

MAANANTAI 14. SYYSKUUTA 2009

Puhetta johti
puhemies Jerzy BUZEK

(Istunto avattiin klo 17.00)

1. Istuntokauden uudelleen avaaminen

Puhemies. – (PL) Julistan Euroopan parlamentin torstaina 16. heinäkuuta 2009 keskeytetyn istuntokauden uudelleen avatuksi.

2. Puhemiehen julkilausumat

Puhemies. – (PL) Kaksi viikkoa sitten osallistuin Westerplattessa 70 vuotta sitten syttyneen toisen maailmansodan muistoksi vietettyihin juhlallisuuksiin. Sota syöksi Euroopan kauhun kierteeseen, vaati miljoonia uhreja ja jakoi mantereemme kahtia lähes 50 vuoden ajaksi. Emme saa koskaan unohtaa, että sota ja väkivaltaisuuDET voivat vielä palata Eurooppaamme.

***

Haluan puhua myös toisesta väkivallan teosta, joka tapahtui tänä kesänä. ETA surmasi kaksi Espanjan kansalliskaartin jäsentä näiden ollessa hoitamassa tehtäväänsä.

Valitettavasti joudun ilmoittamaan parlamentille, että entinen Belgiaa edustanut Euroopan parlamentin jäsen Ernest Gline kuoli 10. elokuuta 78 vuoden ikäisenä. Gline oli Euroopan parlamentin jäsen vuosina 1968–1994. Hän oli myös sosiaalidemokraattisen ryhmän jäsen vuosina 1979–1984.

Minun on valitettavasti ilmoitettava myös, että Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustanut entinen Euroopan parlamentin jäsen Sir Christopher Prout kuoli 12. heinäkuuta 67 vuoden ikäisenä. Sir Christopher Prout, josta tuli myöhemmin lordi Kingsland, oli Euroopan parlamentin jäsen vuosina 1979–1994. Hän oli myös Euroopan demokraattien ryhmän jäsen vuosina 1987–1994.

Ennen kuin siirrymme keskusteluihin, pyydän teitä kunnioittamaan kanssani niiden muistoa, jotka uhrasivat henkensä Euroopan unionia puolustaessaan, sekä niiden muistoa, jotka omistivat elämänsä Euroopan unionin palvelemiselle auttaen työllään muuttamaan unionia siksi, mikä se on nyt.

(Parlamentti nousi seisomaan ja vietti minuutin hiljaisuuden.)

3. Parlamentin kokoonpano: ks. pöytäkirja

4. Poliittisten ryhmien kokoonpano: ks. pöytäkirja

5. Valiokuntien kokoonpano: ks. pöytäkirja

6. Parlamentaarisen koskemattomuuden pidättämisestä koskeva pyyntö ks. pöytäkirja

7. Edellisen istunnon pöytäkirjan hyväksyminen: ks. pöytäkirja

8. Oikaisu (työjärjestyksen 216 artikla): ks. pöytäkirja

9. Vastaanotetut asiakirjat: ks. pöytäkirja

10. Suulliset kysymykset (vastaanotetut asiakirjat): ks. pöytäkirja

11. Määrärahojen siirrot: ks. pöytäkirja

12. Vetoamukset: ks. pöytäkirja

13. Neuvoston toimittamat sopimustekstit: ks. pöytäkirja

14. Täytäntöönpanotoimenpiteet (työjärjestyksen 88 artikla): ks. pöytäkirja

15. Käsittelyjärjestys

Puhemies. – (PL) Lopullinen esityslistaluonnos, jonka puheenjohtajakokous hyväksyi torstaina 10. syyskuuta 2009 työjärjestyksen 137 artiklan mukaisesti, on jaettu.

Maanantai ja tiistai:

Ei muutoksia.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Arvoisa puhemies, puhun erittäin lyhyesti.

Itse asiassa haluaisin soveltaa puheenjohtajakokousta koskevia työjärjestyksen määräyksiä. Arvoisa puhemies, kuten totesitte, puheenjohtajakokous laatii esityslistan.

Työjärjestyksemme mukaan puheenjohtajakokous koostuu tietenkin teistä, poliittisten ryhmien puheenjohtajista sekä sitoutumattomien jäsenten edustajasta.

Sitoutumattomien jäsenten edustajaa ei kuitenkaan ole vielä nimitetty. Monet sitoutumattomat jäsenet ovat kirjoittaneet teille tästä asiasta ja haluaisivat mielellään pitää kanssanne kokouksen.

Arvoisa puhemies, voisitteko ystävällisesti kutsua kaikki sitoutumattomien ryhmän jäsenet koolle, jotta he voisivat työjärjestyksen mukaisesti valita edustajansa puheenjohtajakokoukseen. Näin puheenjohtajakokous voi tehdä päätöksiä täydellä miehityksellä.

Puhemies. – (PL) Kiitos huomautuksestanne. Otan teihin ja muihin jäseniin yhteyttä tämän istuntojakson aikana, jotta voimme hoitaa tarvittavat järjestelyt.

Keskiviikko:

Olen vastaanottanut Vihreät/Euroopan vapaa allianssi -ryhmältä keskiviikkoa koskevan ehdotuksen.

Daniel Cohn-Bendit, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (FR) Hyvät kollegat, puheenjohtajakokous on päättänyt äänestyksessään siirtää komission puheenjohtajan valinnan – nimittämisen – keskiviikon esityslistalle.

Tiistai-iltapäivänä käymme keskustelun komission puheenjohtajan ehdotuksista. Ehdotamme, että hänen nimittämistään koskevaa äänestystä siirretään siitä yksinkertaisesta syystä, että Irlannin kansanäänestys pidetään 22 päivän kuluessa. Tämä kansanäänestys vaikuttaa ratkaisevalla tavalla Lissabonin sopimuksen hyväksymiseen tai hylkäämiseen. Tänään julkaistun mielipidekyselyn mukaan 62 prosenttia irlantilaisista on valmiita äänestämään sopimuksen puolesta.

Mielestäni meidän on kunnioitettava Irlannin kansan äänestystulosta, äänestimmepä sitten Lissabonin sopimuksen puolesta tai sitä vastaan. Mielestämme olisi kuitenkin järjetöntä, että 21 päivän vuoksi äänestetään ja nimitetään puheenjohtaja Nizzan sopimuksen mukaisesti, kun meillä – ainakin meillä, jotka kannatamme Lissabonin sopimusta – on mahdollisuus valita komissio ja nimittää sen puheenjohtaja Lissabonin sopimuksen mukaisesti.

Lokakuussa me kaikki tiedämme, kumpi sopimus meitä sitoo. Puolan presidentti on ilmoittanut juhlallisesti, että hän allekirjoittaa Lissabonin sopimuksen Irlannin kansanäänestyksen jälkeen.

Tšekin perustuslakituomioistuin on ilmoittanut juhlallisesti, että se nopeuttaa kahden Lissabonin sopimusta koskevan kanteen käsittelyä, sillä edellisellä kerralla se totesi yksimielisesti, että Lissabonin sopimus on perustuslain mukainen.

Tšekin presidentti ei siis voi vastustaa sopimusta sen jälkeen, kun Puola ja Irlanti ovat sen ratifioineet.

Arvoisa puhemies, lopetan aivan kohta, mutta tämä on erittäin tärkeä asia. Tässä on nyt kysymys parlamentin identiteetistä, ja ellemme ehdi hetken aikaa pohtia asiaa, emme ole tehneet työtämme parlamentin jäseninä.

Tämä on tärkeä näkökohta. Tämän vuoksi pyydän, ettette äänestä Barroson puolesta tai häntä vastaan, vaan että äänestätte sitten, kun Irlannin kansan on äänestänyt, lykkääte tämänpäiväistä äänestystä ja äänestätte tarpeen vaatiessa ensi kuussa.

Martin Schulz, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Cohn-Bendit puhui ehdotuksesta, jonka ryhmäni esitti viime viikolla puheenjohtajakokouksessa. Esitimme kyseisen ehdotuksen, koska mielestämme tämänhetkinen hämminki ei johdu Irlannin kansanäänestyksestä eikä Prahan perustuslakituomioistuimesta vaan siitä, etteivät neuvoston lausunnot ole johdonmukaisia. On täysin selvää, että lainsäädäntöön perustuvan yhteisön – ja Euroopan unionin väitetään olevan juuri sellainen – on noudatettava sovellettavaa lainsäädäntöä. Sovellettava lainsäädäntö on Nizzan sopimus. Tämän vuoksi ei ole muuta vaihtoehtoa kuin toimia Nizzan sopimuksen pohjalta, ja tämä tarkoittaa toimimista yhdessä komission puheenjohtajan ja kaikkien komission jäsenten kanssa.

Neuvosto haluaa valita puheenjohtajan Nizzan sopimuksen nojalla, mutta sen jälkeen se haluaa tehdä sen, mihin jäsen Cohn-Bendit viittasi, nimittäin soveltaa komission jäseniin Lissabonin sopimusta. Tämä tarkoittaisi sitä, että komission puheenjohtajan valinnassa olisi käytetty erilaista oikeudellista perustaa kuin hänen komissionsa jäsenten valinnassa – mitä komission puheenjohtaja itse muuten pitää todella valitettavana. Tämän vuoksi hän kulkee puhumassa Lissabonin sopimuksen mukaisesta enemmistöstä, jota hän tarvitsee mutta jota hän ei saa.

Jo tämä on osoitus siitä hämmennyksestä, jonka neuvosto on saanut aikaan. Se ei millään tavoin hyödytä EU:ta eikä komission puheenjohtajaa. Tämän vuoksi olemme sitä mieltä, että äänestystä pitäisi lykätä siihen asti, kunnes neuvosto on onnistunut pääsemään yhteisymmärrykseen siitä, mitä se haluaa. Näin ollen kannatamme tätä...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Mielestämme äänestystä on ehdottomasti lykättävä syistä, jotka ovat hyvin pitkälti samoja kuin jäsen Cohn-Benditin mainitsemat, ja niistä syistä, jotka mainitsimme, kannatamme ehdotusta.

Puhemies. – (PL) Nyt haluaisin jonkun jäsenistä puhuvan ehdotusta vastaan. Jäsen Daul on pyytänyt puheenvuoroa. Jäsen Daul, teillä on puheenvuoro.

Joseph Daul, PPE-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, noudatan aina puhe aikaani, kuten tiedätte.

Ensinnäkään en ymmärrä jäsen Cohn-Benditiä: hänen olisi pitänyt pyytää lykkäämään jo Euroopan parlamentin valintaa siihen asti, kunnes Lissabonin sopimus tulee voimaan.

Koska Euroopan parlamentilla on nyt Nizzan sopimus, kehotamme noudattamaan tätä sopimusta siihen asti, kunnes Lissabonin sopimus tulee voimaan. Pyydän myös, että ennen kuin voimme taas äänestää Barroson valinnasta, noudatamme sääntöjä viimeiseen asti. Jäsen Cohn-Bendit, parlamentin on ensin oltava valmis toimimaan Lissabonin sopimuksen alaisuudessa. Sitten voimme myös äänestää Barroson valinnasta ja Lissabonin sopimuksesta. Muussa tapauksessa emme toimi johdonmukaisesti. Tämän halusin teille sanoa.

Jotta voimme muodostaa komission – ja aion pyytää tätä huomenna – pyydän, että 2. lokakuuta pidettävän kansanäänestyksen jälkeen muodostamme komission voimassa olevan sopimuksen eli Nizzan sopimuksen mukaisesti. Neuvottelemme Lissabonin sopimuksesta sitten kun on sen aika, kun jäsen Cohn-Bendit on saanut Václav Klausin allekirjoittamaan – ja koska hän on halukas tekemään tämän, hän tekee sen todella nopeasti. Saatamme parlamentin Lissabonin sopimuksen alaisuuteen, ja sen jälkeen valitsemme komission puheenjohtajan Lissabonin sopimuksen nojalla, sillä jos haluamme toimia johdonmukaisesti, meidän on tehtävä niin alusta loppuun saakka. Nyt tarvitsemme komission, joka pystyy toimimaan lama-aikana, komission, joka pystyy toimimaan Kööpenhaminassa tehtyjen päätösten mukaisesti. Kuten tiedätte, on kuitenkin tehtävä vielä paljon, ennen kuin komission jäsenet ja sen puheenjohtaja voivat aloittaa toimintansa.

Tämän vuoksi pyydän ryhmäni yhtä toimivaltaisten jäsenten kanssa, että äänestämme keskiviikkona komission puheenjohtajan valinnasta.

(Suosionosoituksia)

(Parlamentti hylkäsi ehdotuksen.)

Torstai:

Ei muutoksia.

*
* *

(Käsittelyjärjestys hyväksyttiin.)

Puhetta johti
varapuhemies **Gianni PITTELLA**

16. Äänestykset

16.1. Parlamenttien välisistä suhteista vastaavien valtuuskuntien jäsenten lukumäärä (äänestys)

16.2. Algirdas Šemetan komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B7-0037/2009)

16.3. Paweł Sameckin komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B7-0035/2009)

16.4. Karel De Guchtin komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B7-0036/2009)

17. Äänestyselitykset

Kirjalliset äänestyselitykset

- Algirdas Šemetan komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B7-0037/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Algirdas Šemetan komission jäseneksi nimittämisen hyväksymisestä annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta. Kyseenalaistan kuitenkin tämän päätöksen oikeudelliset näkökohdat. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 215 artiklan 3 kohdassa määrätään, että kun komission jäsen eroaa, neuvosto nimittää hänen tilalleen määräenemmistöpäätöksellä uuden jäsenen. Minun nähdäkseni Euroopan parlamentilla ei ole tässä tapauksessa minkäänlaisia valtuuksia, ja parlamentin työjärjestyksessä olevan liitteen XVII 2 kohdan 2 alakohta, jossa määrätään salaisesta äänestyksestä, ei ole perustamissopimuksen mukainen. Euroopan parlamentin on tietenkin noudatettava tätä työjärjestyksen määräystä, muttei asianmukaisesti nimitetyn komission jäsenen kohdalla. EY:n perustamissopimuksen 214 artiklan 2 kohdassa, jonka todetaan kummallista kyllä olevan päätöslauselman oikeudellinen perusta, ei määrätä komission jäsenen nimittämisestä eroamisen yhteydessä vaan koko komission kollegion hyväksymistä koskevasta äänestyksestä. On myös kummallista, että tämä päätöslauselma hyväksytään työjärjestyksen 106 artiklan 4 kohdan nojalla, sillä tämä kohta koskee koko komission valintaa eikä uuden komission jäsenen nimittämistä.

Rareș-Lucian Niculescu (PPE), kirjallinen. – (RO) Äänestin Algirdas Šemetan puolesta ja haluan onnitella häntä hänen nimityksestään sekä toivottaa hänelle menestystä. Minun on kuitenkin todettava – jälleen kerran, sillä olen tehnyt tämän myös maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunnassa – että olen erittäin huolissani hänen ehdotuksestaan, jonka mukaan Euroopan talouden elvytysuunnitelmaa olisi osittain rahoitettava vähentämällä maatalouden suoriin tukiin varattuja varoja. Toivottavasti tämä oli vain väärinkäsitys eikä tällaista toimenpidettä, jota on mahdoton hyväksyä, panna täytäntöön.

- Paweł Sameckin komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B7-0035/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Paweł Sameckin komission jäseneksi nimittämisen hyväksymisestä annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta. Kyseenalaistan kuitenkin tämän päätöksen oikeudelliset näkökohdat. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 215 artiklan 3 kohdassa määrätään, että kun komission jäsen eroaa, neuvosto nimittää hänen tilalleen määräenemmistöpäätöksellä uuden jäsenen. Nähdäkseni Euroopan parlamentilla ei ole tässä tapauksessa minkäänlaisia valtuuksia, ja parlamentin työjärjestyksen liitteen XVII 2 kohdan 2 alakohta, jossa määrätään salaisesta äänestyksestä, ei

ole perustamissopimuksen mukainen. Euroopan parlamentin on tietenkin noudatettava tätä työjärjestyksen määräystä, muttei asianmukaisesti nimitetyn komission jäsenen kohdalla. EY:n perustamissopimuksen 214 artiklan 2 kohdassa, jonka todetaan kummallista kyllä olevan päätöslauselman oikeudellinen perusta, ei määrätä komission jäsenen nimittämisestä eroamisen yhteydessä vaan koko komission kollegion hyväksymistä koskevasta äänestyksestä. On myös kummallista, että tämä päätöslauselma hyväksytään työjärjestyksen 106 artiklan 4 kohdan nojalla, sillä kyseinen kohta koskee koko komission valintaa eikä uuden komission jäsenen nimittämistä.

- Karel De Guchtin komission jäseneksi nimittämisen hyväksyminen (B7-0036/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), kirjallinen. – (FR) Äänestin Karel De Guchtin komission jäseneksi nimittämisen hyväksymisestä annetun Euroopan parlamentin päätöslauselman puolesta. Kyseenalaistan kuitenkin tämän päätöksen oikeudelliset näkökohdat. Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 215 artiklan 3 kohdassa määrätään, että kun komission jäsen eroaa, neuvosto nimittää hänen tilalleen määränenmistöpäätöksellä uuden jäsenen. Nähdäkseni Euroopan parlamentilla ei ole tässä tapauksessa minkäänlaisia valtuuksia, ja parlamentin työjärjestyksen liitteen XVII 2 kohdan 2 alakohta, jossa määrätään salaisesta äänestyksestä, ei ole perustamissopimuksen mukainen. Euroopan parlamentin on tietenkin noudatettava tätä työjärjestyksen määräystä, muttei asianmukaisesti nimitetyn komission jäsenen kohdalla. EY:n perustamissopimuksen 214 artiklan 2 kohdassa, jonka todetaan kummallista kyllä olevan päätöslauselman oikeudellinen perusta, ei määrätä komission jäsenen nimittämisestä eroamisen yhteydessä vaan koko komission kollegion hyväksymistä koskevasta äänestyksestä. On myös kummallista, että tämä päätöslauselma hyväksytään työjärjestyksen 106 artiklan 4 kohdan nojalla, sillä kyseinen kohta koskee koko komission valintaa eikä uuden komission jäsenen nimittämistä.

18. Äänestyskäyttäytymistä ja äänestysaikeita koskevat ilmoitukset: ks. pöytäkirja

19. Minuutin puheenvuorot poliittisesti tärkeistä asioista

Puhemies. – (IT) Esityslistalla ovat seuraavana enintään minuutin pituiset puheenvuorot. Pyyntöjä on esitetty todella paljon. Tämä osoittaa voimakasta halua osallistua, mikä on hyväksi parlamentille. En kuitenkaan pysty antamaan puheenvuoroa kaikille halukkaille, sillä 100 pyynnön täyttämiseen tarvittaisiin puolitoista tuntia, ja meillä on aikaa vain 30 minuuttia.

Seán Kelly (PPE). – (GA) Arvoisa puhemies, koska tämä on ensimmäinen tilaisuuteeni puhua parlamentille, haluan aloittaa äidinkielelläni. Kuten tiedätte, Lissabonin sopimusta koskevaan kansanäänestykseen liittyvä kampanjointi on tällä hetkellä Irlannissa hyvässä vauhdissa, ja toivomme, että 2. lokakuuta pidettävän äänestyksen tulos on myönteinen. Asioita muuttivat tällä kertaa huomattavasti muun muassa ne takuut, jotka Euroopan unioni antoi Irlannin hallitukselle verotuksen, abortin ja puolustuksen aloilla. Myös se, että urheilu sisällytetään Lissabonin sopimukseen aivan uudella tavalla, on erittäin tärkeää, sillä edellisellä kerralla sitä ei mainittu lainkaan.

(EN) Olen koko elämäni ollut urheilun kanssa tekemisissä eri tasoilla sekä pelaten että hallintotehtäviin osallistuen, ja mielestäni se mahdollisuus, että Lissabonin sopimuksen voimaan tultua EU suhtautuu urheiluun vakavammin ja tukee sekä kansallista että kansainvälistä urheilua, on auttanut löytämään yhteisen sävelen Irlannin urheilevan kansan kanssa. Tämän vuoksi ja muista vielä ilmeisemmistä syistä, joita ovat muun muassa urheilun terveydelliset, sosiaaliset ja fyysiset edut, on ehdottoman tärkeää, että Lissabonin sopimuksen hyväksymisen jälkeen myönnetään lisärahoitusta...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Vasileica Viorica Dăncilă (S&D). – (RO) Arvoisa puhemies, mielestäni Romanian maatalousalan rakenneongelmat ovat tietyiltä osin erilaisia kuin muissa jäsenvaltioissa. On korostettava, että Euroopan unionin olisi käytettävä poliittista ja taloudellista vaikutusvaltaansa ja kiinnitettävä enemmän huomiota niiden jäsenvaltioiden maataloudelle myönnettyjen varojen hallinnointiin, jotka ovat liittyneet EU:hun myöhemmin.

Mielestäni tämä ongelma voitaisiin ratkaista tukemalla kestävää maatalousalaa tarkoituksenmukaisella rahoituksella myös vuoden 2013 jälkeen. Näin maanviljelijöille tarjottaisiin kehittymismahdollisuuksia keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä sekä riittävästi varoja, joiden avulla Romanian maatalous pystyy täyttämään EU:n vaatimukset ja luomaan mahdollisuuden yhtenäiselle Euroopalle.

Sergej Kozlík (ALDE). – (SK) Hyvät kollegat, Unkari ja unkarilaisvähemmistöt tuovat jatkuvasti esille kansallisiin vähemmistöihin liittyvää kysymystä. Tukeutumalla puoliotuuksiin ja toisinaan jopa valheisiin ne yrittävät manipuloida Euroopan yleistä mielipidettä omaksi edukseen. Mikä sitten on totuus?

Unkarissa kansalliset vähemmistöt on lähestulkoon pyyhkäisty pois viimeisten 80 vuoden aikana. Myös slovakialaisvähemmistöön kuuluvien määrä on vähentynyt 300 000:sta 10 000:een. Unkarilaisvähemmistöt ympäröivissä maissa, myös Slovakiassa, ovat pysyneet samankokoisina.

Kuluneiden kahden vuoden aikana Unkarissa on murhattu kuusi romanikansalaista ja kymmeniä on haavoitettu vakavasti. Maassa pelätään juutalaisiin kohdistuvia hyökkäyksiä samalla kun muut ääriliikkeet lisääntyvät ja levittäytyvät yli Unkarin rajojen. Näitä väkivaltaisuuksia ei hoideta Unkarissa asianmukaisesti, ja se on tuomittavaa. Euroopan unionin toimielinten olisi omaksuttava voimakkaampi lähestymistapa näihin ääri-ilmiöihin.

João Ferreira (GUE/NGL). – (PT) Hondurasissa 28. kesäkuuta tapahtunut vallankaappaus loukkasi syvästi Hondurasin kansan poliittista ilmaisunvapautta ja tärkeimpiä demokraattisia perusoikeuksia.

Tämän jälkeen *de facto* -hallitus on kohdistanut sortotoimenpiteitä kaduilla mieltään osoittaneeseen ruohonjuuritason liikkeeseen ja ottanut käyttöön hallintojärjestelmän, jossa tiedotusvälineet on vaiennettu, vapauksia on rajoitettu, ihmisiä on vainottu ja pidätetty laittomasti ja vallankaappauksen vastarintaliikkeen jäseniä on kadonnut ja heitä on jopa murhattu.

Näimme kaiken tämän äskettäisellä Euroopan yhtyneen vasemmiston konfederaatioryhmän / Pohjoismaiden vihreän vasemmiston valtuuskunnan Hondurasiin ja Nicaraguaan tekemällä matkalla, jonka yhteydessä tapasimme maan laillisen presidentin Manuel Zelayan. Euroopan unionin toimielimet ovat reagoineet näihin tapahtumiin lievästi sanottuna epämääräisellä tavalla. Kun toiset pysyvät vaiti, mitä on mahdoton hyväksyä, toiset kehottavat kumpaakin osapuolta pyrkimään mahdollisimman pian kaikin keinoin poliittiseen ratkaisuun ja käsittelevät keskenään erilaisia asioita aivan kuin ne olisivat samanlaisia ja jättävät kokonaan huomiotta sen, kuka on syyllinen: aivan kuin kysymys ei olisi siitä, että toisella puolella on demokraattisesti valittu presidentti ja toisella puolella laitton hallitus, joka pidätti presidentin ja karkotti hänet samalla kun kaappasi vallan lainvastaisesti itselleen.

Vähäisinkin demokratian kunnioittaminen edellyttää sitä, että Euroopan unionin toimielimet tuomitsevat vallankaappauksen voimakkaasti ja päättäväisesti ja pyrkivät kansainvälisin toimenpitein lisäämään vallassa olevan laittoman hallituksen painostamista ja eristämään sen. Ne eivät myöskään saa tunnustaa eivätkä tukea minkäänlaisia vaaleja, ennen kuin laillinen demokratia on palautettu maahan.

John Bufton (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, uutena parlamentin jäsenenä olen sitä mieltä, että yksi maanviljelijöiden suurimmista ongelmista Walesissa ja muualla Yhdistyneessä kuningaskunnassa on ehdotettu lampaiden elektroninen tunnistaminen. Se tulee voimaan 1. tammikuuta 2010. Skannauksessa käytettävät laitteet eivät nimittäin ole riittävän tarkkoja. Käsittääkseni laitteen tarkkuus on vain 79 prosenttia, mikä aiheuttaa suuria ongelmia maanviljelijöille kaikkialla Yhdistyneessä kuningaskunnassa.

Kehotan komissiota harkitsemaan uudelleen tätä menettelyä ja tekemään sen käytöstä vapaaehtoista. Pelkään, että monet maanviljelijät joutuvat kärsimään epätarkkojen laitteiden vuoksi ja heidän suoria tilatukiaan vähennetään. Pahimmassa tapauksessa vähennys voi olla jopa 100 prosenttia. Jo tehdyt myönnytykset ovat hyödyllisiä, mutta ne eivät ole riittäviä.

Mielestäni on todella hämmästyttävää, että komissio haluaa ottaa käyttöön elektronisen tunnistamisenmenetelmän, vaikka laitteissa on näin suuria puutteita. Järkevä etenemistapa olisi, että elektroninen tunnistamisenmenetelmä otettaisiin käyttöön ainoastaan vapaaehtoisuuteen perustuen. Kehotan parlamentin jäseniä tukemaan minua tässä kysymyksessä, joka on elintärkeä maatalousalalle kaikkialla Euroopassa.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän parlamenttia ryhtymään välittömästi tehokkaiisiin toimenpiteisiin pienten ja keskisuurten perhetilojen pelastamiseksi uusissa jäsenvaltioissa, erityisesti Itä- ja Keski-Eurooppaan kuuluvissa jäsenvaltioissa ja aivan erityisesti kotimaassani Unkarissa.

Mitä näille viljelijöille on tapahtunut? Euroopan unioniin liittymisen seurauksena meidän oli niin sanotusti tarjottava 100 prosenttia markkinoistamme ja vastineeksi saimme 25 prosenttia tukia. Tämä on paitsi epäoikeudenmukaista myös laitonta: tämä oli selvästi vastoin Rooman sopimusta. Nyt kun viljelijät ovat yrittäneet kilpailla näissä epäoikeudenmukaisissa ja laittomissa oloissa, heidän on täytynyt ottaa lainaa – valtavia lainoja – säilyttääkseen kilpailukykynsä. Nyt he ovat joutuneet vararikkoon ja heidän on myytävä maansa näissä kolonialistisissa oloissa, joissa meidän on avattava maa-alueemme valtioille, joiden BKT on

kymmenkertainen meihin verrattuna. Vaadin, että Kööpenhaminan sopimusta tarkastellaan välittömästi uudelleen.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Rareș-Lucian Niculescu (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, muiden jäsenten tavoin olisin halunnut ottaa esiin maatalousalaa koskevan ongelman. Äskettäin *Wall Street Journal* -lehdessä julkaistu artikkeli kiinnitti kuitenkin erityisesti huomioni, ja sen vuoksi katson velvollisuudekseni esitellä tämän artikkelin parlamentille ja kertoa sen kirjoittajien esittämistä vaatimuksista.

Artikkelin otsikko, josta on helppo ymmärtää, mistä on kysymys, oli seuraava: ”Mr Barroso, Take Down Small Business Walls” (Barroso, kaatakaa muurit pienyritysten ympäriltä). Artikkelissa tulevaa Euroopan komissiota pyydetään nimenomaan keskittymään toimenpiteissään pienten ja keskisuurten yritysten suojelemiseen, sillä talouskriisi on tehnyt niistä erittäin haavoittuvia, ja huolehtimaan siitä, ettei mikään vaaranna vuonna 2008 hyväksytyn Eurooppalaisia pk-yrityksiä tukevan aloitteen toteuttamista. Euroopan parlamentin velvollisuus on varmistaa, että näitä toimenpiteitä toteutetaan asianmukaisesti ja tehokkaasti, sillä Euroopan unionin yli 20 miljoonaa pientä ja keskisuurta yritystä tarvitsevat niitä.

Evgeni Kirilov (S&D). – (BG) Arvoisa puhemies, elokuun alussa Makedonian tasavallassa kehittyi käsittämätön tragedia, joka järkytti Bulgarian yleistä mielipidettä. Spaska Mitrova, 23-vuotias Makedonian kansalainen ja vielä imetysikäisen lapsen äiti vietiin väkivalloin poliisiasemalle, josta hänet siirrettiin pahamaineiseen Idrizovon vankilaan, ja hänen lapsensa otettiin häneltä pois. Poliisin oli kiskottava hänet hiuksista rakennuksen ylimmästä kerroksesta pohjakerrokseen, sillä hän ei halunnut, että hänet erotetaan lapsestaan. Hänet tuomittiin kolmeksi kuukaudeksi vankeuteen, koska hän ei pystynyt tarjoamaan entiselle aviomiehelleen vuodetta heidän lapsensa makuuhuoneesta. Voitte kuvitella, mitä tämä tarkoittaa. Mitrovalle myös myönnettiin Bulgarian kansalaisuus vuoden alussa. Tämä näyttäisi olevan tärkein syy hänen epäinhimilliselle kohtelulleen, eikä hän tapauksensa ole ainoa. Kaksi vuotta sitten kysyin nykyiseltä Makedonian ulkoministeriltä seuraavaa: ”Miksi Bulgarian kansalaisuuden saaneita makedonialaisia vihataan niin kovasti?” Hän vastasi tähän seuraavasti: ”He ovat merkkejä menneisyydestä”. Koska Bulgarian presidentin ja hallituksen toimenpiteet eivät ole johtaneet minkäänlaisiin tuloksiin, kehotan komission jäsentä Olli Rehniä tutustumaan henkilökohtaisesti tähän räikeän epäoikeudenmukaiseen tapaukseen maassa, joka haluaa aloittaa liittymisneuvottelut.

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Italia haluaa rakentaa onshore-kaasutermiinalin Italian ja Slovenian väliselle rajalle ilman kuulemista. Euroopan unioni perustuu kuitenkin keskinäiselle luottamukselle ja hyvälle naapuruussuhteille. Ympäristölle haitallisen energian toimittaminen edellyttää erityisiä ympäristönsuojelutoimia, mutta ennen kaikkea se edellyttää myös perusrehellisyttä.

Yrittäessään salata Slovenialta ne haitalliset vaikutukset, joita sen toiminta aiheuttaa raja-alueen ympäristölle, Italia vahingoittaa kaikkia asianosaisia, myös itseään, mutta ennen kaikkea kaikkia kiistellyn laitoksen läheisyydessä asuvia ihmisiä. Slovenian kansa ja Slovenian hallitus vastustavat termiinalia jyrkästi.

Kameroille valehtelevaaminen saattaa hyvinkin olla Berlusconille poliittinen selviytymiskeino Italiassa. Tällaista tarkoituksellista käyttäytymistä ei kuitenkaan voida eikä pidäkään suvaita Euroopan unionissa. Tätä ei voida hyväksyä.

Tämä rikkoo räikeästi Euroopan unionin periaatteita, ja Italia toimii manipuloivasti elämän ja ympäristön kustannuksella. Italia käyttää hyväkseen kansainvälistä harhautusta ja pyrkii sillä tavoin rakentamaan onshore-termiinalin jo nyt erittäin kapealla Triesten lahdella sijaitsevaan Žavljeen (Aquiliniaan). Se pilaa ympäristöä, tuhoaa yhteisöllisen yhteiselon mahdollisuuksia rajalla ja on erittäin huonona esimerkkinä tuleville EU:n jäsenvaltioille.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, se mitä tapahtuu parhaillaan Santa Maria da Feirassa sijaitsevalle entiselle saksalaiselle Rhode-jalkinetehtaalle, jonka nykyinen nimi on Sociedade Luso-Alemã de Calçado, on hyvin huolestuttavaa.

Yhtiö työllisti aikanaan noin 3 000 työntekijää, mutta Saksassa ilmenneiden ongelmien jälkeen työpaikkoja vähennettiin, ja nykyisin se työllistää noin 1 000 työntekijää. Suurin osa heistä on naisia, ja suurimmalta osalta heistä on lyhennetty työpäivää ja pienennetty palkkaa. Nyt pelätään, että kun Portugalin vaalit ovat ohi, yhtiö lopettaa toimintansa.

Työttömyys tässä kunnassa kasvaa jatkuvasti, ja nyt se koskettaa jo useita tuhansia työntekijöitä erityisesti jalkine- ja korkinjalostusalalla. Tämän perusteella pyydämme erityisiä hätätoimenpiteitä, joilla estettäisiin

seuraava tuotantoon ja työpaikkoihin kohdistuva vakava isku tällä alalla, joka on joutunut jo kovasti kärsimään työttömyydestä.

Nicole Sinclaire (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, en pidä tätä parlamenttia enkä mitään muutakaan EU:n toimielintä pätevänä säätämään lakeja Yhdistyneelle kuningaskunnalle.

Valitsijani ovat lähettäneet minut kertomaan teille, etteivät he halua, että heidän rahoistaan käytetään joka ikinen päivä Euroopan unioniin 45 miljoonaa Englannin puntaa. Haluamme, että nämä rahat käytetään Yhdistyneessä kuningaskunnassa omiin kouluihimme, sairaaloihimme ja perusrakenteeseemme eikä niitä tuhleta 14 vuoden ajan korruptioon teidän tilejänne tarkastettaessa.

Tämä on se yksinkertainen viesti, jonka valitsijani halusivat minun välittävän komissiolle: palatkaa byrokratian pariin ja valmistautukaa Yhdistyneen kuningaskunnan eroon tästä korruptoituneesta ja tuhoon tuomitusta sotkusta, jota kutsutaan Euroopan unioniksi.

Diane Dodds (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentti on viime aikoina yhdistänyt voimansa maailmanlaajuisista terrorismin uhkaa vastaan. Vaalipiiriissäni Pohjois-Irlannissa tunnemme terrorismin aiheuttaman tuskan. Kyllä, olemme todistaneet Pohjois-Irlannissa viime vuosina tapahtunutta muutosta, mutta edelleen jotkut haluavat saada aikaan verenvuodatusta.

Viime viikolla viimeisimmässä selkkauksessa Etelä-Armaghista löytyi toisinajattelevien republikaanien asettama 600 naulan pommi. Ellei sitä olisi löydetty, olisi menetetty useita henkiä. Emme ole Pohjois-Irlannissa unohtaneet menneisyytemme ja terrorismin uhreja, ja sen vuoksi pyydän parlamenttia tukemaan kampanjaa, jolla pyritään saamaan korvauksia Libyalta. Libya toimitti IRAlle aseita. Näillä aseilla riistettiin monta henkeä ja tuhottiin monta elämää. Heidän on otettava tästä vastuu.

Eduard Kukan (PPE). – (SK) Uuden toimikauden alussa meidän olisi muistettava yhteinen vastuumme Euroopan mantereen rauhanomaisesta kehityksestä, jotta voimme varmistaa kansalaisillemme rauhanomaisen ja kukoistavan elämän. Meidän on myös osoitettava kansalaisillemme, että olemme täällä heitä varten, että olemme tällä heidän palveluksessaan.

Meidän on pidettävä tämä jatkuvasti mielessämme, myös silloin, kun kahden perheenjäsenemme välillä on ongelmia. Eurooppalainen tapa ratkaista asioita on käydä kunnollista kumppaneiden välistä vuoropuhelua, jossa pyritään järkevään ratkaisuun eikä sivuuteta toista osapuolta ja käännyt suoraan EU:n toimielimen, esimerkiksi parlamentin, puoleen.

Jatkuva järkiperäinen keskinäinen vuoropuhelu on myös keino olla ruokkimatta rajan molemmilla puolilla toimivia ääriliikkeitä ja tukahduttaa alkuunsa tai hillitä voimakkaasti sitä vaarallista toimintaa, johon nämä liikkeet saattavat tulevaisuudessa ryhtyä.

Rovana Plumb (S&D). – (RO) Rasismia torjutaan vahvalla EU:n politiikalla, mutta alle viikossa saksalaiset ja brittiläiset poliitikot ovat alkaneet heittää lokaa romanialaisten työntekijöiden päälle. Tämä johtuu joko tietämättömyydestä tai siitä, että poliitikot yrittävät kerätä kansalaisilta sympatiaa ja ääniä. Julmat toteamukset, kuten *”romaniaalaiset saattavat iskeä puukolla silmänräpäyksessä”*, joita esitettiin Yhdistyneessä kuningaskunnassa pidetyssä julkisessa kokouksessa, tai saksalaisen politiikon kommentit, joiden mukaan romanialaiset eivät tule töihin aamuseitsemäksi eivätkä tiedä, mitä heidän pitää tehdä, ovat erittäin huolestuttavia. Suunnittelemme Euroopan unionin politiikkaa rasismien torjumiseksi. Se on yhteinen päämäärämme. Mutta mitä teemme, kun Euroopan unionin suurten jäsenvaltioiden poliitikot esittävät tällaisia lausuntoja?

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, somalialaiset merirosvot uhkailivat taas viime viikolla kolmea Bermeosta lähtenyt baskilaista tonnikala-alusta. Olemme huolissamme kalastusaluksiin toistuvasti kohdistuvista hyökkäyksistä kyseisellä alueella, siitä, että uhrin tuntevat olonsa turvattomaksi ja ettei Espanjan hallitus ryhdy toimenpiteisiin. Nämä hyökkäykset voivat pahentua monsuunisateiden alkaessa, kuten kalastajat sanovat.

Siksi haluan sanoa parlamentille ennen kuin on liian myöhäistä, että nämä laivat tarvitsevat kiireellisesti aseistettuja sotilaita saattajikseen. Ranskan ja Italian kaltaiset eurooppalaiset hallitukset ovat tehneet näin ja onnistuneet siinä.

Komission olisi näin ollen suositettava, että kaikki jäsenvaltiot ryhtyvät välittömästi vastaaviin tehokkaisiin toimenpiteisiin. Meidän on kiireellisesti laajennettava kauppalaivareittejä koskevat suojelukriteerit koskemaan myös kalastusalueita.

Parlamentilla on ongelma, jonka se totesi viime vuonna 23. lokakuuta antamassaan merirosvoutta koskevassa päätöslauselmassaan.

Lopuksi haluan toistaa meidän olevan vakuuttuneita siitä, että Euroopan unioni tarvitsee yhteistä ulko- ja turvallisuuspolitiikkaa, joka lisää unionin toimielinten tehokkuutta ja uskottavuutta tämän tyyppisissä kriiseissä.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, ne kuolettavat iskut, jotka Afganistanin miehitysarmeijaan Yhdysvaltojen, Euroopan unionin ja Naton kanssa kuuluvat saksalaiset joukot toteuttivat Kunduzin alueella 4. syyskuuta 2009 suoritetun hyökkäyksen aikana, muuttuivat verilöylyksi. Hyökkäyksissä kuoli yli 135 siviiliä ja loukkaantui kymmeniä, heidän joukossaan myös paljon lapsia, ja ne ovat sotarikoksia Afganistanin kansaa vastaan.

Hyökkäys ei tietenkään kohdistunut talibaneihin vaan 500 siviiliin. Päivittäiset verilöylyt, väkivaltaisten ja korruptoituneiden vaalien järjestäminen Afganistanin nukkehallituksen pystyttämiseksi sekä köyhyys ja kurjuus, jotka runtelevat Afganistanin kansaa, paljastavat, että niillä imperialistisilla hyökkäyksillä, joita Yhdysvallat, Euroopan unioni ja Nato ovat toteuttaneet tässä maassa – ja monissa muissa maissa – terrorismin torjumisen verukkeella, on tuhoisia seurauksia kansalle.

Sekä Naton uuden pääsihteerin Anders Fogh Rasmussenin ja Euroopan unionin ulkoministerien lausunnoilla on vain yksi tavoite: jatkaa kansalaisiin kohdistuvia hyökkäyksiä. Jokaisessa maassa ja Euroopan unionin jokaisessa jäsenvaltiossa on vaadittava, että joukot poistuvat heidän maastaan ja palaavat kotimaahansa.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, 2. lokakuuta irlantilaisilla on Lissabonin sopimusta koskeva kansanäänestys. Lissabonin sopimuksen teksti on lähestulkoon sama kuin Euroopan unionin perustuslain teksti, jonka ranskalaiset ja alankomaalaiset suoralta kädeltä hylkäsivät. Irlantilaiset ovat jo kerran hylänneet Lissabonin sopimuksen, mutta ”ei” on Euroopan unionissa aina väärä vastaus, kun kysymys on poliittisen yhdistymisen vahvistamisesta. Näin ollen irlantilaisten on pakko järjestää vielä yksi kansanäänestys, jotta he voivat antaa ainoan hyväksyttävän vastauksen Euroopan unionille – se on ”kyllä”.

Euroopan unioni tuhoaa jäsenvaltioidensa demokratiaa. EU perustuu väärinkäsityksille, petokselle ja valheille. Halveksittava hallituksemme ja poliittinen luokkamme kieltävät Yhdistyneen kuningaskunnan kansalaisilta kansanäänestyksen nimenomaan siksi, että ne tietävät tuloksen olevan raikuva ”ei”. Olipa Irlannin kansanäänestyksen tulos mikä tahansa, Yhdistynyt kuningaskunta eroaa kuitenkin jonain päivänä Euroopan unionista ja palauttaa kansallisen riippumattomuutensa. Olen ylpeä siitä, että voin käyttää virka-asemaani hyväkseni ja kampanjoida Yhdistyneen kuningaskunnan ehdottoman Euroopan unionista eroamisen puolesta.

Puhemies. – (IT) Kiitos, jäsen Batten. Annoin teille 14 ylimääräistä sekuntia, vaikka sanoittekin jotain, mikä ei pidä paikkaansa, nimittäin että Lissabonin sopimus on sama asia kuin perustuslaki.

George Becali (NI). – (RO) Arvoisa puhemies, haluaisin puhua teille tänään eurooppalaisesta Voices of Youth -hankkeesta. Minulle on kunnia-asia, että minua on pyydetty sen suojelijaksi. Tavoitteena tässä hankkeessa, johon osallistuu nuoria jokaisesta jäsenvaltiosta, on se, että nuoret tunnistavat kohtaamiaan sosiaalisia ongelmia ja ehdottavat itse niihin ratkaisuja. Arvoisa puhemies, teidän lisäksenne pyydän myös Euroopan komission puheenjohtajaa varmistamaan, että kiinnitämme enemmän huomiota niihin ehdotuksiin, joita he meille esittävät. Näinä vaikeina aikoina velvollisuutemme on taata Euroopan unionille ja ennen kaikkea unionin nuorille kansalaisille selkeä mahdollisuus. Oma sukupolveni on ollut onnekas ja saanut osallistua yhtenäisen Euroopan jälleenrakentamiseen. Koska nuoret edustavat tämän päivän ja ennen kaikkea huomispäivän Euroopan unionia, heillä on oikeus tehdä siitä sellainen, miksi he sen kuvittelevat. Kiitos, ja Jumala auttakoon meitä tehtävässämme.

Puhemies. – (IT) Kiitos, ja kiitos myös siitä, että esititte asianne lyhyesti.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Ääriivasemmistolaisen ja äärioikeistolaisen ideologian haamu, joka heijastaa 1900-luvulla Eurooppaa hallinnutta kahta diktatuuria, on taas 2000-luvulla palaamassa kummittelemaan Euroopan unioniin. Erästä EU:n kansalaista on kielletty matkustamasta toiseen maahan. Tämän henkilön liikkumisvapautta rajoitetaan. Eräs valtio haluaisi panna 15 kansalaista lukkojen taakse, syyttää heitä maanpetoksesta ja kieltää heitä poistumasta maasta, koska he aikovat keskustella vähemmistöihin liittyvistä huolenaiheista samanmielisten maanmiestensä kanssa Karpaattien allasta edustavien Unkarin parlamentin jäsenten foorumissa. Kyseisessä maassa ihmisiä rangaistaan, elleivät he puhu virallista kieltä oikein sairaaloissa, poliisiasemilla, vanhainkodeissa ja synnytyslaitoksilla. Euroopan unionissa ei kohdella tällä tavalla edes maahanmuuttajia, puhumattakaan ihmisistä, jotka ovat asuneet tuhansien vuosien ajan tällä alueella, kun

taas uusi valtio on ollut olemassa vasta 17 vuoden ajan. Tämän vuoksi on tärkeää soveltaa Euroopan unionissa yhtenäistä vähemmistöjen suojelua koskevaa lainsäädäntöä, joka sitoo jokaista maata.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ilmoittaa parlamentille, että viime viikolla Yhdistyneen kuningaskunnan oikeusministeri armahti valitsijani Michael Shieldsin. Hänet vapautettiin vankilasta, jossa hän oli ollut vangittuna neljän ja puolen vuoden ajan syytettynä rikoksesta, jota hän ei ollut tehnyt.

Michael armahdettiin sellaisten todisteiden perusteella, jotka osoittivat selvästi, ettei hän ollut moraalisesti eikä teknisesti syyllistynyt kyseiseen rikokseen. Vuonna 2005 hänet pidätettiin, häntä syytettiin ja hänet tuomittiin alle kahdeksan viikon kuluessa siitä, että hän oli raa'asti käynyt bulgarialaisen tarjoilijan Martin Georgievin kimppuun, vaikka rikostekniset todisteet olivat puutteellisia, tunnistusmenettely oli virheellinen ja tunnustuksen oli allekirjoittanut toinen mies, Graham Sankey.

Nyt haluan kiittää parlamentin puhemiehiä Borrellia ja Pötteringiä sekä parlamentin vetoomusvaliokuntaa siitä, että he tukivat Michaelin taistelua oikeuden puolesta. Prosessi ei kuitenkaan pääty tähän, ja pyysin puhemiestä ja vetoomusvaliokuntaa jatkamaan Michaelin tukemista hänen taistelussaan oikeuden puolesta ja kehottamaan Bulgarian viranomaisia ottamaan todistusaineiston välittömästi uudelleen käsiteltäväksi. Tämä on todella tärkeää, jos haluamme, että jokainen kansalainen luottaa oikeudelliseen yhteistyöhön ja poliisiyhteistyöhön Euroopan unionissa.

Siiri Oviir (ALDE). – (ET) Pankkien toimintaa on valvottava. Tämä on Eurooppa-neuvoston ja Euroopan komission kanta. Helmikuussa julkaistu kuluttajien suojelua koskeva Euroopan komission tutkimus paljasti pankkien toiminnassa olevan useita kielteisiä suuntauksia. Vaaleilla valittuna Viron edustajana haluan esittää muutamia esimerkkejä, jotka koskevat kahta Virossa toimivaa ruotsalaista pankkia. Ongelmana on, että nämä pankit kohtelevat virolaisia kuluttajia eri tavalla kuin ruotsalaisia kuluttajia. Sekä pankkipalvelujen hinnat että korkokannat ovat virolaisille asiakkaille huomattavasti korkeampia. Esimerkiksi korkokannat vaihtelevat Ruotsin 0,21 prosentista Viron 12,2 prosenttiin – ero on 600-kertainen.

Eriarvoisen kohtelun perusteleminen finanssikriisillä ei ole Euroopan unionin arvojen mukaista. Haluan kysyä Euroopan unionin tämänhetkiseltä puheenjohtajavaltiolta Ruotsilta, mitä se haluaa sanoa tähän ja kuinka kauan heidän pankkiensa tilanne jatkuu Virossa tällaisena.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, totesin, että tarvitsemme demokraattista vallankumousta, ja nyt olemme tilanteessa, jossa asiantila on kestävätkä kaikille meille, jotka omasta vapaasta tahdostamme emme ole edustettuina parlamentin poliittisissa ryhmissä.

Pyydän puhemiehistöä etsimään sovinnollista ratkaisua koordinaattoreita koskevaan kysymykseen. Tässä asiassa meitä syrjitään, sillä meillä ole oikeutta osallistua koordinaattoreiden kokouksiin eri valiokunnissa ja toimia sillä tavoin todella aktiivisesti. Auttaisin mielelläni välttämään tilannetta, jossa Euroopan tuomioistuimessa käytävissä oikeudenkäynneissä – kuten äskettäin erään vuonna 2001 sattuneen syrjintätapauksen seurauksena – käy ilmi, että kaikki tähänastiset koordinoitipäätökset ovat laittomia. Sen lisäksi, että tämä vahingoittaisi parlamenttia suunnattomasti, se on myös poliittisesta näkökulmasta tarpeetonta.

Tämän vuoksi pyydän puhemiehistöä kiireellisesti toteuttamaan asianmukaisia toimia, jotta tämä sitoutumattomiin jäseniin kohdistuva syrjintä lopetetaan ja että voidaan palata viimeisten kymmenen vuoden aikaisiin järkeviin työskentelymenetelmiin.

Carlos Iturgaiz Angulo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, tänä kesänä terroristiryhmä ETA murhasi Espanjassa kolme ihmistä, kolme ihmistä, jotka puolustivat lakia ja vapautta: yhden poliisin ja kaksi kansalliskaartin jäsentä. Haluan osoittaa heidän perheilleen solidaarisuutta, tukea ja myötätuntoa.

ETA on rikollisryhmä, jolla ei ole sijaa Euroopan unionissa, sillä Euroopan unionissa ei ole sijaa radikalismille, totalitarismille eikä terroristimurhille.

Tämän vuoksi Euroopan parlamentin ja kaikkien Euroopan unionin toimielinten on jatkossakin tuomittava ETAn terroristit ja työskenneltävä ETAn ja sen rikoskumppaneiden toteuttamien terroristihyökkäysten aiheuttaman syövän poistamiseksi ja kitkemiseksi mantereeltamme.

Tämän vuoksi haluan tässä ensimmäisessä puheenvuorossani, jonka esitän tämän vaalikauden ensimmäisessä Euroopan parlamentin täysistunnossa, muistaa ja kunnioittaa kaikkia ETAn terrorismin uhreja, tuomita terroristijärjestö ETAn tässä parlamentissa ja pyytää, että eurooppalaisina me kaikki pyrimme yhdessä laki

puolellamme savustamaan ETAn ja sen kannattajat ulos, sillä siitä hyötyvät Baskimaa, Espanja ja koko Euroopan unioni.

Ioan Mircea Pașcu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, mielestäni on tullut aika muuttaa lähestymistapaamme energiaongelmiin, nimittäin muuttamalla vähitellen painopistettä ”energiavarmuudesta” – joka tarkoittaa nykyisten toimitustemme suojaaminen epävarmoilta toimittajilta – ”varmaan energiahuoltoon”, joka tarkoittaa energialähteiden täysipainoista hyödyntämistä EU:n tarkassa valvonnassa.

Tämä tietenkin edellyttää, että jonkin aikaa sovelletaan kumpaakin lähestymistapaa, kunnes painopiste kallistuu jälkimmäisen puolelle, sillä jos Euroopan unioni todella haluaa tulla todella uskottavaksi kansainväliseksi toimijaksi, sen täytyy ensin saada oma energiahuolto hallintaansa. Muussa tapauksessa se on jatkossakin ryhmä kansallisia toimijoita, joista kukin ajaa omia kansallisia etujaan. Näin EU on myös altis säälimättömien ulkopuolisten toimittajien käyttämille hajoita-ja-hallitse-taktiikoille.

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, puoli vuotta sitten maailma järkyttyi Israelin Gazassa kylvästä kuolemasta ja hävityksestä. Nyt kamerat ovat poistuneet alueelta, mutta taloussaarto jatkuu. Alle neljännes väestön tarvitsemista tarvikkeista pääsee tarkastuspisteiden läpi – yhteensä vain 18 tarviketta. He eivät saa mitään jälleenrakentamista eivätkä liiketoimintaa varten eivätkä mitään, mikä loisi työpaikkoja tai antaisi toivoa. Itse asiassa Israel pitää puoltatoista miljoonaa ihmistä eräänlaisella vankileirillä, jota muurit ympäröivät ja aseistautuneet vartijat vartioivat.

Arvoisa puhemies, pyydän teitä kertomaan neuvoston puheenjohtajalle, että hänen täytyisi vierailla Gazassa mahdollisimman pian voidakseen arvioida tilannetta itse. Mikäli hänen mielestään tällaista kollektiivista rangaistusta ei voida hyväksyä, hänen olisi puhuttava viattomien puolesta.

Elisabeth Köstinger (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, talouskriisi on ajanut maataloustuotannon suuriin vaikeuksiin. Erityisesti maidontuotannon tilanne on huonontunut voimakkaasti kuluneiden 20 kuukauden aikana. Kun maidon hinta on alle 21 senttiä, viljelijöiden on myytävä maitoaan hintaan, joka ei riitä kattamaan tuotantokustannuksia. Monien perhetilojen toimeentulo EU:ssa on suuressa vaarassa, ja tällä hetkellä monet niistä tulevat toimeen ainoastaan omien säästöjensä turvin, mikä ei todellakaan ole kestävä toimintatapa.

Komission esittämät luvut kuvastavat traagisella tavalla maidon ja maitotuotteiden hinnan laskua. Maidontuotannon tukitoimenpiteet ovat välttämättömiä, jotta maatalouden romahtaminen voidaan estää. Laatu maksaa, mutta tätä periaatetta ei näköjään enää sovelleta maatalousalalla. Tällä hetkellä tuottajahinta ei ole enää millään tavoin sidoksissa kuluttajahintaan.

Perhetiloillamme tarvitaan kiireellisesti markkinatukitoimenpiteitä. Kysymys on siitä, että varmistetaan Euroopan unionin elintarvikkeiden saatavuus. Emme saa missään tapauksessa unohtaa, että sadat tuhannet EU:n työpaikat ovat riippuvaisia maataloustuotannosta.

Joanna Senyszyn (S&D). – (PL) Arvoisa puhemies, huomenna José Manuel Barroso hakee kannatustamme varmistaakseen itselleen toisen toimikauden. Haluan muistuttaa parlamentille, että puolalaiset telakkatyöntekijät vetosivat toistuvasti komissioon ja pyysivät sitä tekemään päätöksen, joka pelastaisi heidän työpaikkansa. Apua ei ollut tulossa, sillä Barroson puheenjohtajakaudella komissio oli osoittanut, etteivät työntekijöiden ongelmat huolettaneet sitä lainkaan. Tuhannet puolalaiset telakkatyöntekijät kärsivät edelleen komission yhteiskunnanvastaisen politiikan yhteisölleen aiheuttamista tuskallisista seurauksista. Meidän on hyvä muistaa, että meidät on valittu tänne parlamenttiin kansalaisten edustajiksi. Tämä ei kuitenkaan ole sellaista politiikkaa eikä tämä ole myöskään sellainen unioni kuin valitsijamme odottavat.

Jos kannatamme Barrosoa, mikään ei muutu. Komission toiminta ja sen lainsäädäntöaloitteet loittonevat yhä kauemmas eurooppalaisten tarpeista. Meidän on nimitettävä sellainen komission puheenjohtaja ja sellaiset komission jäsenet, jotka varmistavat, että yhteiskunnalliset tavoitteet menevät taloudellisten tavoitteiden edelle. Meidän on valittava sosiaalinen Eurooppa, jossa työntekijöiden kohtaloa pidetään aivan yhtä tärkeänä kuin voittoa. Hyvät kollegat, nyt emme saa langeta kauniisiin puheisiin, joilla vain yritetään peitellä häikäilemättömyyttä ja epäinhimillistä oikeistopolitiikkaa.

Bill Newton Dunn (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan ottaa esiin Kreikassa vangittuna olevan John Zafiropoulosin tapauksen. Hänen perheenjäsenensä, jotka ovat valitsijojani, ovat vakuuttuneita Zafiropoulosin syyttömyydestä. Tämän vuoden alussa kirjoitin tästä tapauksesta Kreikan oikeusministerille. En saanut häneltä vastausta, joten otin asian esiin toukokuussa täällä parlamentissa minuutin puheenvuorossa. Välittömästi puheenvuoroni jälkeen Kreikan pysyvästä edustustosta rynnättiin toimistooni ja luvattiin, että ministeri itse vastaisi minulle välittömästi. Neljä kuukautta myöhemmin mitään ei ole tapahtunut.

Jos Kreikan pysyvä edustusto kuuntelee meitä nyt täällä istuntosalissa, haluan sanoa olevani todella yllättänyt ja tyrmistynyt siitä, ettei mitään ole tapahtunut. Voisivatko he ystävällisesti pyytää ministeriä vastaamaan minulle ja tutkia John Zafiropoulosin tapauksen uudelleen?

Ioannis Kasoulides (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kun Turkki miehitti Kyproksen vuonna 1974, turkkilainen toimittaja kuvasi, kun 14 kyproslaista sotilasta antautui Turkin armeijalle. Tästä valokuvasta tuli symboli kadonneiden henkilöiden kohtalon selvittämiseksi. Näiden sotilaiden ruumiit tunnistettiin muutama viikko sitten DNA-testien avulla. Heidät oli tapettu 35 vuotta sitten ja heitetty kaivoon saaren miehityksessä pohjoisosassa. Tämä osoittaa, että Turkin armeija, joka oli vastuussa sille antautuneista sotilaista, on rikkonut räikeästi Geneven sopimusta.

Pyydän, että parlamentti vaatii Turkkia tekemään yhteistyötä kadonneiden henkilöiden kohtaloa tutkivan YK:n komitean kanssa tarjoamalla arkistonsa sen käyttöön ja avaamalla kaksi äskettäin Lapithosissa osoitettua maapalstaa, joita kutsutaan ”salaisiksi sotilasalueiksi” ja joilla myös uskotaan olevan haudattuna 800 vankia.

Derek Vaughan (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, parlamentin on käytävä monta tärkeää keskustelua ja tehtävä monta tärkeää päätöstä talousarvioon liittyvissä asioissa. Tällä hetkellä tarkastelemme tietenkin vuoden 2010 talousarviota, ja ennen kuin voimme hyväksyä sen, on ratkaistava vielä monta kysymystä. Parlamentti aloittaa pian keskustelut myös vuoden 2013 jälkeistä kautta koskevista uusista rahoitusnäkyksistä.

On kuitenkin myös tehtävä talousarvion puolivälitarkastelu, ja näyttää siltä, että olemme melkein unohtaneet sen. Emme saa unohtaa sitä, sillä se antaa meille suurenmoisia mahdollisuuksia tulevaisuudessa. Se antaa meille mahdollisuuden tarkastella uudelleen, mitkä ovat painopisteitämme. Se antaa meille mahdollisuuden esimerkiksi osoittaa lisää varoja uuteen Euroopan talouden elvytysuunnitelmaan. Se voi myös antaa meille mahdollisuuden osoittaa ylimääräisiä varoja sellaisiin uusiin toimenpiteisiin, joita ehdotetaan Kööpenhaminassa vuoden lopulla.

Mielestäni parlamentin on pidettävä katseensa pallossa. Parlamentin on jatkossakin vaadittava neuvostoa ja komissiota varmistamaan, että ne ottavat puolivälitarkastelun uudelleen käsiteltäväksi ja antavat meille mahdollisuuden tehdä painopisteitämme koskevia ehdotuksia.

Pál Schmitt (PPE). – (HU) Arvoisa puhemies, sananvapaus, johon sisältyy myös vapaus valita se kieli, jolla haluaa puhua, on perusihmisoikeus. Kieli on äärimmäisen tärkeä symboli sitä puhuville ihmisille, se on näiden ihmisten identiteetin perusta. Kaikkien, jotka ajattelevat näin omasta kielestään, on kunnioitettava kaikkien muidenkin yhteisöjen kieliä. Yksi EU:n virallisista kielistä, unkari, on kuitenkin äskettäin joutunut Slovakiassa hyökkäyksen kohteeksi tavalla, joka on täydellisessä ristiriidassa eurooppalaisen ajattelutavan kanssa. Maan kielilaissa syrjitään räikeästi puolesta miljoonasta unkarilaisesta koostuvan yhteisön oikeutta käyttää omaa kieltään. Joissakin tapauksissa voidaan myös määrätä 5 000 euron sakko.

Euroopan unioni on sitoutunut kulttuuriseen ja kielelliseen monimuotoisuuteen, ja tässä tarkoituksessa nimitettiin jopa monikielisyydestä vastaava komission jäsen. Alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskeva eurooppalainen peruskirja, jonka myös Slovakia on ratifioinut, takaa kansalaisille oikeuden käyttää äidinkieltään koulutuksen jokaisella tasolla, hallinnollisissa asioissa, julkisissa laitoksissa ja virallisissa asiakirjoissa. EU:n toimielinten ainoa kantava voima ei voi vaieta ja sallia sitä, että yksi jäsenvaltioista rikkoo räikeästi EU:n perusnormeja ja hyökkää vähemmistöjen oikeuksia vastaan.

Bogusław Liberadzki (S&D). – (PL) Parlamentti keskusteli Puolan laivanrakennusteollisuuden tilanteesta muutama kuukausi sitten. Asiassa päästiin sopimukseen. Poliittisen ryhmämme puheenjohtaja Schulz vahvisti ryhmämme puolesta, ettei parlamentti suostu vähentämään kymmeniä tuhansia työpaikkoja telakoilta ja niiden tavarantoimittajilta. Puheenjohtaja Schulz vahvisti, ettei parlamentti suostu lakkauttamaan tätä elinkeinoa Puolassa eikä tämän seurauksena heikentämään Euroopan unionin teollisuuden kapasiteettia.

Puoli vuotta on kulunut ja tilanne on seuraavanlainen. Hallitus ei ole onnistunut yksityistämään telakoita, komissio ei ole ottanut parlamentin kantaa millään tavoin huomioon, telakat eivät tuota, tulevaisuus on epävarma, ihmiset ovat menettäneet työpaikkansa ja heidät on jätetty elämään epävarmuudessa. Olemme varmasti kaikki samaa mieltä siitä, ettei tällä komissiolla ole minkäänlaista käsitystä eurooppalaisesta teollisuuspolitiikasta ja ettei se ole ymmärtänyt, että laivoja on tarvittu ennen, niitä tarvitaan nyt ja että niitä tarvitaan myös tulevana vuosina.

Tunne Kelam (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, 23. elokuuta 2009 tuli kuluneeksi 70 vuotta surullisen kuuluisasta natsien ja Neuvostoliiton välisestä sopimuksesta, joka jakoi Euroopan. Tämä on mielestäni järkyttävä esimerkki siitä, miten läheisiksi näennäisen vastakkaiset poliittiset ääripäät voivat tulla. Tuolloin

sekä Moskova että Berliini sopivat, että ensimmäisenä tehtävänä olisi kaataa Euroopan demokraattinen poliittinen järjestelmä. Sekä Moskovan että Berliinin tavoitteena oli maailman herruus. Tämän vuoksi emme saa koskaan unohtaa, että toisen maailmansodan syttymiseen tarvittiin kaksi diktaattoria.

Neljä päivää sopimuksen allekirjoittamisen jälkeen Stalin selitti sopimuksen ydinajatus tovereilleen seuraavasti: ”On Neuvostoliiton etu, että Saksan ja kapitalistisen englantilais-ranskalaisen ryhmittymän välille syttyy sota. Meidän on tehtävä kaikkemme, jotta sota kestäisi mahdollisimman kauan, niin että kumpikin osapuoli näantyy. Sen jälkeen meillä on laaja areena käytettävissämme maailmanlaajuisista vallankumousta varten”.

Muistutan jäseniä viime huhtikuussa hyväksytystä Euroopan parlamentin päätöslauselmasta, jonka mukaan 23. elokuuta vietetään kaikkien totalitarististen hallintojen uhrien muistopäivää.

Boris Zala (S&D). – (SK) Sekä parlamentin edellisessä että tässä istunnossa olemme kuulleet monen unkarilaisen parlamentin jäsenen kritisoivan puheissaan Slovakian kielilakia. Haluan todeta samalla, että teille kaikille on myös toimitettu asiakirjoja, jotka sisältävät monenlaisia väitteitä, joista suurin osa on suoraan sanottuna vääriä tulkintoja, seipitelmii ja jopa tietoisia valheita.

Slovakian kielilaissa kunnioitetaan täysimääräisesti kaikkia ihmisoikeuksia ja vähemmistökieliä suojelevia oikeuksia. Mielestäni unkarilaiset parlamentin jäsenet toteuttavat hyvin vaarallista politiikkaa, jolla provosoidaan hyvin selkeästi ja suoraan sekä Unkarin että sen naapurivaltioiden ääri liikkeitä. Mielestäni heidän pitäisi ymmärtää, että tämä on erittäin vaarallista politiikkaa, ja kuten olemme tänään kuulleet, heidän pitäisi tehdä loppu näiden valheiden levittämisestä.

Alojz Peterle (PPE). – (SL) Olen vastaanottanut monilta Slovenian ja Italian kansalaisilta pyyntöjä kiinnittää parlamentin huomiota Italian aikeisiin rakentaa kaasutermiinaali Triesten lahdelle.

Olen Slovenian ja Italian ympäristönsuojelujärjestöjen tavoin huolissani siitä, että tämä kaasutermiinaali voi rasittaa valtavasti jo nyt ympäristön kannalta hyvin herkkää aluetta. Tarkoitan Triesten lahden merialuetta ja sen sisämaan laajaa kaupunkialuetta. Kyseiset järjestöt ovat myös todenneet epäilevänsä ympäristövaikutustenarvioinnissa käytettyjen asiakirjojen paikkansapitävyyttä.

Kehotan myös Italian ja Slovenian hallituksia tekemään yhteistyötä tässä hankkeessa viime vuoden syyskuussa allekirjoittamansa muistion hengessä. Toisin sanoen kehotan heitä tekemään yhteistyötä Pohjoisella Adrianmerellä ja Triesten lahdella suoritettavissa ympäristövaikutustenarvioinneissa. Odotan myös, että näiden arviointien tuloksena hallitukset voivat sopia sijoituspaikasta, joka soveltuu tälle kaasutermiinaalille paremmin kuin Triesten lahti.

Liisa Jaakonsaari (S&D). – (FI) Arvoisa puhemies, haluaisin yhtyä Siiri Oviirin, virolaisen kollegan ajatuksiin siitä, että talouskriisi ei ole suinkaan ohi. Esiintyy kummallista optimismia kaikkialla Euroopassa, vaikka työttömyys kasvaa, kansantaloudet velkaantuvat, väestö ikääntyy, jonkinlainen kolmoisgiljotiini on Euroopan yllä ja siitä huolimatta lama on julistettu päättyneeksi. Suunnitellaan exit-strategiaa ja sitä kuinka elvyttäminen voidaan jo lopettaa. Eurooppa aloitti erittäin hyvin ja esimerkiksi elvytyksen ja talouskriisin hoitamisen, jopa niin, että Yhdysvallat oppi Euroopasta ja otti oppia Euroopasta, mutta sen jälkeen Eurooppa on hyytynyt. Ja nyt tämä väärä optimismi on johtamassa myös väärään ratkaisuun. Talouskriisiä ei ole voitettu.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Allianssi Euroopan yhdentymisen puolesta -koalition (Alliance for European Integration) muodostaminen heinäkuussa 2009 pidettyjen vaalien jälkeen vahvistaa Moldovan tasavallan kansalaisten olevan sitoutuneita osallistumaan Euroopan integraatioon. On otettu äärimmäisen tärkeä edistysaskel, jota Moldovalla ja Euroopan unionilla ei ole varaa hoitaa huonosti.

Poliittinen tilanne on edelleen tulenarka. Tämän vuoksi allianssin, ja epäsuorasti demokraattisen Moldovan, menestyminen riippuu hyvin suurelta osin sen eurooppalaisilta kumppaneiltaan saamasta tuesta. Moldova on ottanut vastuun Euroopan unionin jäsenyyteen johtavasta kehityksestä. Euroopan unionin velvollisuus on helpottaa maan kulkua tällä tiellä.

Moldovan kansan valitsema eurooppalainen vaihtoehto näkyy nyt myös politiikassa. Tämän vuoksi meidän on annettava Moldovan tasavallassa varaukseton tukemme Allianssi Euroopan yhdentymisen puolesta -koalitiolle, sillä se on maalle ainoa mahdollisuus liittyä vaihteittain ja kuitenkin nopeasti eurooppalaiseen perheeseen. Pyydän Euroopan komissiota kiireellisesti neuvottelemaan Moldovan tasavallan kanssa uuden sopimuksen allekirjoittamisesta ja auttamaan kaikin tarvittavin keinoin tätä tasavaltaa nousemaan sen tämänhetkisestä vaikeasta taloustilanteesta.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Euroopan unionin uskottavuus murenee täydellisesti, jos se ottaa kantaa vain EU:n ulkopuolella tapahtuviin ihmisoikeusloukkauksiin eikä esitä vastalauseita sellaisten vakavien ihmisoikeusloukkausten tapauksessa, jollainen tapahtui juuri Slovakiassa kansallisen kielilain seurauksena ja joka on myös luonut ennennäkemättömiä jännitteitä enemmistö- ja vähemmistöyhteisöjen välille.

Enemmistökieli on alistanut vähemmistökielen, kuten myös Etyjin vähemmistövaltuutettu Vollebaek asian ilmaisi. Haluaisin sanoa kollegalleni Boris Zalalle, että olisimme todella iloisia, jos meidän ei tarvitsisi ottaa kysymystä esille täällä Euroopan parlamentissa. Olen tehnyt niin ainoastaan sen vuoksi, että Slovakiassa on tullut voimaan laki, joka rajoittaa ankarasti vähemmistökielten käyttöä ja syrjii maassa asuvaa unkarilaista yhteisöä. Tämän vuoksi seuraavan komission ja Barroson velvollisuus on luoda foorumeja, joissa näitä tapauksia voidaan käsitellä, kuten myös Leonard Orban on todennut kirjeessään. Slovakian on kunnioitettava kansainvälisiä sitoumuksiaan, kansallisten vähemmistöjen suojelua koskevaa puitesopimusta ja alueellisia kieliä ja vähemmistökieliä koskevaa eurooppalaista peruskirjaa.

Piotr Borys (PPE). – (PL) Arvoisa puhemies, pyysin puheenvuoroa, jotta voin puhua Afganistanin operaatiosta. Aihe on erittäin ongelmallinen kaikille asianosaisille. Tämä koskee sekä Natoa että Euroopan unionia. Halusin korostaa erityisesti sitä, että on painotettava enemmän Afganistanin kansalaisten tarvetta saada humanitaarista, sosiaalista ja taloudellista apua, sillä he ovat valitettavasti kärsineet sodan vaikutuksista 30 vuoden ajan. Otan tämän ongelman esiin, koska sotilaisiin kohdistuneet hyökkäykset ovat lisääntyneet presidentin vaalien lähestyessä. Kuten me kaikki tiedämme, vaalien lähestyessä näitä hyökkäyksiä on tapahtunut yhä useammin ja ne ovat yhä väkivaltaisempia. Tällaisella avulla on suuri merkitys erityisesti luottamuksen rakentamisen ja maan jälleenrakentamisen kannalta.

Puolan armeijan kapteeni Daniel Ambroziński menetti äskettäin henkensä Afganistanissa. On selvinnyt, että hänen kuolemansa johtui olennaisesti lahjuksiin suostuneen Afganistanin armeijan ja poliisivoimien heikkoudesta. Tiedetään hyvin, että Afganistanin armeija ja poliisivoimat ovat taloudellisissa vaikeuksissa. Tiedotusvälineiden mukaan afganistanilaiset sotilaat ansaitsevat parhaimmillaan vain 20 Yhdysvaltain dollaria. On tärkeää, että sotilasoperaation ohella annetaan myös sosiaalista, humanitaarista ja taloudellista apua.

Puhemies. – (IT) Jäsen Kellyllä on 20 sekuntia erittäin lyhyeen vastaukseen.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain todeta hyvin lyhyesti, että brittikollegamme esitti tänä iltana virheellisen ja hieman alentuvan kommentin Lissabonin sopimuksesta Irlannissa. Kukaan ei ole pakottanut Irlantia äänestämään toisen kerran Lissabonin sopimuksesta. Irlannin parlamentti päätti äänestyksestä itsenäisesti ja Irlannin kansa suorittaa sen itsenäisesti. Itse asiassa meitä ei ole pakotettu mihinkään sen jälkeen, kun itsenäistyimme Ison-Britannian vallasta vuonna 1922.

Puhemies. – (IT) Hyvät parlamentin jäsenet, olemme kuulleet 39 puheenvuoroa 45 minuutin aikana. Mielestäni tämä on hyvä suoritus – tämä oli hyvä keskustelu – ja onnittelen ennen kaikkea kaikkia heitä, jotka käyttivät ensimmäisen puheenvuoronsa. Haluan painottaa erityisesti sitä, että komission on otettava huomioon keskustelussa esittämämme huomiot, sillä muussa tapauksessa parlamentti on vain paikka, jossa voi päästellä höyryjä ulos. Komissio on kuunnellut tarkasti. Huomasin, että komission jäsenet kuuntelivat erittäin tarkasti, ja he ottavat varmasti kollegojemme esittämät kommentit huomioon.

20. Euroopan autoteollisuuden rakenneuudistus, erityisesti Opel-tapaus (keskustelu)

Puhemies. – (IT) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma Euroopan autoteollisuuden rakenneuudistuksesta, erityisesti Opel-tapauksesta.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, olen erittäin kiitollinen, että annatte minulle tänään mahdollisuuden puhua Euroopan autoteollisuuden tilanteesta, jotta voin selvittää teille sellaisten toimien näkökohtia, joita Euroopan unioni toteuttaa vastatessaan kriisiin ja General Motorsin tapahtumiin. Käsitelen teollisuuspoliittisia ja sosiaalisia näkökohtia, ja kollegani Neelie Kroes hoitaa valtiontukilainsäädäntöä koskevan osuuden.

Kahdentoista miljoonan ihmisen työpaikka riippuu suoraan tai välillisesti eurooppalaisista autonvalmistajista. Tästä syystä komissio kokoontui jo lokakuussa 2008 CARS 21 -prosessin yhteydessä kaikkien asianosaisten – myös jäsenvaltioiden ja työmarkkinaosapuolten – kanssa keskustelemaan yhteisestä kriisinhallintamenetelmästä. Kyseisessä kokouksessa keskusteltiin romutuspalkkioista ja Euroopan

investointipankin (EIP) myöntämästä lisärahoituksesta, jottei tämä työllisyyspolitiikan kannalta tärkeä ala muserru kriisin pyörteissä.

Meidän on myös varmistettava, ettei kriisi vaaranna henkilöautojen hiilidioksidipäästöjen vähentämistä vuoteen 2012 mennessä koskevien lakisääteisten velvoitteidemme täyttämistä. Palaan tähän myöhemmin. Koska komissio oli huolissaan General Motorsiin liittyvistä tapahtumista, se kutsui kaikki jäsenvaltiot jo viime tammikuussa poliittiseen kokoukseen, jotta voitiin lisätä avoimuutta ja varmistaa EU:n lainsäädännön noudattaminen. Tällaisia kokouksia on järjestetty jo kolme. Näissä kokouksissa 27 jäsenvaltiota ovat sopineet yhteisistä poliittisista järjestelyistä ja myös julkistaneet ne.

Kokouksissa ensinnäkin sovittiin, että Saksan koordinoima Treuhand-järjestely, jossa yhtiötä johtaa uskottu mies, on oikea tapa suojella General Motors Europea yhdysvaltalaisen emoyhtiön maksukyvyttömyydeltä. Voimme nyt todeta, että tämän järjestelyn ansiosta GM:n eurooppalaiset autotehtaat eivät ajautuneet emoyhtiön mukana vararikkaan.

Toiseksi sovittiin, ettei Treuhand-järjestely tarkoita ennakkopäätöstä siitä, kuka tarjoaja ostaa yrityksen. Komissio on alusta alkaen ilmoittanut pysyvänsä tarjoajien suhteen puolueettomana, koska se ei voi muuten täyttää tehtäväänsä perussopimusten valvojana.

Lisäksi sovittiin, että kaikkien kansallisten suojelutoimien on oltava täysin yhdenmukaisia EY:n perustamissopimuksen valtiontuki- ja sisämarkkinamääräysten kanssa. Valtiontuet eivät näin ollen saa olla riippuvaisia poliittisista oloista, kuten investointipaikasta. Euroopan unionista tehdyssä sopimuksessa ei sallita taloudellista nationalismia. Julkisia varoja voidaan käyttää ainoastaan poikkeustapauksissa ja vain, jos voidaan perustaa tulevaisuuteen suuntautuneita taloudellisia rakenteita ja pysyviä työpaikkoja. Kaikissa päätöksissä on noudatettava ainoastaan taloudellista logiikkaa, mutta kuten jo totesin, komission jäsen Neelie Kroes käsittelee yksityiskohtaisesti valtiontukiasioita.

Se, että 35 prosenttia osakkeista jää GM:n omistukseen, osoittaa selvästi, että GM luottaa entisen eurooppalaisen tytäryhtiönsä uuteen taloudelliseen nousuun. Minusta on lisäksi myönteistä, että 10 prosenttia osakkeista pysyy työntekijöillä. Komissio on keskustellut tammikuusta 2009 alkaen kaikkien asianosaisten kanssa sekä työskentelyyn että politiikkaan liittyvistä asioista. Kaikki jäsenvaltiot – ja nyt myös Flanderin hallituksen pääministeri – kannattavat ja tukevat komission kantaa General Motors Euroopan tulevaisuudesta. Komissiolla on kaikki keinot varmistaa, että kaikkia sopimuksia noudatetaan. Korostan jälleen kerran, ettemme hyväksy, että veronmaksajien rahoja käytetään lyhyen aikavälin poliittisten näkökohtien tai sijaintipaikkaan ja työpaikkoihin liittyvien pitkän aikavälin etujen perusteella. Kriisiaikoina oma etu on monille tärkeintä. Sosiaaliasioista vastaavana komission jäsenenä toivon kuitenkin, että Magna löytää yhdessä GM:n ja uuden Opel:n kanssa eurooppalaisen ratkaisun.

General Motors Euroopan tulevaisuudesta käytävä keskustelu ei saa viedä huomiotamme pois siitä, että Euroopan automarkkinoiden tilanne on yleisesti ottaen kohtalokas. Kapasiteettia oli liikaa jo ennen kriisiä, mutta tilanne on pahentunut kriisin aikana. Vuoden 2008 viimeisellä neljänneksellä rekisteröinnit vähentyivät lähes 20 prosenttia, ja vuonna 2009 niiden odotetaan vähentyvän 11 prosenttia. Kahdentoista jäsenvaltion käyttöön ottama romutuspalkkio on pysäyttänyt romahduksen, mutta vain henkilöautomarkkinoilla.

Jo tammikuussa 2009 kiinnitimme huomiota koko raskaiden ajoneuvojen alan äärimmäisen vaikeaan tilanteeseen. Myyntiluvut ovat katastrofaalisia. Tilanteen parantumisesta ei ole merkkejä. Tällä on vakavia seurauksia koko alihankinta-alaan. Autoteollisuus on selvästikin itse ensisijaisesti vastuussa kriisin hallinnasta. EIP, jäsenvaltiot ja komissio ovat suojelleet asianomaisia työntekijöitä antamalla rahoitusapua, jolla voidaan lieventää alalle aiheutuvia sosiaalisia seurauksia.

Komission kaksi vuotta ennen kriisiä käyttöön ottama Euroopan globalisaatorahasto on saanut kahden viime vuoden aikana seitsemän hakemusta kuuden valtion autoalan toimijoilta. Noin 40 miljoonalla eurolla autamme noin 7 000:ta työntekijää palaamaan työmarkkinoille. Tarjoamme myös foorumin, jolla voidaan keskustella seuraavista tarvittavista rakenneuudistustoimista, jotka on toteutettava sosiaalisesti vastuullisella tavalla. Olemme iloisia siitä, että monet autonvalmistajat ovat onnistuneet estämään työpaikkojen huiman vähentymisen lyhentämällä työaikaa ja ottamalla käyttöön muita joustavia työaikajärjestelyjä, joista on enimmäkseen sovittu työmarkkinaosapuolten kesken.

Kaikki asianosaiset ovat samaa mieltä Euroopan autoteollisuuden pitkän aikavälin näkymistä, nimittäin siitä, että meidän eurooppalaisten on valmistettava maailman edistyskellisimpiä, toisin sanoen puhtaampia, energiatehokkaita ja turvallisimpia autoja. Tämä strategia edellyttää suurta edistysaskelta autotekniikassa. Autamme tämän toteuttamisessa EIP:n ja tutkimuksen seitsemännen puiteohjelman kautta. Komissio tekee

vastedeskin kaikkensa, jotta se voi tarjota luotettavat perusedellytykset tälle Euroopan keskeiselle teollisuudenalalle ja sen työntekijöille.

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, puhun yhden tai useamman Euroopan valtion hallituksen Opelille/Vauxhallille myöntämästä julkisesta rahoituksesta.

Kuten tiedätte, Opel Trust, jossa General Motorsilla (GM) ja Saksan viranomaisilla on yhtä suuri edustus, ilmoitti viime torstaina hyväksyneensä sen, että GM myy enemmistöosuuden Euroopan Opel/Vauxhall-yksiköstään Magna Internationalin ja Sberbankin yhteenliittymälle. Saksan hallitus on tukenut tätä Opelin omistajien päätöstä. Saksan hallitus lupasi myöntää enintään 4,5 miljardia euroa julkisia varoja uudelle Opelille mahdollisesti yhdessä muiden Euroopan valtioiden hallitusten kanssa.

Arvoisa puhemies, komissio on ollut yhteydessä kaikkiin asianomaisiin jäsenvaltioihin koko tähän liiketoimeen johtaneen prosessin ajan, ja komissio on tietoinen myös erimielisyyksistä, jotka liittyvät eri tarjoajien esittämien rakenneuudistussuunnitelmien ansioihin, ja myös joidenkin Opel Trustin jäsenten julkisesti ilmaisemista epäilyistä.

GM:n ja Magnan liiketoimen julkisesta rahoituksesta meille on ilmoitettu, että Saksan hallitus aikoo hyödyntää jo hyväksyttyä ohjelmaa, joka liittyy komission laatimiin tilapäisiin yhteisön puitteisiin valtiontukitoimenpiteille rahoituksen saatavuuden turvaamiseksi tämänhetkisessä finanssi- ja talouskriisissä.

Arvoisa puhemies, aion varmistaa huolellisesti, voidaanko tätä ohjelmaa käyttää tässä tapauksessa. Ymmärrätte varmaan, etten voi ottaa asiaan kantaa tässä vaiheessa, koska kauppa ei ole vielä toteutunut ja koska joistakin asioista itse asiassa vasta neuvotellaan. Nyt on kuitenkin tärkeää, että selvitän teille kaikkein oleellimmat seikat. On erityisesti korostettava, ettei tilapäisten yhteisön puitteiden mukaisesti myönnetylle valtiontuelle voida asettaa oikeudellisesti tai tosiasiallisesti lisäehtoja, jotka koskevat investointipaikkaa tai rakenneuudistustoimien maantieteellistä jakautumista. Haluan tehdä selväksi, että tällaiset ehdot vääristäisivät sisämarkkinoita tavalla, jota ei voida hyväksyä, ja voisivat aiheuttaa tukikilpailun, joka vahingoittaisi vakavasti Euroopan taloutta tänä erittäin herkkänä aikana. Jos eurooppalaisen yrityksen rakenneuudistukseen sovellettaisiin julkista rahoitusta koskevia muita kuin kaupallisia ehtoja, yritys ei välttämättä pystyisi palauttamaan toimintakykyään pitkällä aikavälillä, ja tämä riski on erityisen suuri nyt, kun koko Euroopan autoteollisuuden tilanne on heikko. Kuten kaikki tiedämme, Euroopan autoteollisuus kärsii huomattavasta ylikapasiteetista. Epäonnistuneesta rakenneuudistuksesta aiheutuisi näin ollen huomattavaa vahinkoa yritykselle ja sen työntekijöille sekä kielteisiä vaikutuksia koko alalle, ja veronmaksajien rahat menisivät hukkaan. Noudatan näitä periaatteita arvioidessani Opel-tapausta.

Tarkistan, liittyykö julkiseen rahoitukseen oikeudellisesti tai tosiasiallisesti muita kuin kaupallisia protektionistisia ehtoja, ja komissio tutkii lopulliseen tukipakettiin mahdollisesti liittyvien oikeudellisten ehtojen lisäksi myös tuen myöntämiseen liittyvää kokonaistilannetta. Olen lisäksi erityisen halukas selvittämään, ovatko Saksan viranomaiset tosiasiaa liittäneet tuen myöntämisen yhteen ainoaan tarjoajaan, ja jos ovat, siinä tapauksessa selvittämään, miksi kyseisen tarjoajan liiketoimintasuunnitelma oli niiden mielestä paras teollisuuden ja kaupan näkökulmasta.

Lyhyellä aikavälillä on harmillista, että autoteollisuuden nykyisen ylikapasiteetin vuoksi kaikki Opelin/Vauxhallin kannattavuuden palauttamissuunnitelmat edellyttävät työpaikkojen vähentämistä koko yrityksessä ja yksikköjen sulkemista. Kaikissa mahdollisten sijoittajien esittämissä Opelin/Vauxhallin pelastamissuunnitelmissa on ehdotettu sekä tuotantolaitosten sulkemista että työpaikkojen vähentämistä. Sosiaalinen rakenneuudistus on kuitenkin ainoa keino varmistaa kestävät ja vakaat työpaikat. Komissio ei voi eikä saa pyrkiä sanelemaan, mihin tällaisia leikkauksia tehdään, eikä se voi myöskään yrittää estää niitä. Aiomme kuitenkin valvoa prosessia erittäin tarkasti, jotta voimme varmistaa, että se perustuu kaupallisiin näkökohtiin, joiden avulla on tarkoitus säilyttää kestävät työpaikat eikä protektionistiset motiivit.

Werner Langen, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, meidän Euroopan kansanpuolueen ryhmän (kristillisdemokraattien) jäsenten mielestä on erittäin myönteistä, että komission jäsen Špidla vahvisti eurooppalaisten viranomaisten osallistuneen kolmeen asiaan tässä pitkässä autoyhtiön omistajanvaihdosprosessissa.

Toiseksi olen komission jäsenen Kroesin kanssa samaa mieltä siitä, että on tarkistettava huolellisesti, liittyykö asiaan muita kuin kaupallisia näkökohtia. Pyydän komissiota kuitenkin toimimaan riittävän nopeasti. Tämän ei tarvitse tapahtua yhtä nopeasti kuin 24 tunnissa toteutettu alankomaalaisten ja belgialaisten pankkien osto, kun sama prosessi kestää saksalaisissa pankeissa 24 kuukautta, mutta pyydän toteuttamaan tarkistusprosessin kuitenkin ripeästi ja tarkoituksenmukaisesti.

Kolmanneksi on totta, että markkinoilla on ylikapasiteettia – sitä on itse asiassa valtavasti. Vuonna 2007 koko maailmassa myytiin 58 miljoonaa henkilöautoa, kun kapasiteetti oli 72 miljoonaa. Tämä tarkoittaa, että alan rakenneuudistus on täydessä vauhdissa – myös ympäristöä säästävien ajoneuvojen osalta – ja tämä vaikuttaa eniten suurten ajoneuvojen valmistajiin.

Opel ei selvästikään valmista suuria vaan energiatehokkaita ajoneuvoja. Opelilla on ollut ongelmia, ja se on tehnyt tappiota. Sen valmistamat ajoneuvot ovat tehokkaita ja teknisesti laadukkaita, ja vaikka se ei itsenäisenä yrityksenä ole markkinoilla yhtä suuri tekijä kuin markkinoiden suuret jättiläiset, olen varma, että Opel voi selviytyä, jos se onnistuu toteuttamaan tämän rakenneuudistussuunnitelman.

Olen lukenut lehdistä, että rakenneuudistus koskee vain yhtä tuotantopaikkaa. Tietojeni mukaan...

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (IT) Hyvä jäsen Langen, pyydän anteeksi, mutta jäsen Méndez de Vigo haluaa esittää teille kysymyksen sinisen kortin menettelyn mukaisesti. Jos hyväksytte jäsen Méndez de Vigon pyynnön, voitte antaa puheenvuoron hänelle. Muussa tapauksessa voitte itse jatkaa.

Puheajan on ilmeisesti loppunut. Saatte 30 sekuntia lisäaikaa.

Íñigo Méndez de Vigo (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, jäsen Langen totesi, että komission Opel-tutkimuksen olisi valmistuttava kohtuullisessa ajassa. Hyvä jäsen Langen, mikä on mielestänne kohtuullinen aika?

Werner Langen, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Kuten totesin, prosessin on edistytävä. Sitä ei saa jarruttaa. Kyse on nimenomaan tästä. Kun tarkastelen esimerkkejä pankkialalta, jossa tämä prosessi on kestänyt vuosia, määräjän olisi varmasti hyvä olla Saksassa joissakin tapauksissa kulunutta aikaa lyhyempi.

Haluan lopuksi kuitenkin todeta, että jos tietoni pitävät paikkansa, suunnitelman mukaan kaikkiaan 50 000 työpaikasta menetetään 10 500, joista 4 500 on Saksassa ja loput Opelin muissa toimipaikoissa. On nähdäkseni perusteltua pyytää komissiota varmistamaan, pitkökö tämä paikkansa ja ettei tätä tehdä poliittisten kriteerien perusteella. Siinä mielessä voimme toivottavasti odottaa työntekijöiden kanssa valoisaa tulevaisuutta.

Puhemies. – (IT) Kiitän jäsen Langenia ja jäsen Méndez de Vigoa, koska tätä menettelyä kokeiltiin luullakseni nyt ensimmäistä kertaa. Se on hyvä asia, koska tämä elävöittää keskustelujamme, jotka ovat olleet toisinaan hieman yksitoikkoisia. Tällaiset keskeytykset tekevät keskustelusta mielenkiintoisemman.

Udo Bullmann, S&D-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat, nyt kun kuukausia kestäneen taistelun jälkeen on lopulta löytymässä ratkaisu, jonka avulla yli 50 000 työpaikasta, joita tämä suoraan koskee, voidaan todennäköisesti – ainakin uusien sijoittajien mukaan – pelastaa noin 40 000 puhumattakaan monista alihankkijoiden ja alasta riippuvaisten paikallisten yritysten työpaikoista, on aika omistaa muutama sana General Motorsin eurooppalaisille työntekijöille. Tämä oli heidän kiistansa. Heistä – Klaus Franzista koko yritysneuvoston puheenjohtajana ja kaikista muista – tuli Opel Europan kasvot. Tämä uusi teknologiakonserni on ansainnut mahdollisuuden, ja tällaisessa tilanteessa on autettava politiikan keinoin.

Mistä oikein on kyse? Kyse on General Motorsin kuukausia kestäneestä hoipertelusta Yhdysvalloissa. Hyvät kollegat, tiedätte aivan hyvin, että se oli vähällä kaatua. Olisi tuskin voitu tehdä mitään järkevämpää kuin esittää aloite, mennä eteenpäin ja sanoa: ”Meidän on autettava ja annettava ihmisille mahdollisuus. Meidän on annettava tilaisuus paitsi tuotantoyksiköille myös tulevaisuuden tekniikoille, jotta Eurooppa pysyy hyvänä autojen tuotantopaikkana.”

Hyväksyn täysin komission jäsenen Špidlan kuvailemat Euroopan autoteollisuuden näkymät. Tehdään niistä totta! Luokaamme teollisuuspolitiikan puitteet, joissa sovelletaan maailman tiukimpia ympäristönormeja, jotta eurooppalaiset työntekijät ja autonvalmistajat voivat kehittyä niiden mukana. Onnistuimme tässä aiemmin hiili- ja terästeollisuuden yhteydessä. Miksemme onnistuisi siinä nyt myös tulevaisuuden ajoneuvoteollisuuden yhteydessä? Tarttukaa toimeen! Komissiolla on tällä alalla runsaasti toimintamahdollisuuksia, ja se voi tehdä paljon aloitteita.

Arvoisa komission jäsen Kroes, olette tietääkseni jo hyväksynyt 1,5 miljardia sopimukseen kuuluvista 4,5 miljardista, jotta rattaat eivät pysähdy. Teidän on tietenkin tutkittava asia oikeuden ja lainsäädännön kannalta. Se on ilman muuta tehtävä. Kaikki tarvittavat toimet on tietenkin toteutettava, jotta vastuu voidaan jakaa oikeudenmukaisesti tulevissa neuvotteluissa. Pyydän kuitenkin hartaasti, että suoritate tarkistuksenne

riipeästi ja päädytte johdonmukaiseen tulokseen, koska tämän alan kohtalo on nyt vaakalaudalla, eikä tätä mahdollisuutta saa missään tapauksessa tärvellä. Se ei saa kaatua pikkuasioihin. Meidän on otettava huomioon myös tilanteen merkitys ja löydettävä yleisen edun mukainen eurooppalainen ratkaisu, josta kaikki hyötyvät.

Guy Verhofstadt, ALDE-ryhmän puolesta. – (NL) Arvoisa puhemies, aluksi haluan kiittää molempia komission jäseniä ja komissiota tänään annetuista julkilausumista. Tämä asia ei ollut itsestään selvä. Kirjoitin 3. elokuuta kirjeen, koska nyt tehty ilmoitus oli tuolloin jo odotettavissa, ja sain komission puheenjohtajalta vastauksen. Siinä ei ollut mitään uutta. Tänään komission jäsen Kroes puhui komission puolesta edes joitakin selkeitä sanoja, kun hän totesi, että kaikki tähän asiaan liittyvät yksityiskohdat on joka tapauksessa tutkittava perusteellisesti.

Arvoisa komission jäsen Kroes, pyydän vielä, että tässä tutkimuksessa tarkastellaan valtiontukien lisäksi myös kilpailusääntöjä sekä sulautumia ja yritysostoja. Kysehän ei ole vain Saksan hallituksen myöntämästä 4,5 miljardin euron suuruudesta valtiontuesta vaan myös tapahtumasta, johon sisältyy sekä sulautuma että yritysosto. Tällä alalla kilpailusäännöt ovat valtiontukisääntöjä tiukempia. Koska puhuitte pääasiassa valtiontuesta, pyydän teitä ottamaan tutkinnassanne huomioon molemmat osatekijät. Sulautumissa ja yritysostoissa myös yrityksen eri yksiköjen välisellä sisäisellä kilpailulla on nimittäin äärimmäisen tärkeä merkitys, mutta valtiontuki liittyy lähinnä yritysten välisiin kilpailuedellytyksiin.

Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, minun täytyy todeta, että silmät todellakin rävähtävät auki, kun käytetään 4,5 miljardia euroa valtiontukea ja ainoastaan 500 miljoonaa euroa yksityisiä varoja. Onko tämä vielä pelastustoimenpide vai pikemminkin kansallistamistoimenpide, joksi itse sitä melkein nimittäisin? Joka tapauksessa vaikuttaa siltä, että Magnan yhdessä Saksan hallituksen kanssa laatimassa suunnitelmassa taloudellisten motiivien lisäksi myös poliittisilla motiiveilla oli ratkaiseva merkitys. Tätä asiaa koskevat tiedot olisi hyvä kerätä mahdollisimman nopeasti. Niiden on ainakin käytävä selvästi ilmi tutkimuksesta. Arvoisa komission jäsen Kroes, pyydän lisäksi, että tämä tutkinta aloitetaan joka tapauksessa pian – olen tästä jäsen Langenin kanssa täysin samaa mieltä – ja etteivät tiedot ole peräisin yksinomaan ostajalta, koska Magnan komissiolle toimittamista asiakirjoista todennäköisesti ilmenee, mitä Magna haluaa niistä ilmenevän. On vaikea kuvitella, että tällaisissa asiakirjoissa paljastettaisiin, että kilpailusääntöjä on rikottu. Komission on siksi mielestäni puolueettoman tutkinnan varmistamiseksi käytettävä toimivaltuuksiaan, joiden nojalla se voi saada tietoja asianosaisilta jäsenvaltioilta – Yhdistyneeltä kuningaskunnalta, Espanjalta, Puolalta, Belgiasta ja tietenkin Saksalta. Nyt toteutettava tutkinta on mielestäni poikkeuksellisen tärkeä, koska se on esimerkkinä todella monille muille rakenneuudistustoimenpiteille, joita toteutetaan tulevana vuosina nykyisen talous- ja rahoituskriisin aikana ja joihin on sovellettava samoja ehtoja. Tämä oli ensimmäinen asiani.

Toiseksi totean, ettei komissio mielestäni toiminut asianmukaisesti, kun se ei ottanut tätä asiaa heti haltuunsa. Sen olisi pitänyt tehdä se oikeastaan jo kuukausia sitten – komission ensimmäinen tiedonanto on sivumennen sanoen annettu helmikuussa. Rajat ylittävän rakenneuudistuksen yhteydessä komissio voi nähdäkseni toimia suoraan, eikä ollut kovinkaan hyvä ajatus jättää asiaa yhden valtion harteille. Yksi jäsenvaltio ei voi laatia eurooppalaisia ratkaisuja. Se on yhteisön toimielinten tehtävä. Katson näin ollen, että komission olisi pitänyt teollisuuspolitiikan alalla hoitaa tehtävänsä paremmin ja ripeämmin.

Kolmanneksi totean, ettei komissio saa mielestäni aikailla autoteollisuuden yleisen rakenneuudistussuunnitelman esittämisessä, koska 35 prosentin ylikapasiteettia ei voida noin vain poistaa ilman yleistä eurooppalaista lähestymistapaa.

Rebecca Harms, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet Špidla ja Kroes, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on ensinnäkin yritettävä jälleen kerran pitää mielessä, että väitellessämme nyt Opel-tapauksesta ja samalla mahdollisesti myös koko Euroopan autoteollisuuden tulevaisuudesta me kaikki Euroopan parlamentin jäsenet olemme oikeastaan huolissamme siitä, miten tämän alan työpaikoille käy Euroopan unionissa.

Tässä yhteydessä ei pidä arvostella niin kärkevästi Saksan toimia, vaikka niitä on tietenkin tutkittava. Euroopan unionin muissa jäsenvaltioissa, joiden tuotantoyksikköihin GM:n kriisi vaikuttaa, toimivien hallitusten – siis esimerkiksi Puolan, Espanjan, Belgian ja Yhdistyneen kuningaskunnan hallitusten – olisi sen sijaan kokoonnuttava pohtimaan saksalaisten kanssa, miten tästä kehnosta tilanteesta voidaan selviytyä ja miten asianomaisten tehdastyöntekijöiden työpaikat voidaan turvata. Tämä olisi mielestäni parempi lähestymistapa.

Kuten totesin, meitä kaikkia yhdistää uskoakseni huoli autoalan työpaikkojen tulevaisuudesta, ja täytyy myöntää, että komission jäsen Špidla on täysin oikeassa siinä, ettei keskustelu ole edennyt suunnitelmien mukaisesti, vaikka olemme keskustelleet kuukausien ajan Brysselissä ja taas täällä Strasbourgissa sekä omissa jäsenvaltioissamme. Puhumme yhä uudelleen siitä, että alalla on valtavasti rakenteellista ylikapasiteettia,

mutta emme uskalla tosiasiassa edetä ja antaa tukeamme, vaikka haluamme poistaa autoalan rakenteellisen ylikapasiteetin politiikan keinoin. Nyt meillä on alku, mikä on mielestäni erittäin myönteistä.

Puhumme monissa yhteyksissä, myös valtion toimenpiteiden yhteydessä, tulevaisuuden autoista, toisin sanoen autoista, joiden pitäisi olla ilmastoa säästäviä ja tehokkaita ja joissa olisi oltava erilaisia, tulevaisuuden moottoreita. Jos olen kuitenkin rehellinen, en usko markkinoiden kehityksen perusteella, että tämä riittää turvaamaan kaikki autoteollisuuden nykyiset työpaikat. Tästä syystä tulevaisuudesta on keskusteltava ainakin ajoneuvoalan tulevaisuuden kannalta, ja meidän on todellakin nyt kriisiaikana uskallettava keskustella muutoksista ja myös toimia aiempaa johdonmukaisemmin.

On kuitenkin erittäin perusteltua huomauttaa, ettei Saksassa toteutettavassa Opelin tukijärjestelyssä ole tosiasiassa ajateltu lainkaan alan suuntaamista tulevaisuuteen. Teoriassa tämä tarkoittaa nykyaikaisia, tulevaisuuden autoja, mutta miten käy julkisen liikenteen alalle? Miten voimme varmistaa, että meillä on tulevaisuudessa parempia, ilmastoa säästäviä julkisia liikennejärjestelmiä? Kuka valmistaa tulevaisuudessa parempia busseja, junia ja kuorma-autoja? Kuka varmistaa, että tämä ala, tietotekniikka ja uusiutuvat energialähteet liitetään ajatuksellisesti toisiinsa? Nämä asiat on otettu esiin yhä uudelleen, mutta niitä ei ole koskaan ajateltu loppuun asti poliittisista ratkaisuista puhumattakaan.

Nyt, kun uusi parlamentti aloittaa työnsä, haluan tässä keskustelussa todeta, että meidän on todellakin käytävä käsiksi näihin asioihin. Meidän on uskallettava toimia huomattavasti enemmän tällä alalla. Muuten olemme osasyllisiä ennennäkemättömään työpaikkojen menetykseen, jota ei pystytä myöhemmin enää korjaamaan julkisilla varoilla.

Brysselistä käsin ei saa vain arvostella Saksaa tai muiden valtioiden hallituksia. Tässä tilanteessa on uskallettava arvioida myös omia investointitoimia. Autoteollisuuteen on virrannut viime kuukausina vähintään 4,4 miljardia euroa Euroopan investointipankin (EIP) edullisten lainojen kautta. Arvoisa komission jäsen Špidla, yhteenkään autoteollisuudelle näistä varoista myönnettyyn euroon ei liitetty vaatimuksia, jotka koskevat autoteollisuuden tai ajoneuvoteollisuuden muutosta tulevaisuutta varten.

Puhetta johti

varapuhemies **Silvana KOCH-MEHRIN**

Evžen Tošenovský, ECR-ryhmän puolesta. – (CS) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet Kroes ja Špidla, haluan tässä Euroopan parlamentissa pitämässäni puheessa ECR-ryhmän jäsenenä käsitellä erittäin lyhyesti autoteollisuuden nykytilannetta erityisesti eurooppalaisten valmistajien tulevan kilpailukyvyyn näkökulmasta. Haluan myös kiittää komission jäsentä Kroesia lähestymistavasta, jonka hän on omaksunut tänään käsiteltävänä olevassa erittäin monimutkaisessa asiassa, joka luo valtavan monimutkaisen ympäristön tällaisten taloudellisten tilanteiden ratkaisemiselle tulevaisuudessa. Maailmanlaajuinen talouskriisi on vaikuttanut moniin taloudenaloihin. Autojen valmistus on eniten kärsiviä aloja. Tämä voi johtua siitä, että autoteollisuus on monen eri alan yhtymäkohta, valtavista laatuvaatimuksista, kilpailun aiheuttamista tavattomista paineista sekä tekniseen kehitykseen ja innovointiin liittyvistä paineista. Se, joka ei pysy nykytekniikan pöyristyttävässä vauhdissa, on vakavissa vaikeuksissa, ja nyt esiintyy nimenomaan tätä. Yhdysvaltalaiset autonvalmistajat ovat tästä hyvä esimerkki.

Rohkenen todeta, että kriisi on tuonut selkeästi esiin ne, jotka eivät osanneet ennustaa autojen kehittymistä, ja ne, jotka hyvinä aikoina sijoittivat viisaasti uusien kilpailukykyisten mallien kehittämiseen. Vastustan ehdottomasti hallitusten kohdennettuja toimia, joilla voidaan ratkaista yksittäisten kotimaisten valmistajien rahoitusongelmia ainoastaan lyhyellä aikavälillä. Ymmärrän, että poliitikot pelkäävät työttömyyden lisääntymistä tietyillä alueilla, mutta on varmasti aivan järjetöntä luottaa pelkästään yhdelle alalle myönnettävään rahoitukseen, koska se vain lykkää tuomiopäivää usein järkevästi toimivien kustannuksella. Maailmanlaajuinen kriisi voi myös innostaa kehittämään uusia tekniikoita ja käyttämään uusia polttoaineita, kuten paineistettua maakaasua, vetyä tai esimerkiksi sähköä. Jos EU haluaa innostaa ja tukea eurooppalaisia valmistajia, sen on tuettava tutkimusta ja yksinkertaistettava innovointimenettelyjä. On myönnettävä, että ne ovat todellakin erittäin pitkiä Euroopassa.

Olen iloinen, että EU:n jäsenvaltiot ovat tällä kertaa torjuneet protektionistisia suuntauksia. Rahoitusalan protektionismi vain pitkittäisi kilpailua vääristäviä toimia. Samoin kuin Niilin katastrofaaliset tulvat tekivät muinaisen Egyptin maaperästä hedelmällisen, maailmanlaajuisen kriisin pitäisi innostaa kehittämään uusia eurooppalaisia autoja, jotka säästävät enemmän ympäristöä ja ovat erittäin kilpailukykyisiä maailmanmarkkinoilla. Minusta on todella ilahduttavaa, että komission jäsen Kroes suhtautuu näin vakavasti tähän asiaan, koska sillä on erittäin kohtalokkaita vaikutuksia meidän kaikkien tulevaisuuteen.

Thomas Händel, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, olen pitkälti komission kanssa samaa mieltä autoteollisuuden kriisin syistä ja alan tulevaisuudennäkymistä – ylikapasiteetista sekä strategiamuutoksen ja uusien tekniikoiden tarpeesta. Totean kuitenkin, ettemme ole kaikista asioista samaa mieltä. Opel ei luultavasti ole autoteollisuudessa viimeinen tapaus, jolla on koko maailmassa 30 prosenttia ylikapasiteettia.

Kyse ei ole vain noin 12 miljoonasta ihmisestä, jotka saavat elantonsa suoraan tai välillisesti tältä alalta, vaan noin 30 miljoonasta eurooppalaisesta, jotka osallistuvat kyseisen alan taloudelliseen suoritukseen. Tässä tilanteessa komissio on osaltaan velvollinen varmistamaan, että Euroopan autoteollisuus selviytyy tästä haasteesta. Komissio on osaltaan vastuussa myös siitä, ettei Opelista tule kriisin markkinataloudellisen poistamisen uhria. Vapaiden markkinavoimien hallinnan välttämätön uudelleen ohjaaminen EU:ssa ei automaattisesti korvaa odotettavissa olevia työpaikkojen menetyksiä uusilla työpaikoilla. Työntekijät ja Euroopan kansantaloudet joutuvat päinvastoin maksamaan seuraukset.

Valtiontukien yleinen torjuminen vääristää kilpailua ja aiheuttaa myös sosiaalisia vääristymiä. Ne rasittaisivat asianomaisten valtioiden kassaa huomattavasti enemmän kuin mihin niillä on varaa ja ennen kaikkea huomattavasti enemmän kuin nyt tarjottava tuki, kun otetaan huomioon myös sosiaalipalvelujen purkaminen.

Euroopan autoteollisuuden rakenneuudistus edellyttää vahvoja aloitteita komissiolta, mutta myös jäsenvaltioiden hallituksilta. Ehdotamme siksi, että perustamme liikkuvuuden tulevaisuutta käsittelevän eurooppalaisen neuvoston, jossa on mukana politiikkoja, yrityksiä, ammattiyhdistyksiä ja tutkijoita. Sen olisi kehitettävä toimintavaihtoehtoja välttämättömiä teknisiä muutoksia varten sekä määritettävä poliittisia toimia ja niihin liittyvä rahoitus. Ylikapasiteetti on muunnettava uudeksi työksi järjestelmällisesti ja jakamalla vastuu tasapuolisesti. Näin meneteltiin vuosia sitten terästeollisuudessa, ja nyt tämä on tehtävä Opel ja koko Euroopan autoteollisuuden kohdalla.

Valtiontuki voidaan ja mielestäni pitääkin liittää työntekijöiden järjestelmälliseen osallistumiseen ja heidän yhteispäätösoikeuksiensa laajentamiseen. Kaikki alan eurooppalaiset työntekijät tarvitsevat varmuuden tuotantoyksiköistään, uutta työtä ja uusia, varmoja tulevaisuudennäkymiä koko Euroopassa.

Frank Vanhecke (NI). – (NL) Arvoisa puhemies, tänä iltapäivänä – pari tuntia sitten – Magnan vanhempi toimitusjohtaja vahvisti, mitä olimme jo pelänneet tai tienneet, nimittäin sen, että Antwerpenin tehdas suljetaan pysyvästi. On totta, että puhutaan vaihtoehtojen, vaihtoehtoisen työn ja tehtaan erilaisen tulevaisuuden etsinnästä, mutta kukaan ei tiedä, mitä se tosiasia tarkoittaa. Se on oikeastaan turhaa löpinää ja näköjään taktiikka, jolla työntekijöitä ja monia muita asianosaisia toistaiseksi rauhoitellaan Antwerpenissa ja jolla heidät saadaan pysymään hiljaa ja kuuliaisina.

Euroopan komission ei pidä mielestäni tehdä tässä yhteydessä sitä, mitä se on ilmoittanut aikovansa, eli vielä hieman odottaa, katsella ja laskea iskuja. Nyt on mielestäni aika toimia, ja komission on todettava äskeitä selkeämmin, että se hyväksyy tämän yritysosaston, jos ostaja soveltaa objektiivisia taloudellisia kriteerejä, jos ja kun rakenneuudistustoimia tarvitaan. Myös eri tehtaiden mahdollisista kilpailukykyraporteista on oltava täysi selvyys, ja niiden on oltava avoimia, ja on oltava selvää, saiko komissio ne käyttöönsä.

Yleisestihän tiedetään, että Antwerpenin tehdas on erittäin kilpailukykyinen, eikä mielestäni olisi hyväksyttävää, että mahdollisesti kaikkein kilpailukykyisin tehdas joutuisi kärsimään Saksan hallituksen myöntämän runsaan tuen vuoksi. Tässä asiassa on kyse monien tuhansien maanmiesten työpaikoista ja pelkään, että jälleen myös Euroopan komission uskottavuudesta – enkä ole tämän suhteen optimistinen. Meillä on liiankin usein sama vanha tarina. Kuten komission jäsen Špidla totesi, Euroopassa tehdään paljon äänekkäitä uskontunnustuksia, mutta tiukan paikan tullen poliittiset johtajat asettavat oman maansa edut etusijalle. Näin tapahtui taannoisessa pankkikriisissä, ja pelkään, että sama tapahtuu nyt myös Opel ja kriisissä, kun Saksan viranomaiset puolustavat ensisijaisesti Saksan etuja.

Ivo Belet (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat, Opel ja uuden omistajan Magnan ilmoitus siitä, että se todennäköisesti sulkee Antwerpenin tehtaan, on vähintäänkin merkittävä. Kyseisen Opel ja tehtaan tiedetään olevan General Motorsin kannattavimpia ja tehokkaimpia, ja nyt se aiotaan sulkea. Moni asia viittaa siihen, ettei tätä päätöstä tehty pelkästään taloudellisten kriteerien perusteella. Arvoiset komission jäsenet Špidla ja Kroes, esitämme teille siksi tänään kaksi pyyntöä. Ensimmäiseksi pyydämme teitä edelleen käyttämään järkähtämätöntä toimivaltaanne kilpailun alalla ja varmistamaan, onko joidenkin jäsenvaltioiden lupaama runsas valtiontuki tosiasiaa Euroopan unionin sääntöjen mukainen. Arvoisa komission jäsen Kroes, lupasitte perustellusti toteuttaa tutkimuksen. Toivon, että teille annetaan mahdollisuus tehdä se perusteellisesti ja varmistaa lyhyellä aikavälillä, ettei meille liian nopeasti esitellä vain tapahtunutta tosiasiaa. Mielestäni ei ole liioiteltua todeta, että tässä on kyse Euroopan komission

uskottavuudesta. Tämä asia osoittaa erittäin hyvin, ettei 2000-luvun Euroopassa ole sijaa taloudelliselle nationalismille ja protektionismille.

Arvoisa komission jäsen Kroes, teidät tunnetaan teräsnaisena. Luotamme siihen, että olette maineenne arvoinen tässäkin asiassa ja varmistatte, ettei Euroopan komission arvovalta heikkene. Tähän toteamukseeni ei liity minkäänlaista ironiaa.

Toiseksi on oleellista, että Eurooppa laatii autoalalle uuden teollisuushankkeen. Emme saa katsoa taaksepäin tai keksittyä menetettyihin mahdollisuuksiin, vaan meidän on katsottava eteenpäin ja keskityttävä uuden sähköauton uuteen tekniikkaan. Vielä ei ole liian myöhäistä. Toimimalla näin voimme varmistaa, että uuden sähköauton valmistuksessa käytetään eurooppalaista tekniikkaa ja ettemme kaikki aja tulevaisuudessa Kiinassa valmistetuilla sähköautoilla. Tämä skenaario on vielä täysin mahdollista välttää.

Jutta Steinruck (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kyse on tosiasiaa yhteisen eurooppalaisen ratkaisun löytämisestä eikä kansallisesta itsekkyydestä.

Opel Europella on tärkeää merkitys Euroopan teollisuuspolitiikassa, eikä kyse ole pelkästään Opelin työpaikoista vaan myös monissa Euroopan valtioissa toimivien autoalan alihankkijayritysten työpaikoista. Eurooppalainen yritysneuvosto on vahvistanut, että se oli yksimielinen Magnan hyväksi tehdystä päätöksestä, ja sen jäsenet laativat täyttää vauhtia eurooppalaisia ratkaisuja. Työntekijät ovat valmiita tekemään uhrauksia tämän asian puolesta, ja odotamme samaa kaikilta päätöksentekijöiltä. Kaikkien on tehtävä yhteistyötä ja pian. Edelliset puhujat käsitelivätkin jo tätä asiaa.

Työntekijöiden kannalta on tietenkin myös järkevää, että tuhannet työpaikat todellakin vakautetaan tilapäisesti valtiontuella. Emme hyväksy esitettyjä kilpailua koskevia väitteitä. Kyse on ihmisistä ja työpaikoista, mutta myös kokonaisista alueista. Saksan johdolla tehdyn aloitteen on nyt johdettava kaikissa Euroopan tuotantoyksiköissä työskentelevien kannalta mahdollisimman hyvään tulokseen.

Jorgo Chatzimarkakis (ALDE). – (DE) Arvoisa puhemies, olen iloinen, että saan puhua ensimmäisessä istunnossa, jossa johdatte puhetta. Olen todellakin erittäin iloinen! Haluan kuitenkin ennen kaikkea kiittää komission jäsentä Špidlaa siitä, että hän puhui saksaksi, ja onnitella lämpimästi komission jäsentä Kroesia. Monet pitävät Opel/Vauxhall-tapausta pelkästään Saksan asiana. Se ei pidä paikkaansa – tämä on koko Euroopan asia! Kyse on koko Euroopan työpaikoista, minkä vuoksi Saksan erityiskohtelu ei olisi oikein. Minusta on siksi erityisen ilahduttavaa, että komissio on valmis tutkimaan tätä tapausta. Kyse on EU:n lainsäädäntöön liittyvistä kysymyksistä, jotka koskevat kilpailu- ja valtiontukilainsäädäntöä.

Haluamme pelastaa jokaisen työpaikan, mutta millä hinnalla? Kansalaisten ja veronmaksajien edustajana minulle on epäselvää, mitä velvollisuuksia Opelin ja Magnan sopimuksesta aiheutuu veronmaksajille pitkällä aikavälillä. Opel-tapaus on arveluttava myös teollisuuspolitiikan näkökulmasta. Vain suuret saavat aina apua. Pienet ja keskisuuret jätetään oman onnensa nojaan, vaikka ne ovat koko talouden selkäranka. Yhden sijoittajan valinta oli selvästikin virhe. Parempia ja edullisempia tarjouksia hylättiin varhaisessa vaiheessa – ja tämän tekivät nimenomaan poliitikot.

Opel-tapauksessa on kyse pikemminkin vaalitaistelusta kuin rehellisestä ja EU:n oikeuden näkökulmasta puhtaasta talous- ja teollisuuspolitiikasta. Totean vielä kerran, että komission on nyt tärkeää toimia aktiivisesti, vaikka Saksan hallitus ei olekaan samaa mieltä. Opel-kauppa on huijausta. Se on yhä selvempää. Se voi olla Saksan historian kallein vaalikampanja.

Haluamme Opelin selviytyvän. Haluamme sen olevan terve, ja haluamme taistella jokaisen työpaikan puolesta, mutta emme halua, että siitä aiheutuu kustannuksia. Emme halua myöskään ratkaisua niiden eurooppalaisten kumppaniemme kustannuksella, joista myös Saksa maailman suurimpana viejänä on riippuvainen.

Bart Staes (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, olen tänään sekä tyytyväinen että peloissani. Olen tyytyväinen komission jäsenten Špidlan ja Kroesin julkilausumiin, jotka hieman rauhoittavat, mutta olen samalla peloissani, sillä ostajaosapuolena olevan Magnan lausunnot eivät oikein rauhoita mieltä. Haluan käsitellä joitakin tässä keskustelussa jo todettuja asioita.

Arvoisat komission jäsenet Kroes ja Špidla, pyydän teitä hartaasti olemaan todellakin teräsmiehiä ja - naisia sekä varmistamaan, että kaikkia sääntöjä noudatetaan asianmukaisesti. Valtiontuista puheen ollen olen jäsen Verhofstadtin kanssa todellakin samaa mieltä siitä, että tutkinnassa on otettava huomioon kaikki kilpailulainsäädännön näkökohdat sekä koko sulautumia ja yritysostoja koskeva lainsäädäntö. Hän on mielestäni aivan oikeassa. Olen samaa mieltä myös jäsen Langenin kanssa, joka totesi painokkaasti, että

tutkinta on tehtävä ripeästi. Kun pankkien kanssa toimittiin nopeasti, nyt on meneteltävä samoin tässä yritysostosasiassa, joka on niin tärkeä tuhansille työntekijöille.

Haluan ottaa esiin sen, mitä komission jäsen Špidla totesi alan ylikapasiteetista – mikä on tietenkin totta. Hän totesi, että tilanne on pyritty korjaamaan useilla menetelmillä. Hän mainitsi globalisaatiorahaston, jolle on tehty seitsemän hakemusta. On kuitenkin otettava huomioon, ettei globalisaatiorahasto toimi kovinkaan hyvin. Huomenna keskustelemme asiasta, josta jäsen Böge on laatinut mietinnön ja joka osoittaa selvästi, että vuonna 2009 saatavillamme olleista 500 miljoonasta eurosta on käytetty hädin tuskin 8 miljoonaa euroa. Meidän olisi käytettävä tällaisia varoja, jotta voimme auttaa näitä työntekijöitä tarjoamalla koulutusta, uudelleenjärjestelyjä ja tosiasiallista kehitystä kohti uutta, vihreää taloutta, joka aiheuttaa vähän hiilidioksidipäästöjä ja jossa käytetään vähemmän fossiilisia polttoaineita.

Derk Jan Eppink (ECR). – (NL) Arvoisa puhemies, puolueenne johtaja Westerwelle totesi, että Opelin tukipaketin on tarkoitus olla osa vaalikampanjaa. Toivon tietenkin, ettei näin ole, vaan Opelin rakenneuudistuksessa noudatetaan normaaleja liiketoiminnan sääntöjä, ja ettemme päädy tilanteeseen, jossa jokainen puolustaa ensisijaisesti oman autotehtaansa etua. Luotan täysin komission jäsenen Kroesiin, joka aikoo tutkia tämän kaupan jokaista näkökohtaa. Hän osaa tunnetusti pysyä lujana, minkä hän on kerta toisensa jälkeen osoittanut Alankomaissa, eikä hän pelkää antaa selkeitä lausuntoja.

Minulla on hänelle kuitenkin kysymys, joka koskee venäläisen säästöpankin Sberbankin roolia. Mietin, millainen rooli sillä on ja siirretäänkö osa Opelin tuotantotoiminnasta lopulta Venäjän federaatioon, koska Sberbank on oikeastaan hallituksen talouspolitiikan jatkoa muilla keinoin.

Lopuksi haluan todeta jäsen Staesille, että hänestä on yllättävää, että kyseinen yritys on uhattuna, mutta toisaalta hän kannattaa voimakkaasti autojen vastaista politiikkaa. Autot ovat yhä turvallisempia ja pienipäästöisempiä, mutta niitä syytetään silti kaikesta. Autot ovat mörköjä, ja autoilijat imetään kuiviin veronmaksajina – usein Euroopan parlamentin kannattaman politiikan tuloksena. Hyvät parlamentin jäsenet, autot edustavat vapautta. Myös monilla vähävaraisilla on mahdollisuus hankkia Opel. On valitettava tosiasia, että näillä ihmisillä on tällä hetkellä yhä huomattavasti vähemmän varaa hankkia Opelin kaltainen auto, minkä vuoksi autonvalmistusala romahtaa. Emme voi siksi mielestäni pitää näitä tapahtumia yllättävinä ja toisaalta harjoittaa parlamentissa autojen vastaista politiikkaa. Puolueeni puolustaa autoja, kuten myös jäsen Verhofstadt hyvin tietää.

Angelika Niebler (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, haluan esittää kolme huomautusta.

Ensimmäiseksi huomautan, että autoteollisuus on Euroopan keskeinen teollisuudenala, ja – kuten on jo todettu – 12 miljoonaa työpaikkaa on siitä riippuvaisia, kun mukaan lasketaan kaikki tuotantoketjun alkua ja loppupään yritykset sekä koko alihankintateollisuus. Korostan tätä vielä kerran, koska edessäni istuva kollega Chatzimarkakis totesi äskettäin, että Saksan hallituksen toimet ovat pelkkää vaalikampanjahälyä. En voi muuta kuin kumota tämän väitteen päättäväisesti. Tällainen väite pilkkaa ja loukkaa monien Euroopan valtioiden tämän alan työntekijöitä, jotka joutuvat pelkäämään joka päivän työpaikkansa puolesta.

Toiseksi Opelin pelastaminen on koko Euroopan edun mukaista. Tätä on mielestäni erityisen tärkeää korostaa tämänpäiväisestä keskustelusta riippumatta. Tuotantoyksikköjä on Yhdistyneessä kuningaskunnassa, Belgiassa, Puolassa, Espanjassa, Saksassa ja muissa Euroopan valtioissa. Jos Opel pelastetaan sillä, että sille löytyy sijoittaja, nimittäin Magna, ja että sille myönnetään tilapäisluottoja, joiden puolesta Saksan hallitus on taistellut, tämä ei ole pelkästään Saksan vaan koko Euroopan edun mukaista. Meidän kaikkien on toteutettava toimia, jotta työpaikat säilyvät kotimaissamme. Olen iloinen, sillä millaisessa tilanteessa olisimme nyt, jos emme olisi pyrkineet toteuttamaan Treuhand-järjestelyä? Siinä tapauksessa meidän ei tarvitsisi tänään enää keskustella, koska keskustelut olisi jo käyty, jos General Motors olisi vetänyt GM Europan mukanaan maksukyvyttömyysotkuihinsa.

Kolmanneksi totean, että valtiontukia koskevat säännöt ovat tiukat. Luotan siihen, että komissio tutkii tämän tapauksen asianmukaisesti ja ottaa kaikki siihen liittyvät edut oikeudenmukaisesti huomioon. Ratkaiseva kysymys on, voiko Opel Europe olla taas kannattava keskipitkällä aikavälillä. Uskon, että voimme toteuttaa nyt laaditun ratkaisun, jonka parissa myös Magna työskentelee ja johon monet muutkin Euroopan valtiot ovat osallisina. Pyydän, että komissiokin hyväksyy tämän ratkaisun, ja haluan lopuksi vielä todeta, että olemme tässä tapauksessa saavuttaneet jotakin koko Euroopan autoteollisuuden hyväksi!

Kathleen Van Brempt (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, kiitän komissiota julkilausumasta. En valitettavasti ole yhtä optimistinen kuin monet kollegat – ja tämä pätee myös komission julkilausumaan.

On totta, että olemme tänään kuulleet jälleen huonoja uutisia Antwerpenin tehtaasta, ja se, että erittäin kannattava tehdas, jossa on erityisen hyviä työntekijöitä, on tarkoitus sulkea, herättää varmasti paljon kysymyksiä – toivottavasti myös komissiossa. Hyvät kollegat, voisiko tämä liittyä jotenkin siihen, että kyseinen tehdas sijaitsee pienessä jäsenvaltiossa ja alueella, joka on taloudellisesta vahvuudestaan huolimatta erityisen pieni?

Komissio onnittelee nyt itseään viime kuukausina tekemästään työstä. Olen valitettavasti eri mieltä. Komissiolla on välttämätön tehtävä, jota tuen. Sen erittäin muodollisena tehtävänä on suojella Euroopan unionin etuja perussopimusten sekä kilpailu- ja valtiontukisääntöjen mukaisesti. Korostan tämän tarpeellisuutta ja totean vielä kerran tukevani komissiota tutkinnassa, joka sen on tehtävä tässä asiassa, koska sillä on oleellinen merkitys. Miksi komissio ei kuitenkaan tehnyt tämän enempää? Miksi se ei omaksunut vahvaa poliittista roolia esimerkiksi tekemällä yhteistyötä myös rakenneuudistusta koskevissa ehdotuksissa jäsenvaltioiden kanssa käytyjen neuvottelujen aikana? Esimerkiksi eurooppalaiset ammattiyhdistykset ovat työskennelleet rakenneuudistuksen parissa ja tukevat sitä edelleen. Tähän sisältyy myös yhteisvastuullisuuden käsite, nimittäin sen varmistaminen, että kärsimykset jakautuvat eri tuotantoyksiköiden kesken.

Haluan tällä hetkellä kysyä – ja tämä on tärkein kysymykseni komissiolle – mitä komissio aikoo tehdä nyt, kun Antwerpenissa sijaitsevasta Opelin tehtaasta on kuultu mahdollisimman huonoja uutisia. Miten aiotte varmistaa, että myös antwerpenilaisilla työntekijöillä on tulevaisuudennäkymiä?

Chris Davies (ALDE). – (EN) Arvoisa puhemies, kaikki me, joiden kotimaassa tai -alueella on autotehdas, haluamme sen menestyvän, mutta emme saa siksi olla näkemättä ongelmia ja ylikapasiteettia, jotka vähentävät tuottoa ja investointeja. Olen tavattoman vaikuttunut kotialueellani – Ellesmere Portissa ja Halewoodsissa – sijaitsevilla tehtailla olevasta teknisestä huippuosaamisesta. Pelkästään sen perusteella niiden pitäisi kukoistaa, mutta olen erittäin pettynyt asenteeseen, joka koko autoteollisuudella on ollut viimeisten kymmenen vuoden aikana, kun olen seurannut niiden toimintaa ollessani Euroopan parlamentissa.

Kun tarkastellaan autoteollisuuden mahdollisuuksia parantaa ympäristöä, sen maine on häpeällinen. On tietenkin myönteisiäkin tarinoita. Sanomalehdissä näemme päivittäin esimerkkejä innovoinnista, mutta koko autoteollisuus taisteli katalysaattorien käyttöönottoa vastaan liioittelemalla niiden kustannuksia. Autoteollisuus lupasi vähentää hiilidioksidipäästöjään, mutta söi sitten sanansa. Nyt se yrittää luikerrella eroon lakisääteisistä vaatimuksista, joiden mukaan ilmastointilaitteissa on käytettävä jäähdytysnesteitä, joilla on huomattavasti pienempi lämmitysvaikutuskerroin kuin nykyään käytettävillä aineilla. Autoteollisuuden edunvalvojat pyrkivät lisäksi jo heikentämään pakettiautojen ja kevyiden kuorma-autojen hiilidioksidipäästöjä koskevia komission ehdotuksia.

Autoteollisuuden tukemiseen on käytetty valtavia rahamääriä. Me kansalaiset ansaitsemme mielestäni hieman parempaa. Osien valmistajien mukaan autojen kokoonpanoyritykset eivät ole riittävän kunnianhimoisia. Autoteollisuuden ja etenkin sen edustajien – ACEA:n – on omaksuttava nyt uusi asenne. Sen on ymmärrettävä, että sillä on velvollisuuksia koko yhteiskuntaa kohtaan ja että sen tulevaisuus liittyy erottamattomasti ympäristön parantamiseen.

Frieda Brepoels (Verts/ALE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät kollegat, mielestäni on selvää, ettei myöskään Euroopan autoteollisuus voi paeta todellisuutta, vaan alalla on toteutettava kiireesti uudelleenjärjestelyjä, jotta ylikapasiteetti voidaan poistaa. Opelin säästötoimenpiteiden uskottavuus tietenkin kyseenalaistetaan, jos se lupaa säilyttää kalleimman tehtaansa – Saksan tehtaana – mutta aikoo sulkea taloudellisesti hyvin tuottavan Antwerpenin tehtaana. Magnan toinen pääjohtaja Siegfried Wolf vahvisti tämän skenaarion virallisesti tänään iltapäivällä Frankfurtin automessuilla. Kuten useat puhujat ovat jo todenneet, on selviä merkkejä siitä, että vastineeksi valtiontuesta Magna on tehnyt Saksan viranomaisille myönnytyksiä, jotka eivät ole täysin kyseisen teollisuushankkeen etujen mukaisia. Euroopan komission on mielestäni tehtävä tästä loppu, ennen kuin on liian myöhäistä. Komission jäsen Kroes ilmaisi jo huolensa, mutta se ei nähdäkseni vielä riitä. Komission on etenkin ilmoitettava pikaisesti, miten se aikoo varmistaa, että myös Saksa noudattaa tässä asiassa EU:n kilpailusääntöjä. Jos komissio epäonnistuu tässä, se on mielestäni huono esimerkki kaikille tuleville rajat ylittävälle rakenneuudistustoimille, joissa pienet jäsenvaltiot taas syrjäytetään. Miksi komissio ei ota Saksan ohella johtoa käsiinsä GM:n ja Magnan kanssa käytävissä neuvotteluissa? Olen lisäksi kuullut, että Saksan hallitus aikoo huomenna neuvotella muiden Euroopan valtioiden kanssa valtionavun koordinoinnista. Tämä tuntuu kovin ivalliselta Flanderin kannalta ja tehdään liian myöhään. Haluaisin kysyä, osallistuuko komissiokin näihin neuvotteluihin.

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluan aluksi ilmaista solidaarisuutemme Euroopan parlamentin puolesta ja tukea Opelin tehtaiden työntekijöitä kaikkialla Euroopassa, erityisesti Figuieruelasin

tehtaan työntekijöitä, heidän perheitään ja näistä tehtaista riippuvaisten alihankkijayritysten työntekijöitä. Vakuutan, että olemme heidän rinnallaan tässä uudessa seikkailussa, joka alkaa perustamalla itsenäinen eurooppalainen valmistaja GM Europe.

Jotta tämä seikkailu, joka alkoi Yhdysvalloissa tapahtunutta GM:n romahtamista koskevista huonoista uutisista, voi olla mahdollisuus rakentaa yritysmaailman, talouden ja tekniikan näkökulmasta maksukykyinen, nykyaikainen ja kilpailukykyinen yritys, jolla on selkeä tulevaisuus, komission ja sen jäsenten on kuitenkin otettava taas ohjat käsiinsä parhaillaan käytävissä neuvotteluissa, jotta saavutamme todellakin eurooppalaisen ratkaisun kaikkine mahdollisine takeineen.

Olemme arvostelleet sitä, ettei komissio osallistunut alustaviin neuvotteluihin ja että se suostui kahdenvälisiin neuvotteluihin, kun jokainen jäsenvaltio, jossa on Opelin tehdas, pyysi yksipuolisia ratkaisuja. Tässä yhteydessä on huomautettava, että myös alueelliset hallitukset ovat toimineet. Esimerkiksi oman kotialueeni Aragonin hallitus oli uranuurtaja ehdottaessaan vuosi sitten Figueruelasin tehtaalle myönnettävää takausta.

Koska komissio ei ole hoitanut tehtäviään, tämä muutos on kuitenkin johtanut nykyiseen sekasortoiseen tilanteeseen ja aiheuttanut vakavan vaaran, että vaalitulokset, joilla ei ole mitään tekemistä teollisuuden elinvoimaisuutta koskevien kriteerien kanssa, ajavat uuden eurooppalaisen yrityksen umpikujaan, jossa kilpailukykyä koskevat kriteerit eivät ole etusijalla ja työpaikat tulevat väistämättä kalliiksi. Tämän estäminen edellyttää eurooppalaista ratkaisua, joka on taloudellisesti kannattava nyt, keskipitkällä ja pitkällä aikavälillä ja jossa työllisyys asetetaan etusijalle Figueruelasin yksikön kaltaisten symbolisten tehtaiden kilpailukykyyn ja tuottavuuden muodossa.

Emme anna komission pysyä enää hetkeäkään puolueettomana. Sen on toimittava ja varmistettava GM Europan työllisyys sekä tulevaisuus. Parlamentti aikoo vaatia tätä kaikkien Opel Europan työntekijöiden puolesta.

Izaskun Bilbao Barandica (ALDE). – (ES) Arvoisa puhemies, kiitän komission jäseniä selvityksistä.

Olen ollut koko tämän keskustelun ajan huolissani siitä, että Saksan vaalit ja moniin Euroopassa sijaitseviin tehtaisiin vaikuttava Opelin tilanne liitetään toisiinsa.

Käsittelen kolmea komission jäsenen esiin ottamaa seikkaa. Tämä tilanne edellyttää mielestäni täydellistä ja ehdotonta avoimuutta kaikissa käytävissä neuvotteluissa. Olen samaa mieltä siitä, että kaikkia näkökohtia on valvottava sekä lainsäädännön että tukien näkökulmasta. Komission jäsen kuitenkin totesi pitävänsä rakenneuudistusta, työpaikkojen menetystä ja tehtaiden sulkemista väistämättömänä.

Reagoitaessa tähän tilanteeseen, jonka uskon johtuvan toistaiseksi suositusta liiketoimintamallista ja eurooppalaisten ahneudesta, ihmiset on mielestäni asetettava etusijalle, kun otetaan huomioon alan tulevaisuudennäkymät. Meidän ja komission on suunniteltava ja sovellettava innovatiivisia toimia, suojeltava ihmisiä sekä varmistettava, että he voivat elää ihmisarvoista elämää ja että heille tarjotaan yhdenmukaista koulutusta kaikissa Euroopan valtioissa, jotta he voivat sopeutua tuleviin työmarkkinoihin ja uusien yritysten vaatimuksiin.

Toiseksi totean yrityksille myönnettävistä tuista, että niiden avulla on tehtävä jäljelle jäävistä tehtaista elinvoimaisia. Lisäksi on ehdottomasti panostettava innovointiin, erityisesti hybriditekniikkaan – kuten muut jäsenet ovat todenneet – jotta autot eivät ole riippuvaisia pelkästään fossiilisista polttoaineista.

Tätä siis vaadimme komissiolta tulevaisuudessa.

Philippe Lamberts (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, haluan esittää muutaman huomautuksen.

Ensimmäiseksi totean, että autoteollisuudelle myönnettyissä valtiontuissa sekä jäsenvaltioiden ja komission toteuttamissa toimissa on tähän mennessä sovellettu yhtäältä tavallaan puolustautuvaa lähestymistapaa ja toisaalta lyhyen aikavälin lähestymistapaa. Katson esimerkiksi, että myönnetyt valtavat romutuspalkkiot ennakoivat ja lisäsivät keinotekoisesti kysyntää, ja luulen, että nyt, kun nämä palkkiot lopetetaan, näemme, miten vääran vaikutelman ne luovat. Kysyntä ei pysy tarjonnan vauhdissa.

Kannustamme siksi komissiota työskentelemään huomattavasti kunnianhimoisemmin. Erityisesti valtiontukien yhteydessä on nähdäkseni keskeytettävä kahteen toiminta-alaan.

Liikkuvuutta koskevien kestävien ratkaisujen täytäntöönpano Euroopassa edellyttää ensinnäkin autoalan työntekijöiden – niin insinöörien kuin ruumiillisenkin työn tekijöiden – kykyä ja taitoja. Ensimmäisellä

toiminta-alalla on siis selvästikin autettava ylläpitämään ja kehittämään näitä taitoja autoteollisuudessa ja siihen liittyvillä teollisuudenaloilla.

Lisäksi katson, että valtiontuelle olisi asetettava huomattavasti enemmän ehtoja kuin tällä hetkellä tehdään. Ei toisin sanoen riitä, että jatketaan kuten tähänkin asti. Teollisuuden muutoksen nopeuttaminen on mielestäni asetettava valtiontuen edellytykseksi. Yhdyn tässä asiassa täysin siihen, mitä jäsen Davies totesi.

Haluan lopuksi vastata jäsen Eppinkille, joka selvästikin väittää, että vastustamme vapautta. Markkinoilla on itse asiassa nyt suuntauksena, että yhä harvemmat kansalaiset ajattelevat autonsa merkitsevän vapautta. Ei tarvitse kuin ajella Belgian tai Alankomaiden teillä, niin huomaa, että järjestelmä on saavuttanut rajansa.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoiset komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, kun ehdotettiin, että täysistunnossa keskustellaan Opel Europan tulevaisuudesta, emme vielä tienneet viime torstaina tapahtuneesta liiketoimesta, jossa Magna ja sen venäläinen kumppani Sberbank ostivat kyseisen yrityksen.

Kuukausia jatkuneen epävarmuuden jälkeen Opel Euroopassa on alkamassa uusi vaihe, joka herättää joissakin toiveita ja joissakin huolta. Haluamme, että muutaman kuukauden kuluessa allekirjoitettavan lopullisen sopimuksen ehdot ovat myönteisiä yrityksen tulevaisuutta ajatellen, ja toivon Saksan hallituksen olevan oikeassa siinä, että tämä on yrityksen selviämisen kannalta luotettavin tarjous.

Koska olen työllisyyden ja sosiaaliasioiden valiokunnan jäsen ja kotoisin Aragonista, jossa sijaitsee nykyään kannattavimpiin tuotantoyksiköihin kuuluva Figueruelasin tehdas, olen kuitenkin huolissani työntekijöiden kohtalosta. Magna aikoo kuulemma irtisanoa rakenneuudistussuunnitelmassaan 10 560 työntekijää – tällä hetkellä 1 700 Aragonin tehtaalta – ja tähän on lisättävä vielä monet välilliset irtisanomiset.

Tiedämme, että kyseisen yrityksen pelastaminen edellyttää laajaa rakenneuudistusta ja että tämä vaikuttaa työntekijöihimme. Toivomme kuitenkin, että suunnitelmassa noudatetaan taloutta ja tuottavuutta koskevia kriteerejä sekä pyritään kaikkien kannalta parhaaseen ratkaisuun.

Uskomme, että tulevana kuukausina asianomaisten valtioiden hallitukset ja EU osallistuvat tapauksen ratkaisuun. Tämä tarkoittaa, että soveltamalla taloudellisia kriteerejä voimme yhdessä edistää Opelin elinvoimaisuutta siten, että sen kaikkien Euroopan-yksikköjen työntekijöille aiheutuu mahdollisimman vähän kustannuksia.

Puhemies. – (DE) Hyvä jäsen Luhan, teillä oli kysymys jäsen Lope Fontagnélle. Näytitte ilmeisesti siksi sinistä korttia.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on erittäin tärkeää, että keskustelemme tästä asiasta. Tätä asiaa ei ole toistaiseksi kuitenkaan käsitelty Euroopan ja alueiden kehityksen näkökulmasta.

(Puhemies keskeytti puhujan.)

Puhemies. – (DE) Tuo ei ole kysymys jäsen Lope Fontagnélle. Jos haluatte puhua ”catch the eye” -menettelyn mukaisesti, voitte tehdä sen keskustelun päätteeksi.

Mario Pirillo (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kollegat, Opeliiin liittyvät viimeaikaiset tapahtumat saavat minut ajattelemaan muutakin kuin pelkästään historiallisen eurooppalaisen autonvalmistajan ostoa. Mietin, millainen teollisuuspolitiikka Eurooppaan halutaan. Minusta olisi ollut parempi, jos eurooppalainen ryhmä olisi ostanut Opelin. Se olisi ollut osoitus yhteistyöstä ja yhteisvastuusta alan yritysten välillä, ja se olisi luonut vahvan Euroopan unioniin kuulumisen tunteen.

Tammikuussa 2009 pidetyssä autoalan yleiskokouksessa teollisuustoiminnasta vastaava Euroopan komission jäsen Verheugen totesi, että autoalalla on ratkaiseva merkitys taloudelle, yhteiskunnalle, työllisyydelle ja tutkimukselle. Olen huolissani tämän kaupan mahdollisista vaikutuksista työllisyyteen ja toivon, ettei leikkauksia tehdä. Valtiontuki huolestuttaa minua vielä enemmän. Se ei saa vääristää kilpailua automarkkinoilla. Komission on varmistettava, ettei tukea liitetä tuotantopaikkojen sulkemiseen.

On vahinko, ettei Saksan hallitus ja Opelin johtajat hyväksyneet Fiatin ehdotusta. Fiat on nykyään teknisesti kaikkein edistynein ajoneuvojen valmistaja. Katsokaapa vaikka, mitä se on tehnyt autojensa hiilidioksidipäästöjen vähentämiseksi.

Dirk Sterckx (ALDE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Kroes, pidämme teitä tavallaan erotuomarina tässä asiassa. Antwerpenissa sijaitseva Opelin tehdas aiotaan ymmärtääkseni sulkea pian.

Sinne voi jäädä tehdas, jota vuokrataan alihankkijana jollekin merkille, mutta tällainen tulevaisuus on tietenkin erittäin epävarma.

Antwerpenilaisena minun on erityisen vaikea hyväksyä sitä, että olemme on kuukausien ajan tienneet, ettei valinta perustu pelkästään taloudellisiin seikkoihin vaan Saksan ja Saksan hallituksen mahdollisuuteen lyödä pöytään valtavia määriä veronmaksajien rahoja. Pyydämme teitä siksi erotuomarina tarkistamaan, pitääkö tämä paikkansa, sekä selvittämään, sovellettiinko tässä tapauksessa pelkästään taloudellisia ja kaupallisia kriteerejä vai oliko kyse taloudellisesta tai poliittisesti vahvimpien eloonjäännistä.

Kun tutkintanne on valmis, olisimme kiitollisia, jos tulisitte esittämään tuloksenne parlamenttiin. Emme ole nimittäin vielä kuulleet juuri mitään asianomaisilta yrityksiltä tai emme ainakaan mitään selkeää. Luotamme siksi siihen, että selvitätte meille asianosaisten käyttämiä perusteluja. Haluaisin kuulla teiltä, miksi kotikaupunkini Antwerpen on kokenut kovimman iskun, sillä erittäin monet kotiseudullani katsovat tämän symboloivan luottamusta, joka heillä voi olla Euroopan komissioon ja koko Euroopan unioniin.

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät kollegat, olen monen parlamentin jäsenen tavoin erittäin huolissani Opelin ja niiden ihmisten kohtalosta, jotka työskentelevät siellä tai ansaitsevat elantonsa autoalalta. Opelin ostosta on nyt tehty periaatepäätös, mutta viime päivinä ja jopa tunteina on annettu lausuntoja, jotka ovat aiheuttaneet monin paikoin suurta sekaannusta. Tämä on rasittavaa työntekijöille ja alihankinta-alalla toimiville, ja asiaa on selkeytettävä viipymättä. Ennen kaikkea tarvitaan perusteellinen ja rehellinen lähestymistapa.

Euroopan kannalta minua huolestuttaa tässä asiassa Magnan ilmoitus siitä, että ainoastaan Antwerpenin tehdas aiotaan sulkea, vaikka julkaistut tutkimukset osoittavat, että tällä nimenomaisella tehtaalla on liiketaloutta ajatellen valtikortit kädessään. En voi siksi olla ajattelematta, että monikansalliset yritykset yllyttävät jäsenvaltiot toisiaan vastaan tai toisin päin: että jäsenvaltiot pyrkivät valtiontuen avulla vaikuttamaan siihen, mitkä tehtaot suljetaan ja mitkä pelastetaan, ja vääristämään näin kilpailua. Jos tämä pitää paikkansa, talouskriisin ja sen huolestuttavien sosiaalisten seurausten lisäksi meillä on toimielinten uskottavuuteen liittyvä kriisi, koska ne jättävät ihmiset tyhjän päälle.

Minulla on siksi kiireinen pyyntö, jonka esitin jo helmikuussa kirjallisessa kysymyksessä. Pyydän komissiota todellakin hyödyntämään kaikkia käytettävissään olevia keinoja, joilla se voi varmistaa, etteivät Opelin aiheuttamien kärsimysten uhrit jää oman onnensa nojaan, sekä toteuttamaan tosiasiallisesti valtiontuen käyttöä koskevan virallisen tutkimuksen. Tämä edistää kaikkien tehtaiden ja niistä riippuvaisten ihmisten objektiivista, avointa kohtelua. Onhan ihmisten voitava luottaa siihen, että Euroopan unioni hoitaa perustehtävänsä myös nykyisen kaltaisina vaikeina aikoina, että se suhtautuu asioihin vakavasti ja ettei Euroopassa sallita kahdenlaisia sääntöjä. Arvoisat komission jäsenet, tässä todellakin testataan toimielinten uskottavuutta, ja me luotamme teihin.

Arlene McCarthy (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, meidän kaikkien tavoitteena on uskoakseni varmistaa EU:n autoteollisuuden elinkelpoisuus ja kilpailukyky pitkällä aikavälillä sekä säilyttää alan työpaikat.

Kirjoitin heinäkuussa komission jäsenelle Verheugenille ja sain häneltä rohkaisevan vastauksen, jossa hän lupasi varmistaa tasapuoliset toimintaedellytykset kaikissa GM:n Euroopan-yksiköissä koskevilla rakenneuudistussuunnitelmissa. Kotialueellani Ellesmere Portissa sijaitseva Vauxhallin tehdas on paikallistalouden avaintekijä, joka tarjoaa noin 2 200 suoraa työpaikkaa. Tehtaalla on toteutettu radikaaleja rakenneuudistustoimia, ja sitä pidetään resurssija säästävänä, tehokkaana ja kilpailukykyisenä tuotantolaitoksena, kuten myös Kaakkois-Englannissa sijaitsevaa Lutonin tehdasta.

Kukaan ei halua, että työpaikkoja menetetään, mutta kaikkien päätösten on perustuttava tehtaiden elinvoimaisuuteen ja tehokkuuteen. Niiden on oltava oikeudenmukaisia, eikä niissä saa suosia ketään sen vuoksi, että jokin jäsenvaltio on luvannut muita enemmän rahoitusta. On ilahduttavaa, että komission jäsen Kroes ymmärtää, ettei valtiontuen myöntämisessä sallita poliittisia sopimuksia, taka-ajatuksia tai ehtoja.

Kehotan komissiota pysymään valppaana ja varmistamaan, että kaikki rahoitustuki perustuu valtiontukisääntöihin ja että Euroopan toiminta on kaupallisesti kannattavaa ja taloudellisesti asianmukaista tulevaisuutta ajatellen. Vahvan eurooppalaisen autoteollisuuden säilyttäminen edellyttää Euroopan laajuista lähestymistapaa, joka koskee elinvoimaisen ja tehokkaan infrastruktuurin ylläpitoa kaikissa jäsenvaltioissa ja kaikilla alueilla.

Bogusław Sonik (PPE). – (PL) Saksan hallitus on myöntänyt 4,5 miljoonaa euroa Opelin rakenneuudistusta varten, ja nyt on herännyt kysymys siitä, oliko tämä poliittinen vai taloudellinen teko. Saksan hallituksen

edustajat antoivat parhaan vastauksen tähän kysymykseen, kun Magna valittiin Opelin ostajaksi. Yksi edustaja ei osallistunut ratkaisevaan äänestykseen, ja toinen, Manfred Wennemer, äänesti vastaan, koska hänen mielestään kyseessä oli poliittinen päätös.

Euroopan komission olisi arvioitava Opelille myönnetyn valtiontuen luonnetta ja ilmoitettava parlamentille, oliko tarkoituksena kenties suojella paikallisia markkinoita muissa Euroopan unionin jäsenvaltioissa sijaitsevien tehtaiden ja työpaikkojen kustannuksella. Euroopan komission arvioiden ankaruus teki minuun erityisen vaikutuksen, koska Szczeciniissä ja Gdyniassa työskenteleville telakkatyöntekijöille ei annettu mahdollisuutta jatkaa laivojen tuotantoa. Onko tätä valtiontukitapausta koskeva komission jäsenen Kroesin arvio yhtä ankara ja luotettava kuin Puolan telakoita koskeva arvio? Euroopan unionin kansalaiset epäilevät, että tällä alalla sovelletaan kahdenlaisia sääntöjä.

Lopuksi haluan huomauttaa, että maailmanlaajuinen rahoituskriisi on jatkunut nyt vuoden. Näinä vaikeina aikoina Euroopan komission on oltava valmis auttamaan, arvioimaan, neuvomaan ja ehdottamaan ratkaisuja, joita eivät tahraa epäilyt siitä, että niiden takana ovat yksittäisten jäsenvaltioiden poliittiset tai protektionistiset edut. Minusta valitettavasti tuntuu, että komissio on omaksunut passiivisen asenteen tässä tapauksessa.

Olle Ludvigsson (S&D). – (SV) Arvoisa puhemies, voimme ainoastaan todeta, että nykyinen kriisi on ennennäkemätön. Meidän on siksi harjoitettava yhtenäistä ja aktiivista politiikkaa, jotta voimme paitsi pelastaa pelastettavissa olevat työpaikat myös auttaa työttömiksi jääviä palaamaan työmarkkinoille. Koulutus on äärimmäisen tärkeää.

Autoteollisuus on Euroopan talouden moottori, ja päätökset on tärkeää tehdä kestävä eurooppalaisen autoteollisuuden kehittämistä koskevien pitkän aikavälin tavoitteiden perusteella. On esitetty erilaisia ajatuksia siitä, miten irtisanomiset ja varoitukset jaetaan. Jos Opel-konsernista katoaa joka viides työpaikka, kohteena oleviin ihmisiin ja yhteiskuntiin kohdistuu uskomattomia paineita riippumatta siitä, mikä valtio on kyseessä. Toivon siksi, että prosessi on toteutettu oikein ja ettei monikansallisten yritysten ole tarvinnut asettaa tarjousmenettelyssä valtioita ja näin ollen myös työntekijöitä toisiaan vastaan. EU:ssa toteutettavia kriisintorjuntatoimia on koordinoitava ja tasapainotettava.

Lisäksi on tärkeää, että ammattiyhdistykset otetaan mukaan ja että ne voivat osallistua prosessiin aktiivisesti ja myönteisesti. Komission ja parlamentin on lisäksi tärkeää seurata tapahtumia tarkasti. Tutkimuksella ja kehityksellä on ratkaiseva merkitys autoteollisuuden tulevaisuuden kannalta, eikä tämä päde pelkästään Opeliiin vaan kaikkiin ajoneuvojen valmistajiin koko Euroopassa.

Petru Constantin Luhan (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, minusta on erittäin hienoa, että Euroopan parlamentissa keskustellaan näin tärkeästä aiheesta. Olen työskennellyt yli kolme vuotta autoteollisuuden alihankinta-alalla. Ulkomaiset investoinnit asetetaan kotimaassani etusijalle autoalalla. Autoteollisuudella on siksi mielestäni tärkeä merkitys myös alueiden kehittämisessä.

Innovoinnin tukemisen lisäksi meidän on kannustettava kaikkialla Euroopassa toimivia autoalan alihankkijoita ja autonvalmistajia toteuttamaan rakenneuudistuksen ja laajentumaan, koska Euroopan komission ja Euroopan parlamentin tärkeimpiä tavoitteita on varmistaa voimakas taloudellinen yhteenkuuluvuus. Komission olisi tehtävä enemmän, myös avustusten myöntämisessä autoteollisuudelle. Sitä olisi pidettävä ensinnäkin rahoitus- ja talouskriisin torjuntatoimena, mutta myös autoteollisuuden innovoinnin osatekijänä.

Opel on tässä yhteydessä vain esimerkki siitä, että autoala on ajautunut karille, mutta monet autonvalmistajat ovat tietenkin samassa tilanteessa. Haluamme siksi, että komissio asettaa kyseisen taloudenalan etusijalle.

Matthias Groote (S&D). – (DE) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät kollegat, tämä ei ole ensimmäinen kerta, kun keskustelemme Opelista ja autoteollisuudesta. Olen iloinen, että pelastaminen onnistui. Esillä oli muitakin ehdotuksia, kuten järjestelty maksukyvyttömyys. Alihankinta-alalla ollaan erittäin riippuvaisia tilauksista. Tulin juuri Baijerista, jossa vierailin eräessä alihankkijayrityksessä. Tilanne ei ole enää hallinnassa. Jos Opelkin olisi nyt ajautunut vararikkoon, tilanne olisi ollut erittäin huono, ja seuraukset olisivat olleet katastrofaaliset.

Kuulimme juuri komission päätelmät. Komissio osallistui autoalan huippukokoukseen, mutta senjälkeisistä tapahtumista ei ole oikeastaan kuulunut mitään. Olemme tänään kuulleet, missä ongelma ehkä on. Tähän on tultava muutos. Komission on kerrottava meille, mitä voidaan tehdä, jotta estetään kansallismieliset keskustelut. Komission on toimittava tehokkaammin välittäjän roolissaan, jotta meillä on yhteinen eurooppalainen teollisuuspolitiikka. Toivon tätä myös seuraavalta komissiolta.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, minun lienee aluksi syytä todeta, että näkemykseni on kahdesta syystä puolueellinen. Vaimoni työskentelee Saksassa autoalan yrityksen johdossa, ja Itävallassa ollaan iloisia siitä, että Opel näyttää pelastuvan tällä tavoin. Jos tapahtumia kuitenkin tarkastellaan lähemmin, minulla on suuria epäilyjä, tehdäänkö nyt aivan samoin kuin Itävallassa kansallistetun teollisuudenalan näennäisen pelastamisen yhteydessä ja tapahtuuko nyt sama kuin Saksassa Holzmann-yrityksen kanssa ennen ratkaisevia vaaleja. En tiedä, onko parlamentissa saksalaisia kollegoja, jotka olisivat valmiita lyömään kanssani vetoa siitä, tukisivatko oletetut saksalaiset veronmaksajat Opelä tällä tavoin, jos kymmenen päivän kuluttua ei olisi niin tärkeitä vaaleja.

Toivon, että komissio tarkastelee asiaa *sine ira et studio* ja harkitsee tosissaan, onko tämä järkevää. Jos puhumme aina kilpailusta, sitä olisi myös oltava, eikä se saa johtaa syöksykierteeseen, joka vetää mukaansa ne, jotka ovat oikeastaan hoitaneet taloutensa Opelä paremmin!

Theodor Stolojan (PPE). – (RO) Arvoisa puhemies, puhumme oikeastaan Euroopan elpymisen merkeistä, mutta autoteollisuuden tilanne on valitettavasti edelleen hälyttävä. Meidän on siksi mielestäni lähetettävä selkeä viesti Euroopan valtioille ja rohkaistava niitä jatkamaan ohjelmiaan, joissa paljon polttoainetta kuluttavat vanhat autot korvataan uusilla autoilla. Niiden on myös säilytettävä kannustinohjelmansa, jotka rahoitetaan kyseisten valtioiden talousarvioista. Näihin ohjelmiin on tietenkin voitava liittää tiettyjä rakenneuudistusta koskevia ehtoja, joilla pyritään säästämään energiaa.

Saïd El Khadraoui (S&D). – (NL) Arvoisa puhemies, Opel-tapauksen tilapäinen ratkaisu merkitsee joillekin hyviä uutisia, mutta ennen kaikkea erittäin huonoja uutisia tuhansille ihmisille, jotka ovat menettämässä työpaikkansa. Tämänpäiväisen keskustelun perusteella tämä koskee ymmärtääkseni myös antwerpenilaisia. Tämän lisäksi myös koko toimitusketjussa menetetään paljon työpaikkoja. Nämä kaikki ovat yhteiskunnallisia tragedioita, ja tähän liittyy nähdäkseni kolme tärkeää seikkaa.

Komission on ensinnäkin käytettävä nyt kaikkia toimivaltuuksiaan, jotta ilmoitetun rakenneuudistuksen kielteiset seuraukset toteutetaan rehellisesti ja puolueettomasti. Tämä on oleellista, jotta Euroopan uskottavuus säilyy ja jotta ihmisille ei muodostu sellaista käsitystä, etteivät kaikki työntekijät ole tasavertaisia.

Toiseksi komission on nyt kohdistettava kaikki energiansa toimiin, joilla autetaan tarjoamaan uusi tulevaisuus paikoissa, joissa menetetään työpaikkoja.

Kolmanneksi – ja tämä on mielestäni tärkein asia, joka on nyt opittava – tarvitsemme aiempaa ennakoivamman komission, eurooppalaisen teollisuuspolitiikan sekä vision haasteista, mahdollisuuksista ja siitä, miten ongelmia käsitellään Euroopan näkökulmasta. Tämä pätee nimenomaan rajat ylittäviin teollisuudenaloihin, kuten autoteollisuuteen.

Krisztina Morvai (NI). – (EN) Arvoisa puhemies, pyydän anteeksi tietämättömyyttäni. Olen ihmisoikeusjuristi ja tiedän hyvin vähän talousasioista, joten minulla on kaksi aivan perusuonteista kysymystä.

Ensimmäinen kysymykseni kuuluu: eikö talousjärjestelmässä ole yksi keskeinen ongelma, nimittäin se, että voitot yksityistetään mutta kustannukset ja vahingot kansallistetaan ja maksetaan veronmaksajilla, joista useimmat – tai ainakin monet – ovat köyhiä ja joutuvat maksamaan pienen, rikkaan yritysliitin huonoista päätöksistä? Eikö tässä järjestelmässä ole jokin perusuonteinen vika, ja eikö meidän olisi tarkasteltava kaikkien tänään esillä olevien asioiden perimmäisiä syitä?

Olemme puhuneet siitä, että julkisten varojen myöntämisessä syrjitään joitakin maantieteellisiä alueita tai kansoja ja valtioita, joten toinen kysymykseni kuuluu: mikä on eri sektorien tilanne? Onko oikeudenmukaista, että suuret yhtiöt saavat veronmaksajien rahoilla maksettavia julkisia tukia, mutta pien- ja perheytyöt eivät? Eikö tällaisessa menettelyssä loukata räikeästi Euroopan unionin taloudellisten toimijoiden yhtäläisiä mahdollisuuksia koskevaa periaatetta?

Richard Howitt (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, Itä-Englannissa sijaitsevaa Lutonia edustavana Euroopan parlamentin jäsenenä yhdyin brittikollegani Arlene McCarthyn esittämään hartaaseen toiveeseen siitä, että komission jäsen Špidla ja komissio tutkivat GM/Opel-sopimuksen rivi riviltä varmistaakseen, että sopimus, joka on Euroopan osalta tavallaan loppuunmyynti, on hyvä sopimus koko Euroopan kannalta.

Pyydän komission jäsentä tarkastelemaan myös erityisesti pakettiautojen tuotantoon liittyviä asioita. Lutonissa valmistetaan nimenomaan niitä. Tämä pyyntö johtuu ensinnäkin siitä, että Magnan kumppanina on venäläinen kuorma-autoyritys, jonka pelätään hyötyvän nykyisen tuotannon kustannuksella. Se johtuu toiseksi siitä, että vuoteen 2012 mennessä pakettiautomarkkinoille pitäisi tulla uusi malli, ja ellei Magna anna takeita tämän uuden mallin tuotannosta, tehtaan tulevaisuus näyttää huolestuttavalta. Lisäksi pelätään, ettei tämä

sopimus sovi yhteen General Motorsin ja Renault'n yhteistuotantohankkeen kanssa, joka muodostaa puolet Lutonissa tapahtuvasta tuotannosta. Pyydän komission jäsentä tekemään kaikkensa turvatakseen sekä tuotannon että siihen liittyvät työpaikat.

Vladimír Špidla, komission jäsen. – (CS) Hyvät parlamentin jäsenet, tämä keskustelu on selvästi osoittanut, että autoteollisuus on Euroopan unionin tärkeimpiä taloudenaloja. Se on mielestäni osoittanut selvästi myös sen, että autoteollisuudelle – kuten Opelille – on löydettävä eurooppalainen ratkaisu ja etteivät yksittäiset valtiot voi toteuttaa pitkän aikavälin ratkaisua, joka on taloudellisesti ja sosiaalisesti kestävä. Nähdäkseni on myös selkeästi korostettu, että komission on tärkeää varmistaa, että kaikkia sääntöjä sovelletaan täysin johdonmukaisesti ja puolueettomasti. Taloudellista kilpailua koskevista säännöistä on puhuttu paljon, mutta haluan korostaa, että EU:ssa on myös joitakin aivan oleellisia direktiivejä, joissa säädetään sosiaaliasioista, rakenneuudistuksen sääntelystä, työntekijöille tiedottamisesta ja monista muista asioista, jotka on otettava lähtökohtaisesti huomioon. Jokaisessa taloudellisessa toiminnossa on nimittäin pohjimmiltaan kyse ihmisten välisistä suhteista, ja kaikkien päätösten sosiaaliset seuraukset on otettava täysimääräisesti huomioon. Painotan, että Opel-tapaus tuo selvästi esiin kaikki autoteollisuuden tärkeät osatekijät, ja sen perusteella, miten Euroopan eri tasoilla tehdään yhteistyötä tämän ongelman ratkaisemiseksi, nähdäkseni myös tiedämme, millainen tulevaisuus Euroopan autoteollisuudella on.

Hyvät parlamentin jäsenet, keskustelussa todettiin epäsuoraan, ettei komissio ole toiminut riittävän aktiivisesti. Minun on todettava, että tämän kriisin aikana ja etenkin sen puhjetessa oli erittäin selviä merkkejä protektionistisista suuntauksista ja taloudellisesta nationalismista. Useiden kuukausien kuluttua tämä ei ollut enää päivänpolttava aihe. Meidän on mielestäni tunnustettava komission tässä asiassa toteuttamat merkittävät toimet, jotka tuottivat konkreettisia tuloksia. Kollegani Verheugen järjesti kaksi kokousta, joihin hän kutsui yksittäisiä jäsenvaltioita käsittelemään tätä asiaa ja joiden ansiosta jäsenvaltiot jakoivat tietoja. Näin ei ole aina tehty aiemmissa rakenneuudistustoimissa. Lisäksi keskustelu on nähdäkseni osoittanut selvästi, että Euroopan autoteollisuudessa on meneillään pitkä rakenneuudistusprosessi ja että tämä tosiasia on otettava huomioon. Tuleva kehitys on ollut keskeinen aihe, ja olen iloinen voidessani jälleen kerran korostaa, että Euroopan investointipankin kautta myönnetään tukea autoteollisuuden innovointiin, jotta voidaan varmistaa, ettei kriisitilanne heikennä alan innovointikykyä.

Hyvät parlamentin jäsenet, tehty päätös on erittäin oleellinen nyt käsiteltävänä olevan asian kannalta, mutta prosessi on vielä kesken. Komissio on epäilemättä ottanut käyttöön kaikki valtuutensa ja resurssinsa varmistukseksi, että prosessi on toteutettu asianmukaisesti ja että sosiaalinen ulottuvuus otetaan tarkasti huomioon.

Neelie Kroes, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, olen useastakin syystä kiitollinen lähes kaikista esitetyistä huomautuksista. Tämä on loistava tilaisuus selvittää, missä asioissa komissiolla on vähäinen rooli ja missä asioissa sillä on haasteita ja mitkä ovat komission toimien selkeät päämäärät. Haluan sanoa muutaman sanan myös aikataulusta. Jäsen Langen teki varsin selväksi, mitä mieltä hän on siitä ja komission roolista.

Tiedämme kaikki, ettei kotimantereellamme – eikä vain mantereella – asu pelkästään enkeleitä. Tiedämme kaikki, että erilaisissa tilanteissa tulee kiusaus käyttää valtiontukea. Juuri tästä syystä komissio päättää valtiontuesta – ja kaikki jäsenvaltiot kannattavat tätä menettelyä. Olen muuten vieläkin vaikuttunut siitä, että Euroopan yhteisön perustajat olivat jo 1950-luvulla tietoisia valtiontuen väärinkäyttöön liittyvistä vaaroista. Ne olivat aivan selviä, ja tämä toteamus sisältyy edelleen Rooman sopimukseen.

Komission tehtävänä on kuitenkin tarkistaa, ettei valtion myöntämään rahoitukseen liity protektionistisia ehtoja, ja tämä on nimenomaan haasteenamme. Jotkut teistä kysyvät, miksemme voi nopeuttaa prosessia, mutta teemme kyllä parhaamme. Kansallisuudella ei ole ollut koskaan merkitystä pankkien kanssa tehtävässä yhteistyössä. Saksan pankkimailmassa on esimerkkejä tapauksista, joissa Sachsen LB:n kanssa on toimittu varsin nopeasti, mutta tämä riippuu – tässäkin tapauksessa – toimijoista. Tarvitsemme tietoja ja lukuja. On selvää, että prosessia on nopeutettava. Sitä ei tarvitse edes mainita, koska tiedämme sen. Etenemme niin nopeasti kuin tiedotuksen suhteen on mahdollista. Toimimme kuitenkin myös selkeän linjan mukaisesti, eli olemme erittäin tarkkoja ja huolellisia, aloitamme tutkimuksen todisteiden löytämiseksi ja tulemme takaisin parlamenttiin. Olen aina halukas tulemaan takaisin parlamenttiin kertomaan tuloksistamme – ja toivottavasti voin myös tehdä sen – mutta meidän on ensin varmistettava tuloksemme. Meidän on oltava varmoja ja voitava toteuttaa tämä.

Jos jäsen Verhofstadt haluaa meidän menevän vielä pitemmälle ja ottavan valtiontukisääntöjen lisäksi huomioon myös sulautumia koskevat säännöt, arvioimme tapausta huolellisesti, jos Magnan ja Sberbankin

yhteenliittymästä on ilmoitettava komissiolle EY:n sulautuma-asetuksen nojalla. Tiedän, että tämä on myös jäsen Verhofstadtin toive.

Meidän on oltava hyvin varovaisia, ettemme muuta epävertvettä mutta erittäin kilpailukykyistä alaa kartelliksi, jossa jaetaan markkinat ja sovitaan hinnoista, koska ala, jonka yritämme pelastaa, päättyy tällöin huonoon tilanteeseen. Olemme samaa mieltä nopeuttamisesta ja siitä, että tapausta on tutkittava erittäin tarkasti, huolellisesti ja yksityiskohtaisesti. On erittäin tärkeää varmistaa, että valtiontuen avulla toteutetaan asianmukainen rakenneuudistus. Tämä on oleellinen asia, johon komissio on täysin sitoutunut. Jäsenvaltion koolla ei ole merkitystä eikä myöskään kansallisuudella tai yrityksen tapauksen laajuudella. Olemme puolueettomia.

Odotan todellakin innokkaasti saavamme esittää ehdotuksen, jossa voimme todeta, että hoidimme työmme asianmukaisesti, ja voimme vakuuttaa, että tämä ehdotus on toteutuskelpoinen ja että meillä on tulevaisuudessa vakaita työpaikkoja. Tämä on yksi keskeinen asia, jonka olemme velkaa nyt epävarmassa tilanteessa oleville ihmisille.

Puhemies. – (DE) Keskustelu on päättynyt.

21. Kesän 2009 metsäpalot (keskustelu)

Puhemies. – (DE) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma kesän 2009 metsäpaloista.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin ennen kaikkea ilmaista tukeni niille, jotka ovat kärsineet hiljattain sattuneista metsäpaloista.

Tänä kesänä yhteisöllä oli tärkeä osa eri jäsenvaltioissa syttyneiden metsäpalojen sammuttamisessa. Metsäpalojen sammutukseen tarkoitettua EU:n taktista reserviä koskevalla pilottihankkeella oli suuri merkitys, ja sen avulla tarjottiin apua metsäpaloista kärsiville jäsenvaltioille.

Haluaisin esittää erityiskiitokseni Euroopan parlamentille siitä, että se hyväksyi tämän pilottihankkeen rahoittamisen. Lisäksi minun on todettava, että tällä pilottihankkeella pannaan osittain täytöntöön Michel Barnier'n laatiman selonteon sisältämät ehdotukset ja ajatukset, ja haluan esittää myös hänelle kiitokseni.

Tällä pilottihankkeella vahvistettiin merkittävästi yhteisön pelastuspalvelumekanismeja ja siten myös luonnonkatastrofeja kohtaavien maiden auttamiseen tarkoitettua välinettä.

Euroopan yhteisön pelastuspalvelumekanismeja käyttivät Ranska, Italia, Espanja ja muut Euroopan unionin jäsenvaltiot tarjotakseen lentokoneita palontorjuntavälineiksi Kreikassa, Italiassa, Portugalissa ja muissa maissa. Itse asiassa ensimmäistä kertaa kaksi palontorjuntaan tarkoitettua lentokonetta osallistui yhdessä kreikkalaisten, portugalilaisten ja ranskalaisten lentokoneiden kanssa palontorjuntatoimiin sellaisen pilottihankkeen mukaisesti, jonka tarkoitus on luoda yhteisön itsenäinen palokunta.

Viimeaikaisten tulipalojen yhteydessä poliitikot, tiedemiehet, toimittajat ja tavalliset kansalaiset ovat esittäneet jälleen näkemyksiään ja vedonneet sellaisten Euroopan laajuisten erikoistuneiden palontorjuntajoukkojen perustamiseen, jotka kykenisivät toimimaan suoraan ja tehokkaasti silloin, kun kansalliset palontorjuntaresurssit ovat riittämättömät.

Tämän mukaisesti on toteutettu merkittäviä toimia metsäpalojen torjumiseen tarkoitettujen itsenäisten interventiojoukkojen perustamiseksi, ja kuten jo totesin, Euroopan parlamentin tuella oli suuri merkitys. Tuen ansiosta onnistuimme saamaan varoja palontorjuntaan tarkoitettujen lentokoneiden vuokraamiseen, ja tänä kesänä ensimmäistä kertaa 1. heinäkuuta – 30. syyskuuta välisenä ajanjaksona perustimme ja saatoimme toimintakuntoon Euroopan komission valvonnan alaiset ilmasta käsin toimivat palontorjuntajoukot, eli EU:n metsäpalojen sammutukseen tarkoitettujen taktisten reservien, jonka lentokoneet osallistuivat palontorjuntaoperaatioihin eri maissa. Tarkemmin ottaen ne osallistuivat kuuteen yhdeksästä operaatioon, joita varten pyydettiin tukea yhteisön pelastuspalvelumekanismin kautta.

Kansallisiin ilmasta käsin toimiviin joukkoihin, olivatpa ne sitten kreikkalaisia, portugalilaisia tai italialaisia, sekä muista maista tulleisiin joukkoihin liittyivät mukaan palontorjuntaan tarkoitetut puhtaasti yhteisön lentokoneet, jotka lentävät Euroopan unionin lipun, eivätkä jäsenvaltion, lipun alla.

Pilottihankkeen tavoitteena oli täyttää jäsenvaltioiden lentokapasiteetin aukot, eikä korvata käytössä olevia kansallisia resursseja. Tänä vuonna käytettiin vuokrattuja reservilentokoneita, ja kuten totesin, pahimmat tulipalot sattuivat Portugalissa, Etelä-Ranskassa ja Korsikalla, Italiassa ja Kreikassa Attican alueella. Joukoilla

on tukikohta Korsikan saarella, jonka etäisyys on samanpituisen riippumatta siitä, kummalle puolelle Välimeren operaatio kohdistuu.

Mielestäni nyt on perustettava pikaisesti itsenäiset resurssit luonnonkatastrofien kohtaamiseen yhteisön laajuisesti. Toivomme, että tämä pilottihanke muodostaa tulevien eurooppalaisten nopean toiminnan joukkojen ytimen metsäpalojen ja muiden luonnonkatastrofien tai ihmisen aiheuttamien katastrofien torjunnassa.

Metsäpalojen torjuntakysymyksen ympärillä on tietenkin tiettyjä eriäviä näkemyksiä, kun jotkut viittaavat toissijaisuusperiaatteeseen metsävarojen hallinta- ja suojeluasiassa. Epäilyksiä on kuitenkin esitetty myös siitä, että komissiolle siirretään entistä enemmän valtaa väestönsuojelualalla. Kiistaa on syntynyt myös siitä, että nykyiset eurooppalaiset palontorjuntajoukot antavat vääränlaisen kuvan turvallisuudesta monille kansallisille viranomaisille, jotka saattavat laiminlyödä välttämättömät investoinnit, joita tarvitaan henkilöresursseja, palontorjuntaresursseja ja mikä tärkeintä, tulipalojen ja muiden luonnonkatastrofien, ennaltaehkäisemistä varten.

Näistä reaktioista huolimatta on lukuisia käytännön ongelmia ja yhteistyöhön liittyviä ongelmia, jotka liittyvät erityisesti metsäpaloasiaan. Yksi esimerkki on se, mitä perusteita ja painopisteitä on käytettävä määriteltäessä, miten ilmasta käsin toimivia Euroopan palontorjuntajoukkoja olisi käytettävä silloin, kun metsäpaloja syttyy yhtä aikaa useassa maassa, esimerkiksi Portugalissa ja Kreikassa samanaikaisesti.

Joka tapauksessa kaikkia näitä asioita tarkastellaan Euroopan komission laatimassa kertomuksessa, joka käsittelee pilottihankkeen toimintaa tänä kesänä ja josta neuvoston ja Euroopan parlamentin on tarkoitus käydä keskustelua.

Neuvostoa, Euroopan parlamenttia ja komissiota on taivuteltava tekemään yhteistyötä tämän mekanismin luomisessa. Samanaikaisesti jäsenvaltioiden ei tietenkään pidä laiminlyödä millään tavoin niiden velvoitteita tiedotus-, koulutus- ja torjunta-asioissa.

Puhun vielä hieman yhteisön pelastuspalvelumekanismista, joka perustettiin vuonna 2001 ja jonka kautta tehtiin muutama operaatio ensimmäisinä vuosina. Vuodesta 2005 lähtien operaatioita on tehty sekä Euroopan unionin rajojen sisä- että ulkopuolella niin, että 50 prosenttia on tehty Euroopan unionissa ja 50 prosenttia sen ulkopuolella, ja niiden määrä on kasvanut viisinkertaisesti. Lisäksi olemme tosissaan parantaneet yhteistyötä ja tukitoimia, joita tarjoamme Euroopan pelastuspalvelumekanismiin kautta.

Kaikki tietävät, miten tärkeästä operaatiosta oli kyse sekä tsunamin että Katrina-hirmumyrskyn aikana. Itse asiassa me olimme kummassakin tapauksessa ensimmäiset, jotka lähettivät asiantuntijoita katastrofialueille. Kuten aikaisemmin totesin, meillä on kuitenkin vielä paljon työtä, ja jokainen, joka lukee Barnier'n selonteon, huomaa, miten paljon voimme kehittää väestönsuojelua Euroopan kansalaisten ja tietenkin myös ympäristönsuojelun hyväksi.

Theodoros Skylakakis, PPE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, Etelä-Euroopassa tuhoutuu joka vuosi 400 000 hehtaaria metsää. Tämä on järjestelmällistä tuhoa valtavissa mittasuhteissa, ja tilanne vain pahenee tulevien vuosikymmenten aikana. Ainakin 30–40 vuoden ajan joudumme kaikista kasvihuonekaasujen vähentämiseen tähtäävistä toimistamme huolimatta elämään yhä pahenevassa ilmastossa, joka on varmasti huono asia erityisesti Etelä-Euroopassa, jossa metsät ovat haavoittuvia. Joudumme tulevaisuudessa kohtaamaan yhä suurempia ja vakavampia tulipaloja.

Normaaleissa oloissa palontorjunta on jäsenvaltioiden vastuu ja velvoite, ja Etelä-Euroopan jäsenvaltiot hoitavat menestyksekkäästi tuhansia tulipaloja vuodessa. Tästä huolimatta joka vuosi poikkeuksellisissa oloissa sattuu mittavaa tuhoa aiheuttavia tulipaloja, joiden sammuttamisessa tarvitaan apua ja yhteisvastuuta.

Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) ehdottama päätös perustuu näihin tietoihin, ja siinä muun muassa esitetään, että tarvitaan pikaisesti tehokkaita Euroopan nopean toiminnan joukkoja, kuten komission jäsen Dimas mainitsi ja Barnier'n selonteossa ehdotettiin.

Siinä osoitetaan, että on tarve ottaa käyttöön joustavasti ja välittömästi Euroopan sosiaalirahaston varat ja tarve asettaa Etelä-Euroopan metsäpalot painopisteeksi parhaillaan käsiteltävänä olevan EU:n toimintasuunnitelman alaisuudessa, jotta ilmastomuutokseen voitaisiin sopeutua. Lisäksi päätöksessä tuodaan esiin se, että komission olisi mahdollisimman nopeasti annettava ehdotus Euroopan toimista luonnonkatastrofien kohtaamista varten.

Kotimassani, jossa tilanne vaikuttaa erityisesti kansalaisiin, on tärkeää, että Euroopan parlamentti hyväksyy päätöksen. On tärkeää, että parlamentti osoittaa olevansa tietoinen tästä Etelä-Euroopalle keskeisen tärkeästä asiasta.

Anni Podimata, S&D-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tänä vuonna metsäpalojen historia on jälleen kerran toistanut itseään pahimmalla mahdollisella tavalla, ja joka syksy kokoonnumme tauon jälkeen keskustelemaan palaneiden alueiden kunnostamisesta ja uhrien avustamisesta.

Tänäkin vuonna pahoittelemme Kreikassa satojatuhansia palaneita hehtaareja ja mittaamattoman suurta ekologista ja taloudellista katastrofia, ja Espanja, Portugali, Italia ja Ranska ovat samalla kärsineet yhtä laajoista katastrofeista.

Arvoisa komission jäsen, yksi asia on selvä, näin annotte ymmärtää: vaikuttaa siltä, että emme kykene ottamaan opiksemme viime aikojen virheistä. Olemme puhuneet yhteisistä Euroopan pelastuspalvelujoukoista ainakin kuuden vuoden ajan. Euroopan parlamentti on vaatinut tätä asiaa jatkuvasti, mutta sen merkitystä on aliarvioitu eräiden maiden hallitusten tekemien virheiden vuoksi. Nämä virheet ovat liittyneet ennaltaehkäisevien mekanismien ja ehkäisevien toimien suunnitteluun ja soveltamiseen, kykenemättömyyteen tai haluttomuuteen laatia tiukkaa lainsäädäntöä, jolla tuhoutuneiden alueiden uudelleenmetsityksestä tulisi pakollista, sekä epäonnistumiseen hyödyntää kaikkia yhteisön käytössä olevia resursseja korvausten maksamiseen uhreille.

Yhteisön laajuisesti ennen kaikkea pelastuspalvelujoukkojen, solidaarisuusrahaston varojen suoran aktivoinnin ja mikä tärkeintä, niiden vapauttamisen byrokraattisista mekanismeista, on oltava komission tärkeimpiä painopisteitä.

Arvoisa komission jäsen, lopuksi totean, että tiedätte paremmin kuin kukaan meistä, että vastassamme ovat nyt uudenlaiset tulipalot, niin kutsutut hyvin intensiiviset tulipalot, joilla on suora yhteys ilmastomuutokseen ja jotka vaikuttavat pääosin Välimeren alueen ja Etelä-Euroopan metsiin. Sen vuoksi metsänsuojelutoimet on välittömästi laadittava uudelleen sekä jäsenvaltioissa että yhteisön laajuisesti mukauttamalla tulipalojen ennaltaehkäisy ja palontorjunta uusiin oloihin sekä liittämällä nämä toimet sellaisten toimien kokonaisuuteen, jotka on toteutettava niin, että jäsenvaltiot kykenevät kohtaamaan ilmastomuutoksen haasteen.

Izaskun Bilbao Barandica, ALDE-ryhmän puolesta. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, kiitos paljon selvityksistänne.

Olen todellakin sitä mieltä, että tarvitsemme yhteisön toimia ensinnäkin torjuaksemme näitä paloja, joita sattuu ja joiden olemme nähneet sattuvan koko kesän ajan.

Lisäksi toteaisin, että halusin aloittaa puheenvuoroni muistamalla niitä neljää palomiestä, jotka saivat surmansa Horta de Sant Joanissa Tarrognassa, ja osoittamalla kunnioitusta heidän perheilleen ja kollegoilleen.

Tarvitsemme torjuntatoimien lisäksi koordinoitavia toimia. Meidän ei pitäisi unohtaa, että monia sattuneita tulipaloja ympäröivät epäilykset siitä, että ne ovat keinotekoisia toimiiin ja kiinteistökeinotteluun liittyvien aikeiden tulos. Sen vuoksi meidän on mielestäni tehtävä työtä Euroopassa sekä lisättävä turvallisuutta tutkimalla ja yhtenäistämällä ympäristöriskoksista määrättäviä seuraamuksia. Meidän olisi lisäksi pohdittava mahdollisuutta tavoitella niitä käyttämällä eurooppalaista pidätysmääräystä.

Ammattilaisille on annettava tarvittavat resurssit, joiden avulla he voivat kehittää innovatiivisia mekanismeja sään, tuulien ja lämpötilojen mittaamiseen, jotta he voisivat työskennellä tarvittavissa oloissa. Hehän viime kädessä suojelevat meitä kaikkia.

Michail Tremopoulos, Verts/ALE-ryhmän puolesta. – (EL) Arvoisa puhemies, onpa mielenkiintoista, että pääosin kreikkalaiset käyttävät puheenvuoroja tästä koko Etelä-Eurooppaa koskevasta hyvin tärkeästä huolenaiheesta, kun ottaa huomioon, että valtavat metsäpalot tuhoavat säännöllisesti suuria alueita ja vaikuttavat elämänlaatuun, biologiseen monimuotoisuuteen, alueelliseen kehitykseen sekä kansalaisten tulevaisuuteen.

Kuten Kreikassa hiljattain tapahtui, usein metsäpalot johtuvat huonosti suunnitellusta ja ristiriitaisesta metsä- ja asuntopolitiikasta, joka kannustaa tuhopolttoihin ja laittomiin toimiin metsämaan saamiseksi käyttöön. Valitettavasti molemmat pääasapuolet ovat pyrkineet lieventämään ja vähentämään perustuslakiin perustuvaa metsien suojelua.

Jatkuva paine tehdä muutoksia maankäytössä, asuinalueiden laajentaminen ja tietenkin valvomattomat kaatopaikat, joita poltetaan tai jotka palavat spontaanisti, sekä ilmastonmuutos ovat joillekin ihmisille pelkkiä verukkeita, ja ne lisäävät nyt yhä uusien luonnonkatastrofien mahdollisuutta.

Sen vuoksi on tärkeää, että keskitymme enemmän torjuntaan, suojeluun ja ripeään riskinhallintaan Euroopan laajuisesti koordinoitun yhteistyön kautta. Tässä yhteydessä meidän on turvattava yhteisen kestävän eurooppalaisen metsäpolitiikan soveltaminen ja varmistettava, että koheesiorahastosta, aluekehitysrahastosta ja solidaarisuusrahastosta saatavia varoja, jotka on korvamerkitty riskien torjuntaan ja hallintaan sekä vahingoittuneiden alueiden ennallistamiseen, käytetään itse asiassa järkevin ja kestävin perustein.

Näitä vahingoittuneiden alueiden ennallistamiseen myönnettäviä varoja on käytettävä järkevien uudelleenmetsitystoimien ja tieteellisten tutkimusten pohjalta, ja haluamme korostaa, että jäsenvaltioiden on palautettava rahat, mikäli varmistuu, että vahingoittuneet metsäalueet on luokiteltu uudelleen asuntojen tai matkailukohteiden kehittämistä varten.

Aikaisemmin, jopa kaksi vuotta sitten, parlamentti hyväksyi päätöslauselmia, jotka sisälsivät luonnonriskien ennaltaehkäisyä ja niihin kohdistuvia nopeita toimia koskevia suosituksia, joita ei valitettavasti ole pantu tehokkaasti täytäntöön. Mielestämme metsien ja biologisen monimuotoisuuden suojelu pitkällä aikavälillä on mahdollista ainoastaan, jos riskien ennaltaehkäisy- ja hallintatoimia sovelletaan jäsenvaltioissa, alueellisesti ja paikallisesti ottamalla paikalliset yhteisöt mukaan toimintaan, pitämällä ihmiset maaseudulla, luomalla uusia ympäristöystävällisiä ammatteja elinikäisen oppimisen ja koulutuksen kautta sekä lujittamalla metsänhoitopalveluja siten, että korostetaan vapaaehtoisten palontorjuntajoukkojen toimintaa.

Lopuksi totean, että meidän on vauhditettava ponnistuksiamme kehittääksemme tehokkaita nopeita toimintamekanismeja luonnonkatastrofien varalle vahvistamalla pysyviä pelastuspalvelujoukkoja, joihin komission jäsen Dimas viittasi, sekä hyödyntämällä entistä enemmän Michel Barnier'n selonteon sisältämiä päätelmiä. Tässä yhteydessä esitämme tänään päätöslauselman Euroopan parlamentille ja toivomme samalla, että onnistumme edistymään jäsenvaltioiden välisten yhteisten toimien ja yhteistyön hyväksi kohti luonnonkatastrofien todellista ennaltaehkäisy- ja hallintapolitiikkaa sekä Euroopan unionin rahastojen tehokkaampaa käyttöä tätä varten. Olemme sen velkaa lapsillemme.

Nikolaos Chountis, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, kotimaassani Kreikassa olemme nähneet valtavien alueiden tuhotuvan tulipalojen seurauksena kolmatta vuotta peräkkäin. Vuonna 2007 sattuneet palot, jotka olivat yksi lajinsa pahimpia tragedioita, ja tänä vuonna Koillis-Attikassa sattuneet palot ovat osoitus juuri siitä, miten puutteellinen paloturvallisuus- ja ympäristönsuojelujärjestelmä on.

Haluan muistuttaa parlamenttia siitä, että Ateena on eurooppalainen pääkaupunki, jossa on kaikkien vähiten viheralueita asukkaita kohti ja kaikkein korkein ilmansaasteaste ja että vuonna 2007 ja 2009 sattuneet tulipalot ovat pahentaneet ympäristöongelmaa.

Ilmastonmuutosta voidaan käyttää selityksenä Etelä-Euroopassa sattuneille katastrofeille tiettyyn pisteeseen asti. Kansallisissa politiikoissa ja Euroopan unionin politiikassa on kuitenkin puutteita, koska ilmastonmuutosta ei ole asianmukaisesti liitetty ympäristöstrategiaan.

Kreikan hallitus sallii sen, että palaneille alueille aletaan rakentaa, että kansallinen maaperä omitaan ja että EU:n rahastot ovat joustamattomia. Arvoisa komission jäsen, koska tilanne on tämä, haluaisin kysyä teiltä, aikooko Euroopan komissio edistää sitä, että maassa aloitetaan metsien institutionaalinen suojelu käynnistämällä välittömästi menettely metsäkarttojen laadintaa ja vahvistamista varten? Jos tällaiset kartat olisi laadittu aikaisemmin, niiden avulla olisi kenties voitu ehkäistä tuhopoltot.

Aikooko se osallistua suoraan tulvantorjunta- ja eroosiontorjuntatöiden yhteisrahoitukseen, jotta uusilta katastrofeilta vältyttäisiin palaneilla alueilla? Aikooko se rahoittaa asianmukaisen uudelleenmetsityksen, koska uudelleenmetsitystä on tehty liian vähän vahinkojen korjaamiseksi? Lopuksi kysyn, aikooko Euroopan komissio keskustella Kreikan uuden hallituksen tulevien vaalien tuloksesta huolimatta vanhalla Hellenikon lentoasemalla mahdollisesti rakennettavasta kaupunkipuistosta, joka toisi hieman raitista ilmaa Atticaan?

Kiitos paljon ja paljon onnea komission jäsenelle hänen nimipäivänään, kuten meillä on Kreikassa tapana sanoa.

Niki Tzavela, *EFD-ryhmän puolesta*. – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olin hyvin tyytyväinen nähdessäni teidät ja kuunnellessani puheenvuoroanne. Mielestäni se, mitä sanoitte, on myös vastaus kirjeeseen, jonka lähetimme teille toisena päivänä tulipalojen syttymisestä ja jossa esitimme ehdotuksen yhteisestä

toiminnasta Etelä-Euroopassa palojen ennaltaehkäisyä ja torjuntaa varten, ja lisäksi esitimme eräitä muita yksityiskohtaisia ehdotuksia.

Haluaisin myös lisätä, että olen iloinen huomattessani, että kaikki kreikkalaisia puolueita ja espanjalaista puoluetta edustavat Euroopan parlamentin jäsenet ovat vastanneet vetoomukseemme Euroopan parlamentin yhteisestä mukanaolosta ja yhteisistä ponnistuksista luonnonkatastrofien selvittämiseen tarkoitettun eurooppalaisen strategian suunnittelua varten.

Arvoisa komission jäsen, vaikuttaa siltä, että ilmastonmuutos johtaa tulipaloihin ja tulviin, ja se on nyt suuri rakenteellinen ilmiö, koska kokemamme tulipalot ja tulvat ovat rakenteellinen ilmiö.

Meidän ei pidä ajatella asioita keskipitkän ja lyhyen aikavälin mukaan. Meidän on luotava perusta pitkän aikavälin strategialle. Tämän vuoksi Välimeren maiden hallitusten olisi koottava voimansa vakuuttaakseen pohjoisen kumppaneilleen mainitsemanne mekanismin tarpeesta sekä toissijaisuus- että yhteenkuuluvuusperiaatteen puitteissa.

Arvoisa komission jäsen, olen ymmärtänyt, että teillä on ongelmia Pohjois-Euroopan kanssa toissijaisuusasiassa. Toivon, että luonnonkatastrofit koettelevat ainoastaan Etelä-Eurooppaa, mutta pelkään kovasti, että ilmastonmuutos etenee sellaista tahtia, että erilaisia luonnonkatastrofeja saattaa sattua myös Pohjois-Euroopassa. Olitte täysin oikeassa ehdottaessanne, että laadimme tällaisen strategian luonnonkatastrofien ennaltaehkäisyä ja käsittelyä varten.

Toistaiseksi meillä on tämä pieni Korsikaan sijoitettu yksikkö. Se toimi hyvin tänä kesänä. Ympäristöasioista vastaavan komission jäsenen on pikaisesti kehitettävä ja tuettava tätä yksikköä tätä aihetta käsittelevässä suosituksessaan, jonka se on esittänyt sekä komissiolle että neuvostolle. Vetoan eteläisten jäsenvaltioiden parlamentin jäseniin, jotta ne tekisivät yhteistyötä hallitustensa kanssa ja tukisivat komission jäsen Dimasin sekä komissiolle että neuvostolle antamia suosituksia, koska tämä on eduksi kaikille Etelä-Euroopan maille.

Olen nähnyt Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) päätöslauselmaesityksen, ja kannatan sitä. Olen iloinen siitä, että he ovat esittäneet tämän päätöslauselman. Haluaisin lisätä vielä jotakin muuta tähän PPE-puolueen esittämään esitykseen. Kun lähtökohtana on ilmastonmuutos, ja tulipalot ja tulvat ovat sen seurausta, komission olisi Kööpenhaminan konferenssissa painotettava erityisesti sellaisen strategian laadintaa, jonka pohjalta luonnonkatastrofeja ennaltaehkäistään ja käsitellään, määritellään tarvittava budjetti luonnonkatastrofien ehkäisemiseen ja torjumiseen ja näin ollen vahvistetaan tätä esimerkillistä EU:n metsäpalojen sammutukseen tarkoitettua taktista reserviyksikköä.

Oletamme näkevämme luonnonkatastrofien ennaltaehkäisyyn ja käsittelyyn tarkoitettun eurooppalaisen strategian kaikkein tärkeimpänä painopisteenä ja hyvin korkealla sijalla Kööpenhaminan konferenssin asialistalla.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, sen, mitä Kreikassa tapahtui tänä kesänä, ei pidä koskaan antaa toistua uudelleen Euroopassa. Kaikkiaan 75 tulipaloa riehui yksistään Kreikassa, ja kuusi niistä, kaikkein pahimmat, Ateenan pohjoispuolella lähellä pääkaupunkia sattuneet olivat täysin hallitsemattomia, kuten olemme tänään kuulleet. Ainoastaan pääosin vapaaehtoisten palokuntien ja muiden vapaaehtoisten rohkeiden ja epäitsekäiden toimien ansiosta monilla alueilla syttyneet tulipalot eivät päässeet roihuamaan hallitsemattomasti, ja inhimilliset tragediat saatiin pidettyä mahdollisimman vähäisinä.

Sen vuoksi arvostan suuresti tovereitani, vapaaehtoisia palokuntia, joiden kalusto – ystävällisesti ilmaistuna – ei aina ollut huipputasoa, kuten olemme kuulleet. Kun käytän sanaa ”kollegat” tai ”toverit”, teen niin, koska olen itse ollut vapaaehtoisen palontorjuntaorganisaation jäsen Itävallassa vuosikymmenien ajan, joten tunnen todellakin sympatiaa ja empatiaa näitä tekoja kohtaan.

Siirryn nyt komission jäsenen esittämiin huomioihin. Mielestäni on valtavan hienoa, että Euroopan toimintajoukot tulevat apuun silloin, kun paikalliset palokunnat eivät kykene selviytymään tilanteesta yksin. Olen kuitenkin vakuuttunut myös siitä, että vanha sanonta ”Auta itseäsi, niin Jumala auttaa sinua” on tärkeä peruslähtökohta, ja sen vuoksi pidän myös hyvin tärkeänä sitä, että luodaan pelastuspalvelumekanismi. Kaikki, mitä voin tässä mielessä tehdä, on suositella ja kehottaa käyttämään olemassa olevaa taitotietoa, erityisesti Keski-Euroopassa, Saksassa ja Itävallassa, toisin sanoen valtakunnallisia vapaaehtoisjärjestelmiä, vapaaehtoisia palokuntia, joita on kokeiltu ja testattu yli vuosisadan ajan.

Itsekin palomiehenä loisin myös mielelläni yhteydet alueellisten ja kansallisten vapaaehtoisten paloviranomaisten kanssa. Tällaisissa tapauksissa on myös kiinnostavaa tehdä itsekin jotakin, ja jos tätä pidetään toivottavana, voin tarjoutua laatimaan pilottihankkeen kreikkalaisten ystäväni kanssa vapaaehtoisen

palokunnan perustamista varten jollakin valitulla alueella tai kunnassa. Olisin hyvin iloinen voidessani aktiivisesti auttaa ja osallistua tällaisessa hankkeessa yhdessä Ylä-Itävallan maakunnallisen palontorjuntayhdistyksen kollegojeni kanssa.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, haluan tietenkin kiittää komission jäsen Dimasia hänen täällä olostaan ja hänen vastauksistaan sekä siitä tarkkaavaisuudesta, jota hän jatkuvasti osoittaa kaikkia näitä katastrofeja kohtaan.

Teimme paljon työtä yhdessä, kun komission puheenjohtaja Barroso pyysi minua laatimaan selonteon, josta hän myös mainitsi, Euroopan pelastuspalvelujoukkojen perustamisesta.

Esittelin kyseisen selonteon 9. toukokuuta 2006. Kun luen sen uudelleen ja ajattelen kaikkia tapahtuneita katastrofeja, tajuan, että selonteko on edelleen ajankohtainen.

Jäsen Tzavela, kyse ei tietenkään ole pelkästään Kreikasta. Katastrofit koettelevat jokaista maata, ja haluaisin lisätä, että luonnonkatastrofien lisäksi on myös inhimillisiä katastrofeja, joita ihmiset aiheuttavat. Ajattelen merikatastrofeja, Erikaa ja lukemattomia muita sekä Tšernobylin katastrofin kaltaisia teollisuusonnettomuuksia. On muitakin luonnonkatastrofeja kuin tulipalot. Mielessäni on tsunami. Jonakin päivänä voimme odottaa tsunamia tapahtuvaksi Välimerellä, kuten se, joka sattui 1900-luvun alussa ja tuhosi Messinan kaupungin.

Arvoisa komission jäsen, hyvät kuulijat, rehellisesti sanottuna käyttämämme välineet eivät ole katastrofien tasolla, ja katastrofit lisääntyvät maapallon lämpenemisen ja liikenteen aiheuttaman kaksoisvaikutuksen vuoksi. Tässä on syy, miksi meidän olisi mielestäni oltava entistä kunnianhimoisempia.

Olen kiitollinen komissiolle, komission jäsen Dimasille ja koko hänen pääosastonsa henkilökunnalle, joka on käynnistämässä pelastuspalvelumekanismeja. Katson, että meidän olisi tehtävä vieläkin enemmän. On mahdollista lisätä yhteistyötä niiden jäsenvaltioiden kanssa, jotka sitä haluavat. Jos näitä pelastuspalvelujoukkoja kokoamassa ei ole 27 maata, aloitakaamme 12:sta tai 15 maasta. Sitten saatte huomata, että tämä vaikuttaa jokaiseen.

Kun laadin listaa sattuneista katastrofeista, voin todeta, että ne ovat koetelleet kaikkia: tulvat iskivät Saksaan vuonna 2002, on ollut pandemioita ja myös terrorismia. Arvoisa komission jäsen, tämän vuoksi haluaisin komission tekävän aloitteen mennä vielä pidemmälle ja ehdottaa, että jäsenvaltiot menevät vielä pidemmälle. Euroopan parlamentti, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta sekä turvallisuus- ja puolustuspolitiikan al valiokunta tukevat teitä näissä ennakkoivissa aloitteissa.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olemme jälleen kokoontuneet keskustelemaan tulipaloista, koska joka vuosi tulipalot tuhoavat osan Euroopan metsistä. Ilmastonmuutoksen ja maapallon lämpenemisen seurauksena tulevaisuus ei näytä yhtään sen valoisammalta.

Luonnonkatastrofeja ei voi välttää, mutta niitä olisi ennaltaehkäistävä. Voimme tehdä niin heti vähentämällä kasvihuonepäästöjä ja laatimalla kelvollisen metsänhoitopolitiikan, jossa tunnustetaan metsien tarjoamat monet ympäristöpalvelukset, erityisesti hiilidioksidinielut.

Jos olemme rehellisiä, Euroopan pelastuspalvelumekanismit toimii entistä paremmin, ja useat jäsenvaltiot ovat tehneet valtavia ponnistuksia ja investoineet merkittävästi palontorjuntaan ja nopeisiin palontorjuntatoimiin. Esimerkiksi kotimaassani Portugalissa on hyväksytty suunnitelma, johon sisältyy maan uudelleen kaavoittaminen, erityisbudjetin luominen palontorjuntaa varten, lainsäädännön tarkistaminen sekä ohjelma palaneiden alueiden ennallistamiseksi. Silti tulipaloja sattuu edelleen.

Kaikkien tulipalojen koettelemien jäsenvaltioiden on tehtävä entistä enemmän ja parempaa työtä, ja Euroopan komission on myös hyväksyttävä ehdotukset, jotka Euroopan parlamentti on esittänyt lukuisissa päätöslauselmissa. On useita asiakirjoja, joissa pyritään löytämään ratkaisuja. Jäsen Barnier'n asiakirja ja muut parlamentin esittämät asiakirjat on jo mainittu täällä. Toimin itsekkin luonnonkatastrofeja käsittelevän mietinnön esittelijänä ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa, ja lisäksi olen esittänyt joitakin ehdotuksia.

Niille jäsenvaltioille, jotka panevat taloudellisen tilanteen syyksi sen, että mekanismeja ei ole kyetty parantamaan erityisen ripeästi, on kerrottava, että ennaltaehkäisy tulee halvemmaksi kuin hoito. On myös ratkaisevan tärkeää, että Kööpenhaminan konferenssissa saavutetaan kansainvälinen sopimus ilmastonmuutoksen torjumiseksi ja että se on kunnianhimoinen sopimus. Arvoisa komission jäsen, lisää, että odotamme edelleen tulipaloja koskevaa direktiiviä, joka olisi samankaltainen kuin tulvista annettu direktiivi.

François Alfonsi (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, tänä kesänä myös Korsika joutui eräiden hyvin vakavien tulipalojen uhriksi Sardinian, Katalonian, Kreikan, Kanariansaarten ja monien muiden Euroopan alueiden tavoin.

Paloalueiden asukkaita varten ryhmämme pyytäisi ensinnäkin sitä, että eurooppalainen yhteenkuuluvuus turvataan panemalla solidaarisuusrahasto täytäntöön.

Mitä komissio aikoo tehdä tässä asiassa? Tämä on ensimmäinen kysymys, jonka haluaisin esittää komission jäsenelle.

Heinäkuun 23. päivänä Korsikassa oli poikkeuksellisen kuuma: 44 astetta, ilma oli hyvin kuiva ja hyvin voimakas širokko-tuuli puhalsi. Tällaisissa oloissa, jotka alkavat toistua yhä useammin maapallon lämpenemisen seurauksena, paikalliset resurssit joutuivat toimimaan äärirajoillaan huolimatta siitä, että aikaisempina vuosina sää oli leudompi, ja Korsika oli säästynyt tulipaloilta.

Mielestäni opetus on tässä yksinkertainen: kun ilmenee tämänkaltaisia sääoloja, joita voidaan ennakoida ja ennustaa, meidän on voitava luottaa Euroopan pelastuspalvelujoukkojen tukeen, jota Barnier'n laatimassa selonteossa suositeltiin ja jonka ansiosta alkavia paloja on mahdollista torjua ennen kuin ne riistäytyvät käsistä, koska myöhemmin apu on liian myöhäistä. Kun palo levittäytyy metsään, se pysähtyy vasta sitten, kun koko metsä on palanut.

Arvoisa komission jäsen, sen vuoksi meidän on tärkeää saada aikaan enemmän kuin mainitsemanne pilottilhanke. Mitä komissio suunnittelee tekensä saadakseen mahdollisimman ripeästi toimintavalmiuteen pelastuspalvelujoukot, jotka joutuvat itse asiassa tarttumaan kaikkia eurooppalaisia koskevaan suureen haasteeseen, joka liittyy ympäristön suojeluun ja erityisesti palontorjuntaan Välimeren alueella?

Onko oikein, että vuoden 2010 budjetissa ei ole varattu yhtään varoja näitä joukkoja varten?

Olemme jättäneet tämän asian mukaisen tarkistuksen. Toivokaamme, että suuret ryhmät ja erityisesti jäsen Barnier'n ryhmä Euroopan kansanpuolueen ryhmä (kristillisdemokraatit) taipuvat auttamaan meitä sen varmistamisessa, että tämä tarkistus hyväksytään.

Georgios Toussas (GUE/NGL). – (EL) Arvoisa puhemies, tulipalot ovat vahvasti poliittinen ongelma, jonka ilmenee hyvin ajankohtaisessa muodossa Portugalin, Espanjan, Ranskan, Italian ja Kreikan kaltaisissa maissa ja jonka seuraukset ovat tuskalliset sekä ihmisille että ympäristölle.

Kokemuksemme Kreikassa on ollut se, että koillis-Atticassa, Kithaironassa, Eviassa ja muilla Kreikan alueilla riehuneet mittaamaton vahinko aiheuttaneet palot ovat Euroopan unionin ja maassamme vaihtelevien hallitusten tuhopolttopolitiikan tulos. Ne haluavat käyttää maata, metsiä ja vuorimassiiveja kapitalistisen talouden hyödykkeinä.

Tämä erittäin vaarallinen politiikka tarjoaa aseet tuhopolttajien käsiin, ja jos katsotaan esimerkiksi tulipalojen koettelemien alueiden asukkaiden purkauksia ja valituksia, nämä tuhopolttajat toimivat jälleen sinnikkäästi. Meidän on tehtävä selväksi yksi asia: mikäli kaupallistamiseen ja maankäytön muuttamiseen liittyvää perusongelmaa ei käsitellä, mikään mekanismi, vaikka se olisi kuinka hyvin varustettu kaikkien uusimmilla resursseilla, ei kykene pysäyttämään tätä vakavaa ongelmaa, joka tuhoaa ympäristöä ja panee mittaamaan rahassa yleisesti maapallomme tulevaisuuden.

Ensimmäiset tämän politiikan traagiset seuraukset nähtiin Eviassa 12. syyskuuta 2009, vain muutama päivä sitten, kun katastrofaaliset tulvat pyyhkivät yli palojen tuhoaman Evian. Riittämättömät tulvantorjuntatoimet ja tulipalojen huonontama maaperä sekä voimakkaat sateet aiheuttivat yhden kuolonuhrin ja mittavia vahinkoja kylille, teille, silloille ja muille infrastruktuureille. Äkillinen sademäärä ei selitä tämän tuhon tasoa. Ei ole sattumaa, että joka kerta, kun sattuu luonnonkatastrofi, työläiset itkevät menetettyjä henkiä ja näkevät onnettoman elämänsä ja ympäristönsä tuhoutuvan.

On kiireellinen tarve löytää rahoitusta suoriin toimiin vahingon rekisteröintiä ja korvausten maksamista varten katastrofista kärsineiden työväen luokan perheille sekä maanviljelijöille ja karjankasvattajille ilman, että maan käyttötarkoitusta muutetaan, sekä palaneiden alueiden uudelleenmetsitykseen. Suurien yksityisten maa-alueiden omistuksen vuorilla ja metsissä olisi myös siirryttävä hallitukselle, ja metsissä ja metsänhoitotoimikunnissa olisi tehtävä rakennemuutos ja niitä olisi parannettava...

(Puhemies keskeytti puheenvuoron)

Mario Mauro (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoiset kuulijat, ei ole epäilystäkään siitä, ettei budjettiväline, jonka Euroopan unioni on luonut itselleen tämänkaltaista tärkeää asiaa varten, olisi tärkeä, ja viittaen tällä solidaarisuusrahastoon. On kuitenkin myös totta, että olemme painottaneet joustavuusasian merkitystä aina vuodesta 2007 lähtien, koska mielestämme oli oikein arvostella tämän budjettivälineen kohdalla käytettyä lähestymistapaa.

On tärkeää, että välineen hallinta on mahdollisimman joustavaa, jotta sillä voidaan käsitellä ongelmia, jotka vaihtelevat päivästä toiseen. On esimerkiksi täysin oikein, että jäsenvaltioita pyydetään esittämään tapahtumiin liittyviä asiakirjoja lyhyen ajan, korkeintaan 10 viikon kuluessa, mutta miksi sitten asiakirjoihin vastaamiseen ei määrätä samanlaista aikaväliä?

Samaan aikaan ymmärrämme kuitenkin, että jollakin tapaa vahingon laajuus on tärkeä asia ja että sitä on tarkasteltava suhteessa siihen, mitä kukin yksittäinen alue joutuu kohtaamaan niin, että voimme ymmärtää ja selvittää eri kansojen tarpeet. Täsmälleen tästä syystä parlamentin on yhdessä budjettivaliokunnan ja muiden valiokuntien kanssa esittänyt huomioita, jotka on itse asiassa jätetty neuvoston käsiteltäväksi, mutta neuvosto teeskentelee, ettei se huomaa niitä. Mikäli joustavuustekijää voidaan tarkistaa, tämä tarkoittaa sitä, että solidaarisuusrahastoa voidaan välineenä parantaa ja tehdä siitä entistä tehokkaampi niin, että sen avulla voidaan ratkaista suuria ongelmia, joita joudumme yhä enemmän kohtaamaan.

Arvoisa komission jäsen, pyydämme siis, että tämän päätöslauselman kappaleet 3 ja 11 otetaan täydellisesti huomioon niin, että joustavuustekijää ei pidetä jäsenvaltioiden esittämänä pyyntönä, jonka turvin ne voivat tehdä mitä tahansa ollakseen varmempia siitä, että ne saavat vastauksen. Sitä on pidettävä pyyntönä, jossa muutokset tulkitaan järkevästi ja siten varmistetaan, että tämä väline on todellakin täysin tehokas.

Andres Perello Rodriguez (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, ei todellakaan ole epäilystä siitä, ettei edistystä olisi tapahtunut viime aikoina, mutta huolimatta kaikesta saavutetusta edistyksestä, Euroopan unionin eteläisessä osassa sattuu tulipaloja yhä enemmän. Sen vuoksi parlamentin hyväksymä päätöslauselma ei voi toimia vain yhtenä uutena päätöslauselmana, jonka kautta osoitamme vakavaa huolta muualla tapahtuvista katastrofeista.

Metsäpaloja tapahtuu erilaisista syistä, mutta kukaan ei voi kieltää sitä, että ilmastonmuutos kiihdyttää niitä. Riippumatta vastuualueista, joita eräillä jäsenvaltioilla tai joillakin itsenäisillä alueilla saattaa olla, on varmaa, että parlamentin on selkeästi vedottava komissioon, jotta se toimisi ripeästi ja tarjoaisi käyttöön kaikki käytössään olevat varat, jotka eivät ole merkityksettömiä. Uhrien, kärsityn vahingon ja uudelleenmetsityksen tarpeen edessä ei riitä ymmärtämystä byrokratialle tai budjettivajeille.

Meidän on asetettava asiat tärkeysjärjestykseen ja meidän on ryhdyttävä toimiin, mikä tässä tapauksessa tarkoittaa strategioiden muuttamista, varojen varaamista, niiden lisäämistä ja ennaltaehkäisytoimien optimointia. Meidän on esitettävä vaatimus, että jäsenvaltiot ottavat asiassa vastuun, mikäli näin ei vielä ole, mutta samalla on ymmärrettävä, että tämä ei ole vain muutamien Etelä-Euroopassa sijaitsevien jäsenvaltioiden ongelma ja että ilmastonmuutos ei vaikuta vain muutamiin jäsenvaltioihin, vaan kaikkiin jäsenvaltioihin, ja se on yleinen syy.

Sen vuoksi yksi parlamentin tärkeimmistä tehtävistä on varmistaa, että Euroopan unioni saavuttaa Kööpenhaminan huippukokouksessa selkeitä ja tiukkoja sitoumuksia kasvihuonepäästöjen vähentämiseksi mahdollisimman paljon, koska ne ovat ilmeisesti tulipalojen taustalla, niiden syiden taustalla, ja vuorostaan yhä etenevän ilmastonmuutoksen syiden taustalla.

Näin ollen, kun olemme hyväksyneet tämän päätöslauselman, tämä asettaa parlamentille epäilemättä haasteen. Tämä komissiolle asetettu haaste on kohdattava, mikäli komission jäsen todellakin haluaa ehkäistä tulipalojen jatkumisen unionin eteläisessä osassa, joka todella on olemassa.

Veronica Lope Fontagné (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, valitettavasti joudumme tämän vaalikauden ensimmäisessä täysistunnossa käsittelemään tätä surullista ja nyt jo tavanomaista aihetta: luonnonkatastrofit ja erityisesti tulipalot.

Jälleen kerran suremme kesän 2009 aikana lisääntyneitä tulipaloja, jotka ovat johtaneet ihmishenkien menetykseen. Kaksikymmentä ihmistä sai surmansa, ja kaikki tapaukset sattuivat kotimaassani. Sen vuoksi ensimmäinen ajatukseni ja suuri sympatiani kohdistuvat niihin ihmisiin, jotka kärsivät näistä katastrofeista.

Haluaisin korostaa sitä tuhoisaa vaikutusta, joka tällaisilla katastrofeilla on niiden keskelle joutuneiden ihmisten elämään, heidän talouteensa, työllisyyteen, luonnon- ja kulttuuriperintöön, ympäristöön sekä

matkailuun. Alueellani paloi tänä kesänä 22 000 hehtaarin suuruinen alue, josta puolet oli suojeltuja alueita niiden ympäristöllisen painoarvon vuoksi.

Meidän on reagoitava näihin ongelmiin empimättä, ihmiset vaativat sitä. Euroopan unionin toimielimet eivät voi jälleen kerran olla kykenemättömiä löytämään sopiva ratkaisu katastrofien keskelle joutuneiden auttamiseksi. Meidän on kyettävä auttamaan uhreja ja viitoittamaan tie tuhoutuneiden alueiden kunnostamiselle. Meidän on jatkettava ennaltaehkäisytoimiin liittyvää kovaa työtä ja edettävä Euroopan pelastuspalvelujoukkojen kehittämisessä.

Esittäisin nyt kaksi vetoamusta: ensinnäkin haluan vedota Euroopan komissioon, jotta se analysoisi tilannetta ja ottaisi käyttöön asianmukaiset toimet tuhoutuneiden alueiden asukkaiden työpaikkojen ja tulonlähteiden menetyksestä aiheutuvien sosiaalisten kustannusten korvaamiseksi. Toiseksi haluan vedota Espanjan hallitukseen, joka toimii neuvoston puheenjohtajavaltiona tammikuusta 2010 alkaen. Espanjan hallituksen on kyettävä siirtämään myötätuntonsa ja huolenpitonsa eteenpäin virkaveljilleen. Mielestäni on olennaisen tärkeää, että se ottaa tämän asian painopisteesseen ohjelmassaan Euroopan solidaarisuusrahaston uudistuksen pysäyttämiseksi.

Puheenjohtajavaltio Espanjan on myös sitouduttava selkeästi Euroopan yhteisen strategian kehittämiseen. Lisäksi sen on tarkasteltava uudelleen ennaltaehkäisytoimia ja niitä metsänhallintamalleja, jotka edistävät suuria paloja.

Francesca Balzani (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, Euroopan parlamentin sosialistien ja demokraattien ryhmän jäsenenä olen jopa vielä viime päivien aikana seurannut hyvin surullisena, miten toisiaan seuraavat palot ovat tuhonneet laajoja alueita Genovan kaupungin ympärillä Italian Ligurian alueella, minkä vuoksi Euroopan on mielestäni pikaisesti kiinnitettävä asiaan huomiota ja toimittava sen hyväksi, jotta nämä surullisesti toistuvat katastrofit voitaisiin ehkäistä.

Katastrofit eivät saisi toistua. Meidän olisi joka päivä tehtävä työtä sen varmistamiseksi, että toistuvia katastrofeja ei enää tapahdu. Tästä syystä katson, että vain Euroopan unioni voi ja pitää toimia tehokkaasti sitovin aloittein niin, että säilytetään nämä arvokkaat alueet, jotka ovat joka vuosi vaarassa kadota savuna ilmaan ja jotka ovat todellakin kaikkien meidän perintö. On näet totta, että Etelä-Euroopassa syttyy yhä useammin tulipaloja, ja vaikka palon keskellä onkin vain pieni osa eteläistä Eurooppaa, todellisuudessa koko Eurooppa joutuu liekkien keskelle.

Meidän on paneuduttava asiaan ennaltaehkäisytoimin ja asianmukaisin metsänhoitotoimin, ja tarkoitan ennaltaehkäisytoimilla myös asiaan paneutumista täsmällisen, kattavan ja kohdennetun kampanjan avulla kaikenlaisia näihin katastrofeihin suoraan tai epäsuoraan liittyviä keinottelun muotoja vastaan. Olen kuitenkin myös sitä mieltä, että meidän on varmistettava entistä laajemmat, helpommat ja nopeammat mahdollisuudet saada käyttöön tarvittavia resursseja, jotta voitaisiin ainakin lieventää näiden katastrofien tuhoisia vaikutuksia. Viittaen tällä ennen kaikkea solidaarisuusrahastoon, välineeseen, jota olisi epäilemättä käytettävä entistä nopeammin tuhoutuneiden alueiden hyväksi.

Françoise Grossetête (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, vuonna 2001 vaadimme Euroopan pelastuspalvelumekanismia 11. syyskuuta sattuneen tuhon jälkeen.

Sen jälkeen perustettiin rahasto. Sitten oli vuorossa jäsen Barnier'n selonteko, jossa korostettiin yhteenkuuluvuuden korostamisen tarvetta. Nykyään tämä yhteenkuuluvuus toimii, mutta siitä on tullut entistä tehokkaampi väline, ja meidän on kyettävä vaihtamaan isommalle vaihteelle.

Kahta asiaa on kehitettävä pidemmälle. Ensimmäinen koskee reagointikykyä. Kaikki ne ihmiset, jotka ovat valitettavasti joutuneet kärsimään tulipaloista, valittavat sitä, että menettelyt ovat usein liian pitkiä ja että niiden täytäntöönpano kestää aivan liian kauan. Tosiasiassa meidän on kuitenkin toimittava tulipalotapauksissa hyvin ripeästi. Meidän on epäilemättä oltava entistä joustavampia ja varmistettava entistä parempi joustavuus näiden menettelyjen toteuttamisessa, koska tässä tapauksessa aika on arvokasta.

Lisäksi on turvattava ennaltaehkäisytoiminta. Emme keskustele riittävästi ennaltaehkäisytoiminnasta, koska siihen liittyy toissijaisuusperiaate. Meille kerrotaan, että asiasta päättäminen kuuluu jäsenvaltioille. Vaikka nämä tulipalot vahingoittavat biologista monimuotoisuutta ja ympäristöä, vaikuttavat ihmisille kaikkein arvokkaimpiin asioihin eli heidän perintöönsä, omaisuuteensa ja koteihinsa ja aiheuttavat valitettavasti kuolonuhreja, meillä ei kuitenkaan ole oikeutta tehdä järjestelyjä ennaltaehkäisytoiminnan toteuttamiseksi. Sellainen on rikollista.

Tämän on loputtava, ja sitä varten tarvitsemme myös rahoitusta. On siis ehdottoman välttämätöntä, että laadimme mahdollisimman hyvät budjettitoimet, jotta olemme paljon nykyistä tehokkaampia tämän Euroopan pelastuspalvelumekanismin yhteydessä. Meidän on näin ollen varmistettava, että budjetissa, Euroopan budjetissa, otetaan tämä ongelma huomioon. Kaikki tämä edellyttää myös sitä, että omaksumme erityisen lähestymistavan maatalous- ja metsätaloustoimissa. Tästä asiasta emme keskustele riittävästi.

Ennaltaehkäisy, reagointikyky ja resurssit: lyhyesti, meidän on tehtävä kaikkemme varmistaaksemme, että Etelä-Eurooppa ei ole enää väistämättä kuin kissa pistoksissa.

Kriton Arsenis (S&D). – (EL) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, jälleen kerran tänä vuonna Etelä-Eurooppa joutui sietämättömän tuhoisien tulipalojen kohteeksi, ja vastaavanlaajuisia tulipaloja syttyi myös USA:ssa ja muissa teollisuus- ja kehitysmaissa.

Ei voi olla ainoatakaan epäilystä siitä, että ilmastonmuutos uhkaa Välimeren ja muiden maapallon keskeisten alueiden metsiä. Välimeren alueen metsien hävitys tuhoaa kuitenkin myös luonnon ekosysteemien kyvyn toimia luonnon hiilidioksidinieluina. Tarvitaan eurooppalaisia toimia metsäpalojen torjumiseen ja käsittelyyn, ja samoin tarvitaan Euroopan unionin taloudellista tukea Kreikan kaltaisille maille, jotka joutuvat tänä vuonna kohtaamaan kaikkein pahimmat jälkiseuraukset.

Ei voi olla epäilystäkään siitä, että tietyissä maissa ilmeni valtavia puutteita metsänsuojelu- ja pelastuspalvelumekanismien välisessä koordinoinnissa sekä ennaltaehkäisytoimiin ryhtymisessä, ja tällainen saa enää koskaan toistua. Vaikuttaa myös siltä, että usein tulipalot uhkaavat kolmen ajomatkan päässä suurista kaupungeista tai matkailualueista sijaitsevia metsiä. Monet ihmiset katsovat, että he voivat saada henkilökohtaista hyötyä metsien tuhoamisesta. He voivat "istuttaa" taloja ja muita rakennuksia nopeammin kuin jäsenvaltiot ja luonnon ekosysteemit kykenevät istuttamaan puita palaneille alueille.

Usein kansalliset lait vaalivat tällaisia asenteita ja lähettävät vääränlaisia viestejä. Ilmastonmuutoksen torjuntaan kohdistuvien eurooppalaisten avustustoimien yhteydessä tarvitaan ehdottomasti metsänsuojelua, palaneen maan kunnostusta ja alueiden uudelleenmetsitystä koskevaa yhteisön politiikkaa, ja samoin tarvitaan koordinoituja yhteisön toimia palojen ennaltaehkäisemiseen ja torjumiseen, metsien kunnostukseen ja uusien metsäalueiden perustamiseen.

Meidän on pantava nämä asiat liikkeelle välittömästi, erityisesti maapallomme tulevaisuuden kannalta ratkaisevaa Kööpenhaminan kokousta koskevien neuvottelujen alla. Vaadimme kehitysmaita suojelemaan sademetsiä, ja käsittelemme tärkeää aihetta siitä, miten metsien tuhoutuminen on syynä 20 prosenttiin kasvihuonekaasupäästöistä. Näin ollen juuri meidän on toimittava esimerkkinä ja varmistettava, että vaarassa olevia metsiä, Euroopan vaarassa olevia metsiä eli Välimeren alueen metsiä, suojellaan ehdottomasti.

Markus Pieper (PPE). – (DE) Arvoisa puhemies, metsäpalojen laajuus ylittää itse asiassa kaikkein pienimpien jäsenvaltioiden voimavarat, erityisesti niillä alueilla, jotka kärsivät erityisesti kuivuudesta. Tämä on tietenkin syy siihen, miksi parlamentti kannattaa Euroopan solidaarisuusrahastoa. Vetoamme neuvostoon, jotta se viimeinkin vapauttaisi nämä varat esteittä. Alueet tarvitsevat pikaisesti rahaa uudelleenrakentamis- ja ennaltaehkäisytoimiin. Solidaarisuusrahasto yhdessä nykyisten ympäristö- ja maatalousohjelmien kanssa voisi tarjota todella pitkäkestoista apua.

Tästä huolimatta palontorjunta kuuluu kuitenkin ennen kaikkea kansalliseen toimivaltaan. Ankaria rangaistuksia on määrättävä tulipalojen alkuunpanijoille, rakennushankkeet on jäädytettävä ainakin 30 vuodeksi silloin, kun tuhopoltto todistetaan, palokuntia on koulutettava. Tässä mielessä voidaan siis tehdä enemmän ja yksinkertaisesti on tehtävä. Myös Euroopan on tehtävä kuitenkin enemmän ennen kaikkea entistä paremman yhteistyön saralla. Euroopan palokuntien taitotieto on niille siirrettävä alueille, joilla on suuri katastrofialttius, ja tarvitsemme parempia sääntöjä rajat ylittävien operaatioiden hoitamista varten. Odotamme komissiolta tähän liittyviä ehdotuksia, mutta niillä ei pitäisi puuttua jäsenvaltioiden valtuuksiin. Tämä asia, eli jäsenvaltioiden toimivaltuuksiin puuttumatta jättäminen on mielestäni erittäin tärkeä. On varmasti mahdollista suunnitella eurooppalaista palokuntaa ja eurooppalaista lentokoneyksikköä, mutta vasta sitten, kun kaikki kansalliset voimavarat on optimoitu ja tuhoutuneille alueille suunnattava taloudellinen tuki on käytännössä saavutettu.

Mielestäni on liian aikaista keskustella katastrofien ennaltaehkäisemisestä Euroopan unionin toimivaltuutena. Ottakaamme ensin ensimmäinen askel ennen toista. Hoitakaamme ensin kaikkein tärkeimmät asiat, eli tehtävät, jotka vaihtelevat Euroopan unionin tuesta omin neuvoin selviämiseen, myös solidaarisuusrahaston avulla, aina parannettuun eurooppalaiseen yhteistyöhön.

Puhetta johti*varapuhemies* **Pan Libor ROUČEK**

Inés Ayala Sender (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, haluaisin aluksi osoittaa myötätunnon ja välittämisen ilmauksen uhreille ja heidän perheilleen, koska on totta, että joka vuosi joudumme suremaan tätä tilannetta.

Tämän vuoksi on yhä tärkeämpää, että Eurooppa luo vihdoin itselleen tehokkaan välineen. Arvoisa komission jäsen, ehkä siitä syystä, että toimin kuljetusalalla ja olen tieturvallisuuden asiantuntija, olemme sitä mieltä, että meidän olisi pohdittava jotakin samankaltaista kuin tieturvallisuutta koskeva toimintasuunnitelma. Euroopan toimintasuunnitelma, johon sisältyy tavoitteita, strategioita ja jolla parannettaisiin nopeita toimia tarvittavan aikavälin puitteissa, kuten tieturvallisuuden yhteydessä on toimittu, voisi ehkä auttaa meitä ja myös parantaa ammatti-ihmisten työoloja ja heille suunnattavaa koulutusta. Olen sitä mieltä, että tietoisuuden lisääminen sekä ennaltaehkäisevän kulttuurin edistäminen ovat ratkaisevan tärkeitä asioita. Alamme asteittain päästä tähän tavoitteeseen tieturvallisuusasiassa. Miksi emme siis voisi toimia samoin tarjotessamme suojelua tulipaloja vastaan?

Suhtaudumme tietenkin myönteisesti siihen, että yhteistyö on parantunut yhteenkuuluvuuden ohella. Katson, että lähettämällä tarvittavia lentokoneita Espanjan hallitus on ollut osa sellaista prosessia, jolla on lisätty tietoisuutta eteläisten maiden keskuudessa, mutta tämän pitäisi koskea myös pohjoisen ja etelän välisiä suhteita.

Suhtaudumme myönteisesti myös siihen, että palontorjuntakoneiden taktiseen varaamiseen liittyvästä pilottihankkeesta voisi todellakin muodostua toimintayksikkö, mikä on minusta tärkeä asia.

Lainsäädäntö on kuitenkin edelleen neuvoston käsiteltävänä, kuten solidaarisuusrahastoa koskeva lainsäädäntö ja myös maansuojelua koskeva lainsäädäntö. Ne voisivat mielestäni olla erittäin hyödyllisiä.

Gaston Franco (PPE). – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, tänä kesänä Välimeren metsät joutuivat jälleen kerran liekkien nielaisemiksi: Marseillessa ja Etelä-Korsikassa, mutta myös Italiassa, Espanjassa ja laajemmassa mittakaavassa Kreikassa. Yli 400 000 hehtaaria metsää ja pelloja paloi poroksi, mistä aiheutui huomattavaa aineellista vahinkoa, peruuttamatonta vahinkoa biologiselle monimuotoisuudelle sekä ihmishenkien traagisia menetyksiä.

Olen kauhistunut tästä toistuvasti tehdystä arviosta vuosi toisensa jälkeen ja tietoinen maapallon lämpenemisen kerrannaisvaikutuksesta tulipaloihin, joten vetoan Euroopan tietoisuuteen tarpeesta ryhtyä entistä koordinoituihin toimiin ja yhdistää palontorjuntaresursseja.

Toivoisin, että Välimeren unionin alaisuudessa muotoutuisi Euro-Välimeri-yhteistyöhanke, jonka voitaisiin torjua metsäpaloja. Suhtaudun myönteisesti nykyisiin aloitteisiin ja erityisesti metsäpaloja koskevaan eurooppalaiseen tietojärjestelmään, joka on pilottihanke.

Tästä huolimatta vaadin Euroopan unionin solidaarisuusrahaston uudistusta, jotta siitä tulisi tehokas väline kriiseihin reagoimisessa. Vaadin myös Euroopan pelastuspalvelujoukkojen ja jäsen Barnier'n vuonna 2006 kehittämän EuropeAid-välineen lujittamista toimien toteuttamiseksi 27 jäsenvaltiosta koostuvalla alueella sekä ulkomailla.

Olen sitä mieltä, että yksi metsäpalo-ongelman selitys liittyy tiedonvaihtoon ja parhaisiin käytäntöihin torjuntatyön yhteydessä, ja haluaisin korostaa sitä tienraivaajan roolia, jossa metsäpaloja sammuttavat palomiehet toimivat omalla hallintoalueellani. Voin tietenkin tarjota Euroopalle tämän esimerkin, josta voi olla hyötyä.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, kulunut vuosi on ollut yksi surullisimpia metsäpalojen suhteen. Olemme menettäneet satoja tuhansia hehtaareja metsää erityisesti Välimeren alueella. Arvuuttelut metsäpalojen syistä käyvät kiivaina, palojen seuraukset valitettavasti ovat kaikkien tiedossa. On esitetty, että ilmastomuutos aiheuttaa metsäpalojen lisääntymistä ja että Euroopassakin on varauduttava pitempiin metsäpalokausiin normaalin kesä-syyskuun sijaan. Kesät alkavat aiemmin, ovat kuumempia ja kuivempia erityisesti etelässä, jolloin palojen riski kasvaa. On totta, että tänä vuonna poikkeuksellisesti jo maaliskuussa Luoteis-Espanjassa ja Portugalissa kärsittiin kovista metsäpaloista. Olosuhteet metsäpaloille ovat siis otolliset, mutta itse ongelma piilee kuitenkin muualla kuin meneillään olevassa luonnonolojen muutoksessa.

Ympäristötutkijat ovat havainneet, että niin EU:n, Australian kuin Kaliforniankin metsäpalot selittyvät ennen kaikkea sosio-ekonomisilla tekijöillä. Suoraa yhteyttä ilmastomuutokseen ei vielä voida osoittaa. Keskeiset tekijät metsäpalojen synnylle ovat rakentaminen ja asutuksen laajentamispaineet, viljely, tietyt istutetut

kasvi- ja puulajit, ennaltaehkäisy ja valistuksen puuttuminen sekä viranomaisien holtittomuus. Esimerkiksi sammutusjoukkojen riittämättömyys ja kyvyttömyys selvittää ja ennaltaehkäistä mahdolliset rikokset palojen aiheuttajana ovat tämänkin kesän tragedioiden taustalla.

Arvoisa puhemies, luonnonolot tulevat ilmastonmuutoksen myötä muuttumaan, se on tosiasia. Se ei kuitenkaan selitä ympäristökatastrofien syntyä, eikä varsinkaan, jos samat ilmiöt toistuvat muutaman vuoden välein, sillä me voimme edellyttää parempaa varautumista. Unionin johdolla jäsenvaltioiden on aika katsoa peiliin, sillä metsäpalot jatkossa ovat itsestämme kiinni. On eri asia sopeutua muuttuvaan ympäristöön kuin paikalleen jämähtäneisiin huonoihin käytäntöihin ja varautumattomuuteen.

(Suosionosoituksia)

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, haluan yhtyä täällä niihin puheenvuoroihin, joissa on todettu, että vahinkojen ennaltaehkäisy on aina edullisempaa kuin seurausten korjaaminen. Valtaosa tästä rahoituksesta tulisi suunnata Etelä-Euroopan tulipalojen ja tulvien ennaltaehkäisyyn. Satelliittivalvonnan lisäksi tarvitaan samankaltaista metsäpalojen hälytys- ja torjuntajärjestelmää, joka esimerkiksi Suomessa on toiminut menestyksellisesti jo kymmeniä vuosia. Lisäksi kansallisesti on ennen kaikkea huolehdittava siitä, että muun muassa palokuntien varustetason tulee olla riittävä, jotta palot saadaan hallintaan mahdollisimman aikaisessa vaiheessa.

Arvoisa puhemies, tulvien lisääntyminen johtuu pitkälti ilmastonmuutoksesta, ja parasta ennaltaehkäisyä on silloin saada aikaiseksi kunnollinen sopimus Kööpenhaminan kokouksessa. Mutta tulvien ennaltaehkäisyynkin voidaan panostaa kansallisin toimin. On harjoitettava oikeanlaista metsäpolitiikkaa, vuoristojen metsät tulee suojella, metsiä oikeine puulajeineen tulee istuttaa, jotta niiden juuristot kykenevät sitomaan vettä ja pidättämään liian nopean veden valumisen. Vesistökohtaisesti tulee myös rakentaa tulvien varalle valleja ja altaita ja ruopata väyliä tehokkaampaa tulvajuoksutusta varten. On tunnustettava, että nämä asiat ovat hyvin pitkälti jokaisen jäsenvaltion omalla vastuulla. EU ei pysty ottamaan vastuuta kansallisten päätösten alaisista asioista ja niissä tehdyistä laiminlyönneistä. Solidaarisuusrahasto on ennen kaikkea hätäapua ja odotan, että eri jäsenvaltiot ovat valmiita investoimaan pitkäjänteiseen metsäpolitiikkaan, tulipalojen ehkäisyyn ja tulvilta suojautumiseen.

Gabriel Mato Adrover (PPE). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, tulipalo on aina tragedia ihmisille, tragedia ympäristölle, ja se on myös taloudellinen ja yhteiskunnallinen tragedia.

Jouduin epäonnekseni elämään hyvin lähellä tätä tragediaa, tulipaloa, joka sattui kesällä La Palman saarella Kanariansaarilla. Sen vuoksi suhtaudun myönteisesti tähän päätöslauselmaan, ja olen vakuuttunut siitä, että kykenemme hyväksymään sen yksimielisesti. Se on loppuun saatettu päätöslauselma, johon on panostettu paljon ja jolla ennen kaikkea tehdään jotakin merkittävää. Ensinnäkin siinä muistetaan uhrit, kaikki uhrit, ja siinä osoitetaan kunniaa kaikkia niitä kohtaan, jotka tekivät vapaaehtoistyötä tulipalojen sammuttamiseksi.

Se sisältää kuitenkin myös eräitä pohdintoja kuivuuden ja aavikoitumisen merkityksestä palojen levitessä sekä tästä seuraavasta satojen tuhansien hehtaarien häviämisestä vuodessa.

Päätöslauselma sisältää myös tärkeitä pohdintoja syistä, jotka pahentavat näitä tulipaloja, kuten maaseudun asteittainen hylkääminen, metsien puutteellinen hoito ja riittämättömät seuraamukset tuhopolttajille. Näissä asioissa meidän on toimittava ja meidän on toimittava päättäväisesti.

Komission on laadittava riskinehkäisystrategia ja tehokas strategia luonnonkatastrofien torjumiseksi sekä protokolla yhtenäistä toimintaa varten. Tuki on myös tärkeää elvyttämisen, tuotantomahdollisuuksien palauttamisen sekä yhteiskunnallisten kustannusten ja työpaikkojen menetyksen korvaamisen kannalta.

Kuten komission jäsen totesi, koordinointi on ratkaisevan tärkeää. Koordinointia on kuitenkin oltava myös yhteisön eri välineiden välillä: rakennerahastojen, solidaarisuusrahaston – jota epäilemättä on uudistettava – ja niiden joustavuuden sekä myös Aid Plus -välineen ja tietenkin jo aikaisemmin esiin tuomamme nopean toiminnan mekanismin välillä.

Meidän on mentävä pidemmälle näiden ongelmien ratkaisemisessa, ja uskon vilpittömästi, että tämä päätöslauselma on siihen oikea keino.

José Manuel Fernandes (PPE). – (PT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, meidän on nyt aika osoittaa yhteenkuuluvuutta, mutta nyt meillä on myös mahdollisuus sanoisin jopa velvoite, tehdä parannuksia, muutoksia ja myös tarkistuksia. Heti tarvittavat tarkistukset koskevat Euroopan

solidaarisuusrahastoa, ja ne on tehtävä, jotta sitä voidaan ja käytetään ripeästi näiden katastrofien selvittämiseen. Parannukset ja muutokset puolestaan koskevat metsänhoitopolitiikkaa.

Tarvitsemme metsiä koskevaa eurooppalaista politiikkaa, jolla pyritään sekä tuomaan esille niiden merkitys että ennaltaehkäisemään tulipaloja. Monissa jäsenvaltioissa, kuten omassa kotimaassani Portugalissa, kaikista maa-alueista ei edes ole olemassa rekisteriä, joten emme tiedä, ketkä ovat maanomistajia. Tämä aiheuttaa ongelmia maanrakennuksessa, uudelleenmetsityksessä ja tulipalojen ennaltaehkäisyssä.

Haluaisin nyt esittää ennaltaehkäisytoimia koskevan kysymyksen, joka on myös ehdotus: voitaisiinko metsäpalojen ennaltaehkäisytoimet sisällyttää EU:n talouden elvytysuunnitelmaan, jolla palautetaan Euroopan talouskasvu? Jos edistäisimme metsiemme puhdistustoimia, ja esimerkiksi näistä toimista saatua tuotetta voitaisiin käyttää energian tuottamiseen tätä tarkoitusta varten suunniteltujen biomassavaimalojen kautta, voisimme varmasti tukea ympäristöä suojelemalla sitä ja samanaikaisesti voisimme luoda työpaikkoja, jotka ovat nyt yksi Euroopan muista tavoitteista.

Lambert van Nistelrooij (PPE). – (NL) Arvoisa puhemies, on hyvä, että parlamentin täysistunnon ensimmäisenä päivänä keskustelemme Etelä-Euroopassa sattuneista katastrofeista, ja haluan myös kiittää niitä kollegoja, jotka ovat erityisesti tehneet työtä näiden tekstien parissa. Tämä päätöslauselma on hyvä. Ensinnäkin kyse on tietenkin ihmisten välisistä suhteista tai ihmisten lähellä olemisesta, kuten toteamme aina vaalien yhteydessä, sekä yhteenkuuluvuudesta. Tällä kertaa on syttynyt tulipaloja Etelä-Euroopassa, mutta kuka tietää, talvella saattaa sattua tulvia muissa osissa Eurooppaa. Olemme aluekehitysvaliokunnassa keskustelleet solidaarisuusrahaston parannuksista useita kertoja. Tarkoituksemme ei missään tapauksessa ole vaatia uusia välineitä, vaan pikemmin parantaa jo käytössämme olevia välineitä ja tehdä niistä entistä tehokkaampia. Arvoisa komission jäsen Dimas, mikä tässä kaikessa on hieman outoa? Olemme laatineet päätöslauselman parlamentin ylivoimaisella tuella, ja olemme selittäneet, mitä parannuksia voitaisiin tehdä, mutta neuvosto jarruttelee sitä. Neuvosto ei ole tehnyt asialle mitään kahteen vuoteen. Kysymykseni teille on, onko vielä yhtään toivoa siitä, että tämä asia etenisi? Olette oikeutetusti kertonut edistymisestä pilottihankkeessa ja operaatioissa käytetyistä lentokoneista, mutta asioiden taustalla olevasta selvityksestä, jota parlamentti on niin painokkaasti pyytänyt, emme ole kuulleet yhtään mitään. Onko se edelleen asialistalla? Mitä nyt todella tapahtuu?

Pelastuspalvelujoukoista toteaisin, että on sinänsä hienoa, että Eurooppaa käyttää omia välineitään, mutta laajemmat lähtökohdat löytyvät itse jäsenvaltioista. Asiantuntemuksen vaihdon ja sen hyödyntämisen erityisesti laajemmilla alueilla olisi muodostettava nämä lähtökohdat.

Lopuksi muutama sana jälleenrakennustoimista eli vahinkojen korjaamisesta, uudelleenmetsitystä ja kaikesta tähän liittyvästä. Tässä ei voi harjoittaa keskitettyä valvontaa, vaan valvonta on hajautettava jäsenvaltioihin. Meillä on kuitenkin käytössä nämä rahastot, eli rakennerahastot ja maatalousrahastot, joten miksi emme aloita niistä? Voisimme laatia taloussuunnitelman, kuten olemme juuri kuulleet, mutta yhtä lailla se voisi olla elvytysuunnitelma, jota käsitellään kokonaisvaltaisesti ja jossa hajautetuilla välineillä on erityisen suuri merkitys. Tätä päätöslauselmassa vaaditaan, ja sen vuoksi aiomme tukea sitä varauksettomasti huomenna.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, vaikka Euroopan kansanpuolueen (kristillisdemokraatit) laatima päätöslauselma nimeltä ”Luonnonkatastrofit” on täsmällinen, kiinnittäisin kuitenkin huomiota eräisiin seikkoihin, joita on käsitelty tänä iltana mutta joita ei ole käsitelty päätöslauselmassa ja jotka ovat ehdottamieni tarkistuksen aiheena.

Viime kesänä tulipalojen lisäksi sattui muitakin katastrofeja, joista viimeisin sattui vasta viime viikonloppuna Etelä-Italiassa. Olen itse kotoisin Italian Veneton alueelta, joka joutui kesä- ja heinäkuussa maanvyörymien ja äkillisten myrskyjen kouriin, ja haluaisin mainita esimerkkinä Vallà di Riesen ja Borca di Cadoren.

Päätöslauselmassa olisi mainittava myös muut katastrofit eikä pelkästään tulipalot, koska kesäiset tulvat eivät valitettavasti ole uusi ilmiö. Tämä on yksi skenaario, joka meidän on tulevaisuudessa kohdattava valitettavasti maapallon lämpenemisestä johtuvan ilmastomuutoksen seurauksena. Meidän on näin ollen pyrittävä vaatimaan ennaltaehkäisytoimia ja sellaisten infrastruktuurien rakentamista, joiden avulla nämä tapahtumat voidaan ennaltaehkäistä tai ainakin lieventää niihin liittyviä vahinkoja tai ennaltaehkäistä vielä vakavammat tapahtumat, joissa nämä infrastruktuurit pahentavat vahinkoja; tarkoitan tällä vuoristoalueiden, vihervyöhykkeiden, maaseutu- ja metsäalueiden patoaltaita ja vesiväylien varrella olevia patoaltaita.

Lisäksi valtaosassa tapauksia luonnonkatastrofit ovat myös ihmisten tekojen aiheuttamia, joten on tärkeää varmistaa, kuka on niistä vastuussa, etsiä syylliset ja tiukentaa rangaistuksia. Lopuksi haluaisin todeta, että mielestäni itsenäisten interventiojoukkojen ja siihen liittyvän solidaarisuusrahaston perustaminen on hyvä

ajatus. On kuitenkin tärkeää pyrkiä laajentamaan interventioiden käyttöä myös muihin katastrofeihin, lisätä näihin katastrofeihin varattuja määrärahoja yhdistämällä eri rahastoja, yksinkertaistaa menettelyjä sekä varmistaa entistä parempi koordinointi ja joustavuus, kuten jäsen Mauro mainitsi.

Mairead McGuinness (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, kuuntelin tätä keskustelua toimistossani. Irlannissa emme tietenkään ja onneksi ole joutuneet kokemaan sellaisia ankaria tulipaloja, joita Etelä-Euroopan kollegat ovat kohdanneet. Mieleeni tuli kaksi ajatusta. Yksi on se, että meillä on parlamentissa taipumuksena puhua ainoastaan sellaisista asioista, jotka vaikuttavat suoraan omaan kotimaahamme, ja kun ottaa huomioon, että keskustelemme Irlannissa Lissabonin sopimuksesta – jolloin puhumme koko Euroopan unionissa ilmenevästä yhteenkuuluvuudesta – mielestäni tämä on tapa, josta olisi syytä luopua. Mielestäni useamman meistä olisi puhuttava muissa jäsenvaltioissa ilmenevistä tiedossamme olevista huolenaiheista, jolloin olisi tunne, että parlamentin jäsenien keskuudessa on entistä vahvempi yhteenkuuluvuus kansalaisten huolenaiheiden keskellä. Haluaisin esimerkiksi muiden ihmisten tavoin ottaa käsiteltäväksi huolenaiheet, joita nousee esiin kotimaani Irlannin kansalaisten mielissä. Mielestäni näin voisimme edistää sitä ajatusta, että Eurooppa toimii kaikkien hyväksi ja että emme huolehdi vain omista asioistamme. Tämä on ollut yksi Euroopan unionin puutteista, ja sen kimpussa kamppailemme Lissabonin sopimuksesta käytävän keskustelun yhteydessä.

Haluan antaa tukeni sille, mitä teette täällä, ja ilmaista myötätuntoani Etelä-Euroopan ongelmille. On neuvoteltava niiden kanssa, jotka tarkoituksellisesti tekevät tuhoa. Käännetään katse kohti ennaltaehkäisyä. Hallinnan avulla on saatava aikaan entistä enemmän, ja lopuksi totean, että solidaarisuusrahastot olisi vapautettava niistä tarvitsevien käyttöön.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen Dimas, tämä on ensimmäinen kerta, kun toimin Euroopan parlamentin jäsenenä – minut valittiin jäseneksi 7. heinäkuuta – mutta jo tästä keskustelusta lähtien on selvää, että tämä asia palautuu keskustelun aiheeksi joka syyskuu sellaisen tuhoisien tulipalojen aallon jälkeen, joka koettelee erityisesti Etelä-Eurooppaa: Italiaa, Ranskaa, Kreikkaa ja Espanjaa.

Täällä on jo mainittu metsäpalo, joka sattui La Palman saarella, Kanariansaarten uloimmalla alueella. Se on Espanjan itsenäinen yhteisö, jossa synnyin ja jossa asun. On kuitenkin tärkeää, että olemme tietoisia siitä, että tulipalot ovat erityisen voimakkaita Euroopan eteläisillä rajoilla, täällä meillä on tilaisuus lisätä sitä kiintymystä ja yhteyttä, jota kansalaiset tuntevat Euroopan merkityksen yhteydessä: reagoinnin tuomaa lisäarvoa.

Tämä tarkoittaa eurooppalaista lisäarvoa ehkäisytöimissä ja eurooppalaista lisäarvoa koordinoinnissa: komission, neuvoston ja Euroopan parlamentin välistä koordinointia tämän päätöslauselman parissa yhteistyössä jäsenvaltioiden kanssa. Eurooppalaista lisäarvoa tarvitaan kuitenkin myös reagoinnin yhteydessä.

Tämän vuoksi on tärkeää, että siirrymme keskustelusta toimintaan tekemällä solidaarisuusrahastosta entistä joustavampi hätätilanteisiin reagoimista varten ja että käynnistämme Euroopan pelastuspalvelujoukot, joita vielä odotetaan ja joilla olisi todellakin myönteinen vaikutus tulevaisuuteen, kun joudumme kasvotusten näiden ilmastonmuutoksesta ja maapallon lämpenemisestä johtuvien hätätilanteiden kanssa joka kesä.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Arvoisa puhemies, näiden piinaavien metsäpalojen edessä, jotka aiheuttavat joka vuosi tuhoa eteläisissä maissa, kuten Kreikassa, Italiassa, Espanjassa ja Portugalissa, kaikkia myötätunnon osoituksia tärkeämpää on, että otamme pikaisesti käyttöön tarvittavat toimet tilanteen muuttamiseksi, koska sen vuoksi jäljelle jääneitä metsiämme, omaisuuttamme, karjaamme, biologista monimuotoisuutta ja mikä pahinta, lukuisia ihmishenkiä, tuhoutuu koko ajan.

Sen vuoksi on aika pohtia tämän piinan syitä avoimesti ja ottaa huomioon maaseutualueiden vakava ja yhä lisääntyvä hylkääminen. Meidän on aika muuttaa yhteistä maatalouspolitiikkaamme, jotta voisimme investoida ennaltaehkäisyyn, mikä tarkoittaa myös monimuotoiseen maatalouteen sekä Välimeren metsänhoitoon investointia. Tämä tapahtuu tukemalla perheiden harjoittamaa maanviljelyä ja tarjoamalla sopivat olot pienille ja keskisuurille viljelijöille ja nuorille, jotta he pysyisivät maaseudulla ja antaisivat näin oman panoksensa tämän vuosittain toistuvan piinan vitsauksen ennaltaehkäisemiseen.

Malika Benarab-Attou (Verts/ALE). – (FR) Arvoisa puhemies, hyvät kuulijat, olen tyytyväinen vastaukseen, jonka komission jäsen Dimas kykeni antamaan tästä aiheesta ja erityisesti siihen, että hän korosti maanosamme rajat ylittävän avun tärkeyttä.

Voitaisiinko Välimeren ympäristönsuojelun lisäksi virallisesti ehdottaa osana unionin Välimeren hanketta, että tämä tulipalojen yhteydessä annettava hätäapu ja tähän liittyvän metsänhoidon asiantuntemuksen

kehittäminen jaetaan ja sitä kehitetään Välimeren unioniin kuuluvien muiden kuin Euroopan unionin maiden kanssa?

Petru Constantin Luhan (PPE). – (RO) Tänä kesänä Portugali, Espanja, Ranska, Italia ja Kreikka joutuivat suurten metsäpalojen keskelle. Kreikassa tulipalot tuhosivat noin 21 200 hehtaarin suuruisen alueen ja sen mukana tuhoutui noin 2 miljoonaa puuta ja vähintään 150 taloa.

Euroopan laajuisesti toteutettujen toimien mukaisesti Ranska, Espanja ja Kypros lähettivät Canadairin koneita Ateenan alueelle tulipalojen sammuttamista varten. EU:n strateginen tuki metsäpalojen torjumiseksi osoittautui jälleen kerran hyödylliseksi. EU:n solidaarisuusrahaston kautta voidaan myös tarjota apua tällaisissa tilanteissa, kun sen kautta voidaan hoitaa infrastruktuurin palauttamiseen tarvittavista hätätoimenpiteistä aiheutuneita kuluja, tarjota suojaa ja suojella luonnonperintöä.

Haluan kiinnittää huomiota siihen, että meidän on vähennettävä tämän rahaston käyttömahdollisuuksiin liittyvää byrokratiaa. Haluan esittää täsmällisen esimerkin omasta kotimaastani. Luonnonkatastrofit koettelivat Romaniaa viime vuoden kesäkuussa. Nyt syyskuussa 2009 varoja ei edelleenkään ole jaettu Romanian hallitukselle. Katson myös, että tarvitsemme tulevaisuudessa kestävää metsänhoitopolitiikkaa sekä strategian tämänkaltaisten katastrofien ehkäisemistä varten.

Stavros Dimas, komission jäsen. – (EL) Arvoisa puhemies, haluaisin kiittää parlamentin jäseniä heidän hyvin rakentavista puheenvuoroistaan tämän illan keskustelun aikana sekä heidän esittämistään erinomaisista ajatuksista.

Hätätilanteet aiheuttavat korkeita inhimillisiä, taloudellisia ja ympäristöön liittyviä kustannuksia. Kuten monet jäsenet korostivat, ilmastonmuutoksen vuoksi joudumme tulevaisuudessa todennäköisesti kohtaamaan yhä useampia ja pahempia katastrofeja, eikä pelkästään metsäpaloja. Katastrofit eivät rajoitu Etelä-Eurooppaan, vaan niitä alkaa esiintyä Keski-Euroopassa ja jopa Pohjois-Euroopassa, ja niitä on erityyppisiä, kuten tulvia. Sen vuoksi meidän on jatkuvasti vahvistettava ja parannettava Euroopan katastrofinhallintaresursseja, joiden tuoma lisäarvo on nyt selkeästi osoitettu.

Tämän ovat todistaneet myös tämän kesän tulipalot, jotka muistuttivat meitä siitä, että yhteisön on parannettava valmiuksiaan reagoida luonnonkatastrofeihin, mutta lisäksi on parannettava sen kykyä ehkäistä niitä, kuten lukuisat puhujat ovat tänä iltana korostaneet. Haluan muistuttaa paikalla olevia parlamentin jäseniä siitä, että helmikuussa komissio esitteli luonnonkatastrofien ja ihmisen aiheuttamien katastrofien ehkäisyä käsittelevän tiedonannon, johon se oli laatinut joitakin ehdotuksia.

Odotamme Euroopan parlamentin ja neuvoston kannanottoja tästä tiedonannosta. Uskomme, että uusi parlamentti ei viivytä vastaustaan, jonka odotamme saavamme helmikuussa. Uskomme, että se antaa meille poliittisen kannustimen, jollainen tulevaa konferenssia koskeva päätöslauselma on, jotta voimme jatkaa tarvittavaa työtä tämän suuntaisesti.

Lukuisat puhujat, aina jäsen Podimatasta alkaen, nostivat tämän asian esiin, joten haluaisin myös korostaa ilmastonmuutosaihetta ja tarvetta mukauttaa metsiä koskevaa yhteisön strategiaa ja tarkistaa sitä esitettyjen ehdotusten mukaisesti. Tämän tavoitteena on käsitellä ilmastoon liittyviä näkökohtia. Tämäkin tarjoaa tilaisuuden tarkastella metsäpaloihin liittyviä kysymyksiä. Haluaisin lisätä tähän, että komission tiedonanto on hyvin tärkeä, ja yhtä tärkeä on viime viikolla antamamme tiedonanto ilmastonmuutosta koskevan sopimuksen rahoituksesta. Odotamme, että Kööpenhaminan ilmastokokouksessa syntyy sopimus, johon sisältyy se, että suuria rahasummia tarjotaan käyttöön kehitysmaiden ilmastonmuutoksen sopeutumisen rahoittamiseen. Varat suunnataan tarvittaviin toimiin, jotta ilmastonmuutoksen seurauksista eniten kärsivät maat, jotka eivät ole osallistuneet kasvihuoneilmiön torjumiseen, kykenevät selviytymään näistä seurauksista.

Olemme itse asiassa ehdottaneet, että meidän ei pitäisi vain odottaa vuoteen 2013 asti tämän toiminnan aloittamista, vaan toiminta olisi käynnistettävä heti vuonna 2010. Toivon, että Eurooppa-neuvosto taipuu joko 17. syyskuuta tai lokakuussa siihen, että rahat on tarjottava käyttöön töiden välitöntä aloittamista varten niin, että nämä maat näkevät, että Euroopan unioni ja kehittyneet maat todella tarkoittavat sitä, mitä ne ehdottavat ja mitä ne puhuvat.

Keskustelun aikana on esitetty myös lukuisia muita näkökohtia yhteisön rahoituksen merkityksestä, ja voin todeta, että näkökohdat olivat kaikki oikeita. Yhteisön maaseudun kehittämistä koskeva mekanismi ja Euroopan aluekehitysrahasto tarjoavat välineen kansallisten ennaltaehkäisytoimien tukemiseen. Komissio aikoo käyttää yhteisön solidaarisuusrahaston tarjoamia välineitä jäsenvaltioissa tehtävien kunnostustoimien tukemiseen.

Olemme kuulleet, että komission olisi toimittava välittömästi, joten haluan selvittää seuraavia asioita: on kaksi kysymystä, eikä ollut selvää, mihin näistä kahdesta viitattiin. Ensimmäinen on yhteisön pelastuspalvelumekanismiin käyttöönotto, ja toinen on solidaarisuusrahaston aktivointi. Yhteisön pelastuspalvelumekanismiin käyttöönotosta voin kertoa teille, että käyttöönotto tapahtuu välittömästi ja tosiaikaisesti. Haluan mainita Kreikassa syttyneiden tulipalojen esimerkin: tunnin sisällä siitä, kun Kreikan hallitus esitti virallisen pyynnön, italialainen lentokone oli lähtenyt matkaan ollakseen paikalla valmiina käyttöön seuraavana päivänä. Käyttöönotto tapahtuu siis välittömästi.

Kuten totesin ensimmäisen puheenvuoroni aikana, lähetimme ensimmäisinä asiantuntijoita katastrofialueelle tsunamin ja Katrina-hirmumyrskyn tapauksissa. Saimme valtavasti ylistystä yhteisön pelastuspalvelumekanismiin kautta suoritetusta toiminnasta, ja tämä vahvistaa sekä viime vuosina aikaansaadun työn että sen sisältämät mahdollisuudet. Tämä edellyttää vastuualuetta ja resursseja – erityisesti taloudellisia resursseja – jotta mekanismin mukaista työtä voidaan laajentaa Euroopan unionin, kansalaisten, ympäristönsuojelun ja Euroopan kansalaisten omaisuuden hyväksi.

Solidaarisuusrahastosta totean kuulleen – ja tämä on oikein – että sen olisi oltava entistä joustavampi. Se onkin voitava ottaa käyttöön mahdollisimman pian, koska solidaarisuusrahaston täsmällisen periaatteen mukaan sen on katettava katastrofien aiheuttamat hätätilat tai osa hätätiloista.

Sen vuoksi on järkeenkäypää, että komission olisi toimittava välittömästi ja että jäsenvaltioiden olisi ryhdyttävä välittömiin toimiin joko keskus- tai alueellisten hallintojen kautta, jotta rahat maksettaisiin. Lisäksi Euroopan solidaarisuusrahastoon sisältyy lauseke, jonka mukaan työt on suoritettava vuoden sisällä rahojen maksamisesta. Tämä on järkeenkäypää, mutta joustavuutta on lisättävä.

Puheenvuoroni päätteeksi – pahoittelen, että minulla ei ole enempää aikaa vastata täällä esitettyihin täsmällisempiin kysymyksiin – haluaisin vain todeta, ennen kuin unohdan asian, koska monet puhujat viittasivat talouden elvytysuunnitelmiin, että ne ovat todellakin hyvä ajatus. Näin siksi, että ne sisältävät monia etuja, joista esimerkkinä hankkeet sellaisten katastrofien ennaltaehkäisemiseksi, joiden voimme ehkä odottaa sattuvan myös ensi vuonna. Kuten aikaisemmin totesin, keskustelemme näistä asioista joka vuosi. Niiden avulla voidaan saada aikaan taloudellista toimintaa ja luoda uusia työpaikkoja, ja lisäksi niiden avulla voidaan estää se, että vahinkojen kunnostustöistä aiheutuu miljoonien eurojen kustannukset. Sen vuoksi nämä ohjelmat ovat investointeja, jotka antavat moninkertaisesti takaisin ja jotka tietenkin ehkäisevät katastrofien inhimillisiä kustannuksia.

Haluaisin lopuksi korostaa, että vaikka metsäpalojen ja muiden katastrofien, kuten tulvien, maanjäristysten ja jopa sotilaallisten väliintulojen riskiä – koska yhteisön pelastuspalvelumekanismiin kautta on toimittu tulvien, maanjäristysten ja metsäpalojen sekä kansojen siirtämisen yhteydessä, kuten Libanonissa, ja olemme olleet menestyksekkäästi avustamassa näissä yhteyksissä – ei voida kokonaan poistaa, sitä voidaan kuitenkin lieventää yhteistyömme ja entistä paremman yhteisen toiminnan kautta näiden katastrofien selvittämisessä. Komissio sitoutuu lujittamaan yhteisön osuutta katastrofiin liittyvässä ennaltaehkäisyssä, valmiuksien tarjoamisessa, toiminnassa ja kunnostustöissä suojellakseen kansalaisia ja ympäristöä.

Haluaisin jälleen kerran kiittää parlamenttia sen aktiivisesta tuesta korostaessaan tarvetta parantaa katastrofinhallintaa kaikkien Euroopan kansalaisten hyväksi.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Äänestys toimitetaan keskiviikkona 16. syyskuuta.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Iosif Matula (PPE), kirjallinen. – (RO) Olen melko huolestunut näiden viime vuosina sattuneiden katastrofien laajuudesta. Niiden aiheuttajat ovat joko luonnonmukaisia tai ihmisen aiheuttamia, ja seurauksia koituu sekä taloudelliselle että sosiaaliselle infrastruktuurille. Euroopan solidaarisuusrahaston kautta antamamme vastaus tarjoaa tärkeää tukea katastrofien koettelemien alueiden uudelleenrakentamistehtävän sekä mahdollisten rajatylittävien vaikutusten vähentämisen muodossa. Haluaisin kuitenkin korostaa tarvetta yksinkertaistaa ja parantaa tämän rahaston käyttöön liittyvien perusteiden avoimuutta, jotta vahingoittuneet alueet voisivat hyötyä yhteisön tuesta mahdollisimman nopeasti. Meidän on myös tarjottava yhä useammille alueille mahdollisuus saada tukea ottamalla käyttöön entistä matalampi käyttökynnys. Tuen myös ajatusta eurooppalaisen strategian laatimisesta luonnonkatastrofien torjumista sekä yhteisten eurooppalaisten toimintajoukkojen vahvistamista varten, jotta katastrofiin voidaan reagoida missä tahansa Euroopan unionin kolkassa.

Richard Seeber (PPE), kirjallinen. – (DE) Tänä kesänä joillakin Euroopan alueilla sattui jälleen tuhoisia metsäpaloja, jotka aiheuttivat mittavaa taloudellista vahinkoa, ja lisäksi ne vaativat 11 ihmishenkeä. Euroopan on osoitettava yhteenkuuluvuutta tällaisten luonnonkatastrofien edessä. Tämänkaltaiset uhkaavat tilanteet tarjoavat yhteisölle tilaisuuden osoittaa ominaisuutensa, ja ne antavat Euroopan kansalaisille mahdollisuuden kokea suoraan Euroopan unionin tarjoama lisäarvo. Käytännön täytäntöönpanossa yhteenkuuluvuuden sääntöjä on ehdottomasti noudatettava. Jäsenvaltiot ovat vastuussa ennaltaehkäisevistä valmisteluista katastrofeja varten ja hätätilan hallintasuunnitelmien laadinnasta, eikä Euroopan unionin pidä sekaantua tähän yksittäisten jäsenvaltioiden tärkeään toimivalta-alueeseen. Yhteisön solidaarisuusrahasto on vankka ja arvokas varainhoitoväline. Pitkällä aikavälillä strategiaa tämänkaltaisten tulipalojen ehkäisemiseksi Euroopassa on parannettava, ja meidän on lakattava turvautumasta lyhyen aikavälin kriisinhallintaan.

Dominique Vlasto (PPE), kirjallinen. – (FR) Niiden traagisten tulipalojen edessä, jotka ovat jälleen kerran koetelleet Etelä-Eurooppaa, meidän on reagoitava niin, että kykenemme menestyksekkäästi panemaan lopun näille kestämättömille tapahtumille. Ensinnäkin toimintavälineet on organisoitava paremmin. Jäsen Barnier'n ajatus on perustaa sellaiset Euroopan pelastuspalvelujoukot, jotka kykenevät toimimaan kansallisten joukkojen tukemina. Tulipalon sammuttamiseen tarvitaan laajamittaisia ja nopeita toimia, joten Euroopan yhteenkuuluvuuden on toimittava nykyistä paremmin. Ennaltaehkäisy on kuitenkin edelleen ratkaisevan tärkeää: metsät on pidettävä kunnossa, ja niitä on raivattava. Etelä-Ranskassa 75 prosenttia metsistä on yksityisomistuksessa. Sen vuoksi on tärkeää koota omistajien antama tuki ja rohkaistava heitä pitämään huolta metsäalueistaan. Erityisesti tämä tarkoittaa Välimeren metsien elvyttämistä. Niistä saatava taloudellinen tuotto on liian alhainen. Rakennerahaston tukemilla aloitteilla on kannustettava biomassan säännöllistä keruuta ja sen käyttöä energiatarkoituksiin sekä kestävänsä metsänhoidon ja vastuullisen ympäristömatkailun kehittämistä. Sen vuoksi vetoan Euroopan komissioon, jotta se tunnistaisi Välimeren metsien ominaispiirteet ja ehdottaisi toimintasuunnitelmaa, joka auttaisi suojelemaan niitä ja käyttämään paremmin sen luonnonvaroja. Tämä on todella vähintä, mitä voidaan tehdä tulipalojen vaaran vähentämiseksi pitkällä aikavälillä ja Etelä-Euroopan herkkien ekosysteemien säilyttämiseksi ja palauttamiseksi.

22. Vapaakauppasopimus Etelä-Korean kanssa: vaikutus Euroopan teollisuuteen (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana komission julkilausuma vapaakauppasopimuksesta Etelä-Korean kanssa ja sen vaikutuksesta Euroopan teollisuuteen.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, Aasian markkinat tarjoavat huomattavia vientimahdollisuuksia; ne houkuttelevat nopealla kasvullaan, mutta toisaalta niille pääsy on luonnollisesti vaikeaa. Markkinoille pääsyn esteitä voidaan madaltaa paitsi monenvälisillä keskusteluilla myös hyödyntämällä vapaakauppasopimusneuvotteluiden tarjoamaa vipuvaikutusta.

Sen vuoksi jäsenvaltiot ovat pyytäneet komissiota laatimaan keskeisten Aasian talouksien kanssa uuden sukupolven kauppasopimukset. Näitä vapaakauppasopimuksia laadittaessa meidän pitäisi pyrkiä luomaan merkittäviä vientimahdollisuuksia eri aloille.

Me olemme onnistuneet saavuttamaan tämän tavoitteen Korean kanssa käydyissä kaksivuotisissa neuvotteluissa. Korean kanssa neuvoteltu sopimus on Euroopan unionin kunnianhimoisin koskaan neuvotteleva vapaakauppasopimus.

Vapaakauppasopimus tuo kiistatta huomattavia hyötyjä kahdelle EU:n talouden kolmesta tärkeimmästä alasta. Ensinnäkin sopimus tarjoaa valtavia etuja EU:n kilpailukykyisille palveluntarjoajille. Kaupankäynti Korean kanssa helpottuu jatkossa selvästi esimerkiksi televiestinnän, liikenteen, rakentamisen ja ympäristöpalveluiden alalla.

Palveluiden lisäksi sopimus hyödyttää myös maataloutta, sillä Korea poistaa maataloustuotteilta erittäin korkeat, keskimäärin 35 prosentin tullimaksunsa lähes kokonaan. Tämä vauhdittaa monien maataloustuotteiden kuten sianlihan, viinin, viskin ja maitotuotteiden vientiä. Lisäksi voimme turvata eurooppalaisten alkuperämerkintöjen kuten Parman kinkun, Riojan ja Tokayn suojan.

Vapaakauppasopimus tuo merkittäviä hyötyjä myös Euroopan teollisuuden viejille. Eurooppalaiset teollisuusalan viejät tulevat säästämään tullimaksuissa vuosittain noin 1,2 miljardia euroa; tästä säästöstä 800 miljoonaa saadaan aikaan välittömästi. Esimerkiksi koneteollisuuden viejät säästäisivät vuosittaisissa tullimaksuissa joka vuosi 450 miljoonaa euroa ja kemianteollisuuden viejät vastaavasti yli 150 miljoonaa euroa.

Tullien poistaminen antaa eurooppalaisille vientiyrityksille lisäksi mahdollisuuden lujittaa asemaansa Korean markkinoilla ja siten kasvattaa myyntiään. Korealaiset asiakkaat ostavat EU:n alueelta tuotuja tuotteita vuosittain noin 25 miljardin euron arvosta. Näin ollen Korea on yksi EU:n merkittävimmistä aasialaisista vientimarkkinoista.

Sopimusneuvotteluissa kiinnitettiin lisäksi erityistä huomiota sääntöihin. Sopimuksessa määrätään sääntelyn avoimuudesta, sitoumusten tosiasiallisesta täytäntöönpanosta, tekijänoikeuksien suojan parantamisesta ja tukia koskevista "WTO-plus"-säännöistä; kaikki nämä tekijät edistävät Koreassa tuotteitaan myyvien valmistajien etuja.

Erityisesti autojen, elektroniikan ja lääkkeiden kauppaa koskeville teollisille ja teknisille esteille on asetettu kunnianhimoisia, EU:n sääntelymallien mukaisia menettelysääntöjä, jotka vastaavat eurooppalaisen auto-, elektroniikka- ja lääketeollisuuden pitkäaikaisiin vaatimuksiin. Korean on muutettava kansallisia säännöksiään näiden sitoumusten mukaisesti, kun taas Euroopassa tällaisia muutoksia ei tarvita.

Erityisesti autoteollisuuden osalta haluan tuoda esiin, että on myös meidän etujemme mukaista edistää eurooppalaisten autojen pääsyä Korean markkinoille. Eurooppalaiset autovalmistajat ovat Korean markkinoilla selvästi muita viejiä edellä ja niiden vienti on vahvassa kasvussa. Eurooppalaisten autojen vientiä voidaan kehittää edelleen tullimaksujen ja teknisten esteiden poistamisen ansiosta. Tullimaksujen poistaminen merkitsee jokaisen 25 000 euron arvoisen auton viennissä 2 000 euron säästöä.

Vapaakauppasopimukseen sisältyvät tullien ulkopuolisia esteitä koskevat menettelysäännöt ovat kunnianhimoisimmat koskaan kolmannen maan kanssa neuvotellut menettelysäännöt. Korea aikoo hyväksyä alusta pitäen, että auto, joka täyttää kansainväliset standardit, katsotaan niiden Korean säännösten mukaiseksi, jotka EU:n autoteollisuuden mukaan muodostavat merkittäviä esteitä.

Sopimukseen sisältyy myös määräyksiä, jotka velvoittavat Korean hyväksymään eurooppalaisten ja korealaisten ympäristösäännösten keskinäisen vastaavuuden. Korea on suostunut itse asiassa soveltamaan jo ennen sopimuksen voimaantuloa joitain siirtymäkauden poikkeuksia, jotka koskevat eurooppalaisten viejien kannalta merkittäviä korealaisia ympäristöstandardeja. Me seuraamme hyvin tarkasti Koreassa käytäviä keskusteluja uusista hiilidioksidipäästörajoituksia koskevista säännöksistä osoittaaksemme, että ne eivät ole este kaupalle.

Me olemme tietoisia autoteollisuuden vaikeasta asemasta. Me vaadimme pitkiä siirtymäkausia vaikeimmassa asemassa olevan autoteollisuuden osan, toisin sanoen pienten autojen, vapauttamiselle. Tullimaksut poistuvat vasta sopimuksen viidentenä vuonna, mikä jättää aikaa sopeutumiselle. On syytä muistaa, että Koreasta on investoitu huomattavasti eurooppalaiseen autoteollisuuteen.

Me olemme tarkistaneet alkuperäsääntöjä maltillisesti korottamalla ulkomaisen arvon enimmäisrajaa korealaisautoissa 40 prosentista 45 prosenttiin ja me olemme sopineet kahdenvälisestä suojalausekkeesta, joka mahdollistaa tullimaksujen asettamisen tuonnin kasvaessa äkillisesti ja kotimaisen teollisuuden joutuessa uhatuksi.

Lopuksi haluan vielä sanoa muutaman sanan tullinpalautuksista; tässä ei ole mitään uutta. Tullinpalautuksia koskevat politiikat ovat Maailman kauppajärjestön mukaan perusteltuja. Tullinpalautukset eivät luo eurooppalaisille autovalmistajille merkittävää kilpailuhaittaa, sillä auton osille EU:ssa asetetut tullimaksut ovat yleensä hyvin matalia ja niitä voidaan alentaa edelleen. Lisäksi me olemme neuvotelleet sopimukseen erityisen lausekkeen, joka antaa meille mahdollisuuden rajoittaa tullinpalautuksia tehokkaasti.

Haluan muistuttaa, että eurooppalaiset teollisuuden alat sekä maatalousalan ja palvelualojen organisaatiot tukevat tätä sopimusta voimakkaasti. Tuki on hyvin tärkeää ja se on selvä merkki siitä, että me myös jatkossa haluamme todella edistää eurooppalaisten tuotteiden pääsyä Aasian keskeisten talouksien markkinoille.

Daniel Caspary, PPE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, Etelä-Korea on EU:n neljänneksi tärkein ulkoinen kauppakumppani; Etelä-Koreaan suuntautuvan vuosittaisen viennin volyymi on noin 30 miljardia euroa. Vapaakauppasopimuksen allekirjoittaminen on näin ollen eurooppalaisten työnantajien ja työntekijöiden etujen mukaista.

Arvoisa komission jäsen, en aio onnitella teitä tänään, sillä sopimusta ei ole vielä allekirjoitettu. Jos te kuitenkin onnistutte saamaan sopimuksen valmiiksi näinä talouskriisin aikoina, jolloin vienti on ympäri maailman romahtanut ennennäkemättömällä tavalla, se olisi erinomainen saavutus. Toivon vilpittömästi, että onnistutte siinä.

Kauppasopimukset herättävät yleensä paljon vastustusta, mutta näyttäisi siltä, että Etelä-Korea tekee tästä poikkeuksen. Olen kuullut sopimuksesta erittäin myönteistä palautetta lähes kaikilta eurooppalaisilta teollisuuden aloilta. Tarkoitan koneenrakennusta, lääketeollisuutta, sähkötekniikkaa, kemianteollisuutta sekä useita palveluteollisuuden aloja. En ole koskaan ennen kuullut, että kauppaneuvotteluista olisi saatu myönteistä palautetta maatalouden taholta. Se on todellakin jotain uutta – en usko, että juuri kukaan meistä on nähnyt tällaista ennen.

Tulokset ovat selvästi myönteisiä, vaikka monilla aloilla olisi toivottu suurempiakin saavutuksia. Yksi ala tekee tästä kuitenkin poikkeuksen, nimittäin ajoneuvoteollisuus. Ajoneuvoteollisuudessa kaikki eivät ole sopimusta vastaan, vaan sitä ovat arvostelleet vain muutamat valmistajat. Muut valmistajat ja erityisesti monet toimittajat suhtautuvat sopimukseen sen nykyisessä muodossa varsin myönteisesti.

Mielestäni tässä on hyvä tilaisuus vastata ajoneuvoteollisuuden esittämään arvosteluun ja kenties silotella joitain vapaakauppasopimuksen haitallisia seurauksia joidenkin yksityiskohtien kautta. Tarkoitan tässä muun muassa sellaisia avainsanoja kuin *Capital Region Act Seoulia*, *on-board*-diagnoosiin standardit, ympäristönormeja sekä tullipalautuksia koskevaa suojalauseketta. Meidän on syytä välttää väärinymmärryksiä tai mieluiten ehkäistä ne kokonaan ja ennen kaikkea painostaa eteläkorealaisia, jotta heidän antamansa lupaukset todella toteutuvat. Mahdollisten uusien, tullien ulkopuolisten kaupan esteiden selkeä valvonta olisi varmasti järkevää.

Toivon, että sopimus tulee voimaan pian ja että eurooppalaiset kuluttajat ja työntekijät pääsevät hyötymään siitä nopeasti. Kiitän teitä ja toivotan teille menestystä neuvotteluiden loppusuoralle.

Kader Arif, S&D-ryhmän puolesta. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, hyvät parlamentin jäsenet, on ilo kuulla konservatiivi- ja liberaalijäsenen yhtyvän komission näkemyksiin; se tekee työstäni sosialistina helpompaa.

Toivon joka tapauksessa, että tämän illan keskustelussa voidaan viimeinkin käsitellä ongelmia, jotka liittyvät EU:n ja Korean välisen vapaakauppasopimuksen erityisesti eurooppalaiselle teollisuudelle aiheuttamiin vaikutuksiin.

Arvoisa komission jäsen, te puhuitte yksimielisyydestä. Haluan kuitenkin muistuttaa, että joidenkin kuukausien ajan tietyt teollisuuden alat – mukaan lukien autonvalmistajat ja niitä tukevat ammattiyhdistykset – ovat varoitelleet teitä tämän sopimuksen mahdollisista kohtalokkaista seurauksista. Valtaosa näistä kysymyksistä on yhä vaille vastausta.

Kenties olette päättänyt uhrata eurooppalaisen autoteollisuuden palveluiden parhaaksi.

Miksi meidän pitäisi myöntää Korealle oikeus tullipalautuksiin? Tätä etua ei ole myönnetty koskaan aiemmin, ei edes kehitysmaille kuten Välimeren alueen valtioille. Millä perusteella alkuperäsääntöjä muovataan näin vapaasti? Joustavuuden seuraukset voivat olla kohtalokkaita ei vain autoteollisuudelle vaan myös eurooppalaiselle tekstiiliteollisuudelle.

Miksi meidän pitäisi sallia tällainen kilpailun vääristyminen ja ennen kaikkea asettaa tällainen ennakkotapaus?

Näiden uhkien ja valitettavasti myös muiden sellaisten uhkien edessä, joiden yksityiskohtiin en voi paneutua tässä, mutta jotka te hyvin tunnette – mainitsitte ne juuri –, komissio on ehdottanut viimeistä vaihtoehtoa: suojalausekkeen lisäämistä. Arvoisa komission jäsen, te kuitenkin tiedätte, että suojalauseke ei ole automaattinen, että sen toteuttaminen tulee olemaan hyvin vaikeaa ja että sitä ei voida käyttää ensimmäisten viiden vuoden aikana.

Annan yhden esimerkin, joka kuvastaa pelkojamme Jos vapaakauppasopimus sallii Korean viedä Eurooppaan vuosittain 100 000 ajoneuvoa lisää – tämänhetkinen vuosittainen määrä on 600 000 ajoneuvoa –, Euroopassa menetetään 6 000 työpaikkaa. Sitä vastoin Euroopalle on asetettu tiukat rajoitukset. Kukaan valmistaja voi viedä Koreaan vain 1 000 ajoneuvoa ja Euroopan koko kiintiö on 6 000 ajoneuvoa.

Nykyinen talouskriisi vaikuttaa erityisen raskaasti autoteollisuuden työntekijöihin. Miten on selitettävissä, että EU suostuu nykyisessä tilanteessa tällaiseen sopimukseen? Aiottako neuvotella esiin tuomistani kiistanalaisista kysymyksistä uudelleen? Sitä useat jäsenvaltiot ja äsken mainitsemani teollisuuden alat vaativat.

Aiottako te, arvoisa komission jäsen, viimeinkin sitoutua lisäämään avoimuutta ja ottamaan meidät parlamentin jäsenet kattavammin mukaan sopimusvalmisteluihin? Me loimme komission kanssa olosuhteet,

joiden vuoksi puolalainen putkimies sai kielteisen maineen. Älkäämme nyt pilatko korealaisten autonvalmistajien mainetta.

Michael Theurer, ALDE-ryhmän puolesta. – (DE) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ensiksi kiittää komission jäsen Ashtonin Euroopan liberaalidemokraattien liiton ryhmän puolesta hänen tänään valiokunnan ylimääräisessä kokouksessa ja täällä täysistunnossa antamista tiedoista. EU:n ja Etelä-Korean välinen vapaakauppasopimus on selvästi viittä vaille valmis. Liberaalien näkökulmasta ja erityisesti edustamani Saksan vapaan demokraattipuolueen näkökulmasta vapaaseen ja oikeudenmukaiseen maailmankauppaan pyrkiminen on erittäin tärkeä tavoite, erityisesti juuri näinä talous- ja rahoituskriisin aikoina, jolloin protektionismi nostaa päätään. Protektionistiset pyrkimykset on kitkettävä pois määrätietoisesti Euroopan unionin hyvinvoinnin ja työllisyyden parhaaksi.

Tässä yhteydessä herää kysymys siitä, kuinka suuren arvon komissio antaa Etelä-Korean vapaakauppasopimukselle, sillä Dohan kehityskierroksen edistymiseen on panostettu jo pitkään, eikä tähän mennessä ole saatu aikaan mitään sopimusta. Sen vuoksi haluan kysyä teiltä, arvoisa komission jäsen: onko EU:n ja Etelä-Korean välisen vapaakauppasopimuksen tekeminen mielestänne ensimmäinen askel kohti muita kahdenvälisiä vapaakauppasopimuksia ja merkitseekö se teidän mielestänne etäännyttämistä Dohasta? Vai ovatko tällaiset kahdenväliset sopimukset vain keino täydentää tai laajentaa EU:n vapaakauppapolitiikkaa?

Kuten tiedätte, tullien jälleenrahoitusta koskeva lauseke aiheuttaa huolta monissa jäsenvaltioissa ja useilla teollisuuden aloilla, erityisesti autoteollisuudessa. Tämä lauseke saattaa johtaa kaupankäynnin tukemiseen halvan tuotannon maissa, kuten Intiassa ja Kiinassa, ja siten uhata eurooppalaista teollisuutta. Voidaanko tähän useiden jäsenvaltioiden huolestuttavana pitämään tullien jälleenrahoittamiseen mielestänne jollain tavoin puuttua?

Ilda Figueiredo, GUE/NGL-ryhmän puolesta. – (PT) Komission jäsenen julkilausumasta käy ilmi, että jotkin Euroopan unionin talouden ja rahoitusalan ryhmät ja alat tulevat hyötymään Etelä-Korean kanssa solmittavasta sopimuksesta. Asialla on kuitenkin myös toinen puoli, jota te, arvoisa komission jäsen, ette ole ottanut huomioon. Tarkoitan erityisesti eräitä vaikeassa asemassa olevia aloja, kuten tekstiili- ja vaatetusala, ja niiden työpaikkoja.

On huolestuttavaa, että Euroopan komissio ei edelleenkään huomioi eurooppalaisia teollisuudenaloja ja työntekijäjärjestöjä koskettavia vakavia tekstiili- ja vaatetusalan ongelmia. Haluan muistuttaa oman maani, Portugalin, tilanteesta. Portugalissa työttömyys on noussut hälyttävästi juuri niillä alueilla, joilla nämä teollisuudenalat ovat merkittävässä asemassa, toisin sanoen maan pohjoisosassa ja joissain paikoin Keski-Portugalia.

Tämän vuoksi me pidämme erittäin tärkeänä sitä, että Euroopan unioni tukee teollisuuttaan yhdenmukaisella ja keskitetyllä tavalla oli sitten kyse maailman markkinoiden ripeästä säätelystä tai investointia, innovointia, erilaistumista, ammatillista koulutusta ja oikeudenmukaisten työpaikkojen luomista tukevista julkisista toiminnoista. Tämä on erityisen tärkeää työvoimavaltaisilla aloilla.

David Campbell Bannerman, EFD-ryhmän puolesta. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä on ensimmäinen puheeni Euroopan parlamentin edessä. Itä-Englannista tulevana UKIP-puolueen jäsenenä minun varmaankin odotetaan olevan kapinallinen ja yritän olla pettämättä teidän tai äänestäjieni odotuksia.

Puheenaiheenaamme tänään on EU:n kauppasopimukset ja erityisesti Etelä-Korean kanssa tänä vuonna allekirjoitettava kauppasopimus. Meillä ei ole tästä sopimuksesta kovin yksityiskohtaisia tietoja; tiedämme ainoastaan, että kaksi kolmasosaa sopimuksen hyödyistä kertyy Etelä-Korealalle ja kolmasosa EU:lle. Tämän vuoksi haluan tuoda esiin joitain yleisiä huomioita.

Monet eivät ole tietoisia siitä, että EU on solminut yli sata tämänkaltaista erillistä kahdenvälistä kauppasopimusta; arviolta niitä on solmittu 116. EU on solminut kauppasopimuksia muun muassa Yhdysvaltojen, Kanadan, Meksikon, Brasilian, Intian, Kiinan, Japanin ja Etelä-Afrikan kanssa. Euroopan sisällä kauppasopimuksia on solmittu Venäjän, Ukrainan, Turkin ja Liechtensteinin kanssa.

EU:lla on kauppasopimuksia myös EU:n ulkopuolisten ETA- ja EFTA-valtioiden, kuten Sveitsin ja Norjan, kanssa. Norjan kanssa tehty kauppasopimus suojelee tiukasti Norjan kalastus- ja maatalousalaa, eikä Norja ole pikkutekijä. Se on EU:n neljänneksi tärkein tuontikumppani, ja sen vientimarkkinat ovat EU:lle kuudenneksi suurimmat.

Mitä Etelä-Korean kanssa solmittavaan kauppasopimukseen pitäisi sitten sisältyä? Sveitsi on uskoakseni hyvä esimerkki. Sveitsin kauppasopimuksessa on määräyksiä, joilla poistetaan teollisuus- ja maataloustuotteita

koskevat tullimaksut ja kauppakiintiöt. Sopimuksessa on myös määräyksiä, joilla annetaan Sveitsin kansalaisille oikeus asua ja työskennellä EU:n jäsenvaltioissa ja EU:n kansalaisille oikeus asua ja työskennellä Sveitsissä. Sopimuksessa on määräyksiä, jotka koskevat Sveitsin jäsenyyttä passivapaalla Schengen-alueella. Sveitsiläiset voivat halutessaan osallistua Euroopan ympäristökeskuksen toimintaan sekä EU:n elokuva- ja koulutusohjelmiin ja he voivat hakea EU:n tutkimusapurahoja. EU ja Sveitsi tekevät yhteistyötä lentoyhtiöitä ja turvapaikanhakijoita koskevissa asioissa sekä oikeudellisissa asioissa. Toisin sanoen sveitsiläiset voivat nauttia kaikista EU:n jäsenyyden tuomista eduista ilman jäsenyyden kustannuksia.

Sveitsi joutuu toki maksamaan näistä eduista vuosittain 600 miljoonaa Sveitsin frangia. Sveitsin hallituksen antamien tietojen mukaan EU:n ulkopuolella pysyttäytyminen tuo Sveitsille kuitenkin 3,4 miljardin Sveitsin frangin säästöt, vuositasolla tämä tarkoittaa 2,8 miljardin nettosäästöjä. Sveitsi ei ole myöskään mitätön kauppakumppani. 80 prosenttia Sveitsin viennistä suuntautuu EU:hun, ja se on EU:n neljänneksi tärkein kauppakumppani.

Haluan tuoda esiin sen, että kauppasopimuksilla voidaan saavuttaa EU-kaupan edut ilman raskasta säätelyä tai itsemääräämisoikeuden ja resurssien menettämistä. Jopa komission verkkosivuilla todetaan, että Sveitsi voi laatia ja säilyttää muilla aloilla omia säännöksiään, jotka voivat poiketa EU:n säännöksistä, ja että tämä on Sveitsin omien etujen mukaista muun muassa rahoitus- ja työmarkkinoilla. Voitte kuvitella, että Yhdistynyt kuningaskunta poikkeaisi samaan tapaan varsin mielellään työaikadirektiivistä, vuokratyöntekijöitä koskevasta direktiivistä ja uudesta rahastonhoitajia koskevasta direktiivistä!

Haluankin lopuksi kysyä: miksi Yhdistynyt kuningaskunta ei voisi tehdä samoin? Miksei Yhdistynyt kuningaskunta voisi laatia Etelä-Korean tapaan EU:n kanssa mukavaa kauppasopimusta täyden EU-jäsenyyden sijaan? Yhdistynyt kuningaskunta on EU:n suurin yksittäinen kauppakumppani vuosittaisella 40 miljardin punnan alijäämällä. Mekin voisimme nauttia samankaltaisista lupauksista, joita Sveitsille on jo annettu. Me voisimme tulevaisuudessa olla ja mielestäni meidän myös täytyy olla riippumaton ja vapaa kauppaa käyvä valtio samalla tavoin kuin Norja, Sveitsi ja jopa Etelä-Korea.

Peter Šťastný (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, olen yksi Etelä-Korean kanssa solmittavan vapaakauppasopimuksen esittelijöistä ja vapaakauppasopimusten puolestapuhuja. Toivon, että tästä sopimuksesta tulee tasapainoinen ja tasavertainen ja että se tulee hyödyttämään aidosti molempia osapuolia.

Yksi EU:n keskeisistä teollisuuden aloista on tyytymätön neuvotteluiden nykytilaan ja se on saanut taakseen myös monia muita tahoja, kuten osan jäsenvaltioista, teollisuudenaloista ja Euroopan parlamentin jäsenistä. Ne kaikki katsovat, että kauppasopimus suosii Etelä-Koreaa epäoikeudenmukaisella tavalla. Euroopan komission ja Euroopan neuvoston pitäisi tarkastella huolellisesti ongelmakohtia, joita ovat tullinpalautuksia koskeva suojalauseke, tullien ulkopuoliset esteet ja alkuperäsäännöt. Jos neuvotteluissa päästäisiin EU:n autoteollisuutta paremmin tyydyttävään ratkaisuun, niin työllisyyttä, bruttokansantuotetta ja odotettua elintasoa voitaisiin tukea aidosti.

Tasavertaiset toimintaolosuhteet eivät kuitenkaan ole haitaksi. Lähitulevaisuudessa solmittaville vapaakauppasopimuksille voidaan luoda vahva esimerkki. Pidän selvänä, että tämä sopimus hyödyttää EU:ta ja joitain eurooppalaisia teollisuudenaloja yleisellä tasolla. Jos asiaa tarkastellaan suppeasta näkökulmasta, sopimuksen teossa on aina voittajia ja häviäjiä; tämä koskee kaikkia kahdenvälisiä sopimuksia. Jos tarkastelemme asiaa laajemmasta näkökulmasta, voimme kuitenkin lähestyä aitoa tasapainoa. Niin kauan kun niinkin merkittävä teollisuuden ala kuin autoteollisuus suhtautuu sopimukseen nuivasti, meidän on kuitenkin syytä pyrkiä parempaan. Vasta sitten voidaan puhua aidosti tasapainoisesta ja hyväksyttävästä vapaakauppasopimuksesta, jonka vaikutukset ovat todellisia ja myönteisiä ja jota voidaan pitää esimerkkinä tuleville vapaakauppasopimuksille.

Gianluca Susta (S&D). – (IT) Arvoisa puhemies, hyvät parlamentin jäsenet, haluan ilmaista tyytyväisyyteni komission jäsen Ashtonin kaudella tehtyyn työhön. Täytyy sanoa, että meillä on ollut komission jäsen Ashtonin parempi suhde kuin hänen edeltäjänsä, vaikka molemmat komission jäsenet edustavat samaa puoluekantaa kuin me ja ovat kotoisin samasta jäsenvaltiosta.

Tässä asiassa en kuitenkaan ole komission jäsenen kanssa samoilla linjoilla. Komissio on viime vuosina liian usein puhunut parlamentin edessä tiettyjen aloitteiden puolesta ja sen jälkeen kääntänyt kelkkansa. Me elämme poikkeuksellisia aikoja, meitä koettelee merkittävä talous- ja rahoituskriisi, joka on seurausta maailmanlaajuisen vastavuoroisuuden vähäisyydestä, ei vain suhteessa kehitysmaihin – tällä vastavuoroisuudella on omat sääntönsä ja omat syynsä –, vaan myös suhteessa uusiin ja vanhoihin maailmanlaajuisiin toimijoihin.

Liian usein vaikuttaa siltä, että komission puheenjohtaja ja komission jäsenet eivät tiedä, millä tavoin eurooppalaisen teollisuuden ja eurooppalaisen tehdasteollisuuden elpymistä pitäisi ryhtyä tukemaan. Vaikuttaa siltä, että Etelä-Korean kanssa neuvoteltavalla sopimuksella, joka on toki myönteinen sopimus ja jonka sisältö on erittäin myönteinen, on pikemmin vain teoreettista arvoa; se on lähes esimerkillinen sopimus, joka on kuitenkin irrallaan todellisuudesta.

EU:n Korean suuntautuvan viennin arvo on 30 miljardia Yhdysvaltain dollaria. Saamamme tuonnin arvo on vain 20 miljardia dollaria, se tulee Koreasta autojen muodossa. Korealaiset autot saavat Euroopassa 1,5 miljardia dollaria välillistä tukea, tekstiilialasta ja eräistä muista aloista puhumattakaan. Tässä on kyse selvästä epätasapainosta, joka on mielestäni tuotava esiin ja joka on korjattava ennen kuin tällaiselle eurooppalaista teollisuutta polkevalle vapaakauppasopimukselle näytetään vihreää valoa. Eurooppalainen teollisuus on laadukasta teollisuutta, joka panostaa innovointiin. Se ei ole vararikkoista teollisuutta, joka on kyvytön vastaamaan talouden asettamiin innovoinnin vaatimuksiin.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, olen aiempien puhujien tavoin tyytymätön sopimukseen tehtyihin erikoisiin muutoksiin, kuten unionin alueelle vietäviä komponentteja koskevien tullimaksujen hyvityksiin ja alkuperämaan määrittämistä koskevan enimmäisrajan laskemiseen 60 prosentilla. Nämä muutokset johtavat korealaisen tuonnin suosimiseen eurooppalaisen teollisuuden kilpailukyyn ja työllisyyden kustannuksella. Jo nyt Aasiasta tuotavat tavarat vievät tässä suhteessa leijonan osan, sillä Aasiassa työvoimakustannukset ovat vähäiset heikkojen tai täysin olemattomien sosiaalisten ja ympäristöstandardien vuoksi. Kauppaneuvotteluissa olisi tämän vuoksi pitänyt keskittyä näiden standardien kohentamiseen pikemmin kuin aasialaisen teollisuuden hyvinvoinnin tukemiseen Euroopan kustannuksella. Komissio on jo pitkään ollut tämän velkaa EU:n kansalaisille.

Onko komissio tietoinen sopimuksen kielteisistä vaikutuksista Euroopan kilpailukykyyn sekä auto- ja tekstiiliteollisuuden työllisyyteen? Onko komissio tietoinen siitä, että sopimus asettaa tuleville kauppasopimuksille kielteisen esimerkin? Aikooko komissio sulkea korvansa eurooppalaisten insinööriliittojen esittämiltä vastalauseilta? Miten on mahdollista, että korealaiset tiedotusvälineet juhlivat autoteollisuutensa voittoa jo nyt, vaikka komissio ei ole vielä edes keskustellut sopimuksesta? Vai onko komissio valmis tarkistamaan luonnoksen ja neuvottelemaan tasapainoisen sopimuksen? Onko komissiolla tahtoa painostaa Koreaa, jotta tämä hyväksyisi kansainväliset sosiaaliset ja ympäristöstandardit, ja aikooko se tehdä niin ennen kuin Korea saa kaikki Euroopan unionin kanssa käytävän vapaakaupan edut? Kiitän vastauksestanne. Uskon, että terve järki voittaa tässä asiassa.

David Martin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, täytyy sanoa, että pidän tämän keskustelun sävyä melko huolestuttavana. Kenties Daniel Casparyn puheenvuoroa lukuun ottamatta keskustelun sävy on ollut melko kielteinen.

Toimin parlamentin esittelijänä Korean vapaakauppasopimuksen käsittelyn yhteydessä. Pohdin ennen tätä keskustelua sitä, mitä me olimme päättäneet pyytää, mitä me pyysimme komissiota käsittelemään ja saavuttamaan näissä neuvotteluissa puolestamme, ja olen sitä mieltä, että komissio on saavuttanut sen, mitä me pyysimmekin. Haluan esittää kiitokseni pääneuvottelijalle, joka istuu paronitar Ashtonin vieressä, sekä paronitar Ashtonille itselleen tavasta, jolla he ovat toteuttaneet tämän sopimuksen.

Jokaisessa vapaakauppasopimuksessa ja jokaisissa neuvotteluissa on luonnollisesti voittajia ja häviäjiä. Jos kuitenkin tarkastellaan tämän sopimuksen keskeisiä vaikutuksia, niin suuria voittajia löytyy yhtä hyvin Euroopasta kuin Koreastakin. Nämä voittajat pitävät maailmankaupan liikkeessä. Tällä hetkellä, nykyisen kriisin aikana mikä tahansa merkki, joka osoittaa, että sellaiset merkittävät alueet kuin Korea ja Euroopan unioni haluavat pitää kaupan liikkeessä ja vapaana, on myönteinen merkki.

Täytyy sanoa, että jos Euroopan parlamentti ja ministerineuvosto eivät saa vietyä tätä sopimusta eteenpäin allekirjoitusvaiheeseen asti, me voimme yhtä hyvin kehottaa kaupan pääosastoa keskeyttämään kaikkien muiden vapaakauppasopimusten neuvottelut, sillä jos me emme saa aikaan sopimusta Korean kanssa, me voimme saman tien unohtaa ASEAN-valtiot, Persianlahden valtiot ja kaikki muutkin vapaakauppasopimukset, joita yritämme neuvotella, ja suoraan sanoen me voimme samalla unohtaa myös Dohan. Tässä on kyse tärkeästä sopimuksesta, jossa Eurooppa on saavuttanut strategiset tavoitteensa. Meidän on lähetettävä myönteinen viesti muulle maailmalle ja kerrottava, että EU on avoin kaupankäynnille ja että taantuman kynsissäkin meillä on tahtoa pitää markkinamme mahdollisimman avoimina.

Seán Kelly (PPE). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan vain lyhyesti sanoa, että tämä kaikki on minulle uutta ja että tämä keskustelu on ollut varsin innostava ja opettavainen. Lady Ashtonin puheenvuoroa kuunnellessani ajattelin, että vapaakauppasopimus on erinomainen sopimus Euroopan unionille ja pohdin hyötykö Korea

siitä millään tavalla. Hänen jälkeensä esiintyneet puhujat ovat kuitenkin tuoneet esiin päinvastaisia näkemyksiä. Toivon siis, että lady Ashton vastaa seuraavassa puheenvuorossaan jäsen Arifin, jäsen Theurerin, jäsen Campbell Bannermanin ja muiden puhujien esittämiin kysymyksiin ja huomioihin täsmällisesti. Toivon hänen lisäksi kertovan, onko muiden yksittäisten Aasian valtioiden kanssa parhaillaan käynnissä neuvotteluja kahdenvälisistä sopimuksista ja kuinka pitkällä nämä neuvottelut ovat.

Gerard Batten (EFD). – (EN) Arvoisa puhemies, haluan esittää tukeni eräälle jäsen Campbell Bannermanin esittämälle näkemykselle. Sveitsin liittohallitus tilasi vuonna 2006 raportin kaikista olemassa olevista ja mahdollisista Sveitsin ja Euroopan unionin välisistä suhteista.

Raportin tuloksena todettiin, että EU:n täysjäsenyys maksaisi Sveitsille yli kuusi kertaa enemmän kuin nykyiset kahdenväliset suhteet. Tapansa mukaan sveitsiläiset päättivät, että heille on edullisempaa olla hakematta EU:n täyttä jäsenyyttä.

Jos tämä pätee sveitsiläisiin, niin se pätee varmasti myös britteihin. Jos Yhdistyneen kuningaskunnan hallitus suhtautuisi maansa talouteen yhtä järkevällä ja käytännöllisellä tavalla kuin sveitsiläiset omaansa, niin Yhdistynyt kuningaskunta jättäisi unionin samalla tavoin kuin Sveitsi on jättänyt sen ulkopuolelle.

David Martin (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, te olette hyvin suvaitsevainen puhemies; parlamentin säännöissä kuitenkin todetaan hyvin selvästi, että "catch the eye" -menettelyn mukaisten puheenvuorojen on koskettava käsiteltävää aihetta. Edellisellä puheenvuorolla ei ollut mitään tekemistä Korean eikä vapaakauppasopimusten kanssa.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, edustaja Martin totesi edellisessä puheenvuorossaan, että erityisesti tämän talouskriisin aikana on äärimmäisen tärkeää saada aikaan sopimuksia, jotka vauhdittavat talouskasvua ja työllisyyttä ja poistavat kaupan esteitä yleisellä tasolla. On kuitenkin muistettava, että tänään olemme juuri käyneet täällä hyvin vakavan keskustelun Euroopan autoteollisuuden kriisistä ja tällä viikolla käsittelemme myös tekstiiliteollisuuden ongelmia ja globalisaatorahaston apua Espanjan ja Portugalin suuriin irtisanomisiin sillä alalla. Joten arvoisat komission edustajat, on otettava tosissaan eurooppalaisten ihmisten huoli siitä, millä tavoin me vastaamme tähän työpaikkojen katoon Euroopassa ja mitkä ovat komission lääkkeet, vaikka yleisellä tasolla vapaakauppa varmasti onkin hyväksi työllisyydelle ja talouskasvulle, mutta millä tavalla estämme työpaikkojen häviämisen näiltä perinteisiltä aloilta Euroopassa.

Catherine Ashton, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, tämä keskustelu ei millään tavoin yllättänyt minua, sillä puheenvuoroissa esiin tuodut ongelmat on esitetty jo aiemminkin kuluneiden kuukausien aikana.

Haluan alkajaisiksi esittää kiitokseni David Martinille hänen valiokunnassa tekemästään työstä. On erittäin tärkeää, että tiedostan, kuinka paljon kansainvälisen kaupan valiokunta on tehnyt kanssani yhteistyötä menneinä kuukausina. Tiedän tietenkin myös, että jäsenillä ei ole vielä ollut tilaisuutta tutustua sopimuksen yksityiskohtiin. Yritän siis parhaani mukaan vastata esittämiinne ongelmiin. Ennen kaikkea me aiomme kuitenkin jatkossa tarjota teille yhä enemmän yksityiskohtaista tietoa, sillä teidän on tärkeää voida tarkastella tosiasioita pikemmin kuin muiden esittämiä väitteitä.

Haluan ensin esittää joitain yleisiä huomioita tätä sopimusta koskevasta lähestymistavasta. Sopimusta ryhdyttiin laatimaan, jotta voisimme tarjota eurooppalaiselle teollisuudelle parhaat mahdolliset lähtökohdat – haluan korostaa UKIP-puoluetta edustaville jäsenille, että tämä tarkoittaa myös Yhdistyneen kuningaskunnan teollisuutta. Pidän tämän sopimuksen eteenpäin viemistä ehdottomasti Euroopan etujen mukaisena, muutoin en olisi tässä puhumassa etenemisen puolesta.

Komissio on noudattanut tässä selkeää toimintatapaa, selkeää lähestymistapaa, jota – kuten on jo todettu – parlamentti, komissio ja neuvosto tukivat ja jota on siis tosiasiallisesti noudatettu. Jäsen Arif ei varmaankaan pahastu, jos sanon, että pidän hälyttävänä tai kenties hiukan masentavana hänen esittämänsä näkemystä, jonka mukaan olisin uhraamassa eurooppalaisia teollisuuden aloja, sillä niin en suinkaan menettelisi.

Uskonko, että vain molempia osapuolia hyödyttävään ratkaisuun pyrkimällä voidaan saada aikaan vakavasti otettava kauppasopimus? Uskon. Jos me haluamme tehdä kauppasopimuksia ja jos me uskomme – kuten uskon meidän uskovat –, että kauppa on se veturi, joka vetää meidät ulos taantumasta, niin siinä tapauksessa meidän on käytävä perusteellisia ja tiukkoja neuvotteluja teollisuuden alojen kanssa ja niiden valtioiden kanssa, joiden kanssa haluamme päästä sopimukseen. Muutoin me voimme vain laatia päivät pitkät sopimuksia sellaisten valtioiden kanssa, joilla ei ole meille suurempaa merkitystä, ja me voimme avata markkinoita, sillä me emme oikeastaan välitä koko asiasta.

Korean markkinat ovat meille erittäin tärkeitä. Ne tarjoavat todellisia mahdollisuuksia kemian- ja lääketieteellisyydelle ja myös muille teollisuuden aloille. Jos me haluamme vakavasti otettavia kauppasopimuksia, meidän on tunnustettava näiden toimien arvo ja merkitys. Eurooppa on itse asiassa taloudellinen supervalta. Olen täysin eri mieltä siitä, mitä Yhdistynyttä kuningaskuntaa edustavat jäsenet puhuivat Sveitsistä heidän yrittäessään jollain tavoin rinnastaa Sveitsin aseman Korean kanssa luotavaan suhteeseen – tai ehkä ymmärsin heidän sanomansa väärin.

Tässä on kyse vakavista neuvotteluista, joissa pyritään vakavasti otettavaan lopputulokseen. Toivon, että saatuaan sopimuksesta tarkempia tietoja parlamentin jäsenet tarkastelevat sopimusta samassa hengessä, jossa me olemme laatineet sitä.

Autoteollisuuden edustajat luettelivat meille alkuvaiheessa seikat, jotka he toivoivat neuvotteluissa saavutettavan. He halusivat vilpittömästi säilyttää Korean markkinat avoimina, ja me olemme saavuttaneet kaikki tavoitteet, joita he meille alussa ehdottivat.

Tekstiiliteollisuuden osalta olen varma, että meillä ei ole juurikaan aihetta huoleen. Tämänhetkiset tekstiiliteollisuutta koskevat suojalausekkeet takaavat eurooppalaisten työpaikkojen säilymisen.

Minulla ei ole minkäänlaista halua poistaa Euroopasta työpaikkoja tai teollisuuden aloja, eikä tällä sopimuksella ole sellaista vaikutusta. Pyydän niitä jäseniä, jotka väittävät voivansa todistaa päinvastaista, esittämään todisteensa minulle, sillä retoriikka ja todellisuus ovat kaksi eri asiaa. Me emme saa tyytyä pelkkään retoriikkaan, vaan meidän on paneuduttava niihin tosiasioihin, joita kauppasopimuksella saavutetaan.

Väittäisin, että Etelä-Korean kanssa neuvoteltava kauppasopimus on erittäin tärkeä kaikille teollisuuden aloille. Tullinpalautuksissa on mielestäni kyse hyvin yksinkertaisesta asiasta. Tullinpalautukset on suunniteltu niin, että meidän reaktiomme niihin estävät tietyt ongelmat. Kysymys kuuluu: onko tämä ainoa ratkaisu ongelmaan? Jos olemassa on muita yhtä hyviä tapoja ratkaista ongelma ja samalla saada aikaan parempi kauppasopimus, niin perehdyn niihin mielelläni. Haluan kuitenkin silti ratkaista tämän saman ongelman ja uskon, että tämänhetkisessä sopimuksessa sovitut mekanismit ovat toimiva ratkaisu. En väitä, että tämä olisi ikuisesti ainoa tapa saavuttaa tavoitteemme, toisin sanoen estää takaoven kautta tuleva tuonti tehokkaasti, ja uskon, että me olemme ratkaisseet ongelman eri tavalla.

En siis aio esittää parlamentille anteeksipyyntöjä – poliittisia, taloudellisia tai muunkaan laisia – sen vuoksi, että olen panostanut tämän tärkeän kauppasopimuksen neuvottelemiseen. En aio pyytää sitä anteeksi. En aio myöskään pyytää anteeksi sitä, että olen esitellyt parlamentille mielestäni vakavasti otettavan, 2000-luvun vapaakauppasopimuksen, joka tuo valtavia hyötyjä koko Euroopan unionin taloudelle. En enenkään aio pyytää anteeksi sitä, että olen panostanut sopimukseen talouskriisin aikana, sillä nyt jos koskaan velvollisuuteni on suoda eurooppalaisille yrityksille ja työntekijöille kaikki mahdollinen tuki, ja tämä sopimus on osa sitä pyrkimystä.

Kehotan parlamentin jäseniä, kuten jo totesin, tarkastelemaan sopimuksen tosiasioita. Te joudutte lobbauksen kohteeksi, kuten minä olen joutunut. Kuitenkin kun te tarkastelette sitä, mitä sopimuksessa on saavutettu, uskon teidän huomaavan, että sopimus hyödyttää Euroopan taloutta konkreettisella ja erittäin merkittävällä tavalla. Se oli meidän tavoitteemme ja sen me olemme saavuttaneet.

Puhemies. – (EN) Keskustelu on päättynyt.

Kirjalliset lausumat (työjärjestyksen 149 artikla)

Tokia Saïfi (PPE), kirjallinen. – (FR) Euroopan unionin ja Etelä-Korean välinen vapaakauppasopimus, joka on tarkoitus solmia lokakuun puoliväliin mennessä, herättää eurooppalaisten teollisuuden alojen keskuudessa monia kysymyksiä. Tämä sopimus, jota kauppapolitiikasta vastaava komission jäsen pitää kunnianhimoisimpana EU:n koskaan neuvottelemana kauppasopimuksen, näyttää erityisesti autonvalmistajien silmissä varsin tasapainottomalta. Autonvalmistajat pelkäävät, että Euroopan komission suomat tulliuetuudet johtavat korealaisten ajoneuvojen tulvaan eurooppalaisilla markkinoilla. On selvää, että tiettyjen tullilausekkeiden, kuten tullinpalautusten, säilyttäminen olisi epäoikeudenmukaista ja vääristäisi kilpailua eurooppalaiselle autoteollisuudelle vahingollisella tavalla. Epäoikeudenmukaisuutta lisää vielä se, että Korean viranomaiset eivät ole vastanneet Euroopan unionin avokätisyyteen laskemalla asettamia tullien ulkopuolisia kaupan esteitä, toisin sanoen eurooppalaisille bensiniinkäyttöisille ajoneuvoille asetettuja tuontikiintiöitä. Näin ollen komissiolla on velvollisuus tästä päivästä lähtien tarkistaa kauppasopimuksen ehdot palauttaakseen oikeudenmukaisen ja tasapuolisen kilpailun edellytykset ja taatakseen eurooppalaisen teollisuuden ja eurooppalaisten työpaikkojen säilyminen pitkällä aikavälillä.

23. Maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutukset kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön (keskustelu)

Puhemies. – (EN) Esityslistalla on seuraavana keskustelu Eva Jolyn kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta komissiolle laatimasta suullisesta kysymyksestä maailmanlaajuisen rahoitus- ja talouskriisin vaikutuksista kehitysmaihin ja kehitysyhteistyöhön (O-0088/2009 – B7-0209/2009).

Eva Joly, laatiija. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisat komission jäsenet, hyvät parlamentin jäsenet, minulla on ilo esitellä teille tämä kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta laatimani suullinen kysymys. Valitettavasti en voi kuitenkaan samalla esitellä samasta aiheesta laadittua päätöslauselmaa, jonka valiokunta hyväksyi yksimielisesti.

Me teimme kehitysyhteistyövaliokunnassa kaikkemme, jotta päätöslauselmasta äänestettäisiin ja keskusteltaisiin täysistunnossa ennen Pittsburghissa pidettävää G20-huippukokousta.

Oma poliittinen ryhmäni, Vihreät / Euroopan vapaa allianssi -ryhmä, sekä Euroopan yhtyneen vasemmiston konfедераatioryhmä / Pohjoismaiden vihreä vasemmisto, olivat kuitenkin ainoat ryhmät, jotka tukivat pyyntöämme asettaa tämä päätöslauselma esityslistalle, vaikka esityslistalle pääsy on ratkaisevan tärkeää, jos haluamme Euroopan parlamentin näyttelevän keskeisempää osaa Euroopan unionin ulkopoliittikan määrittelyssä ja esittävän aidosti vaikuttavia ehdotuksia.

Hyvät parlamentin jäsenet, mitä hyötyä meille on siitä, että äänestämme tästä päätöslauselmasta, jonka tarkoituksena oli esittää Euroopan parlamentin pyynnöt ja ehdotukset G20-maille ja erityisesti G20-maihin lukeutuille EU:n jäsenvaltioille sekä Euroopan komissiolle, vasta lokakuun täysistunnossa, toisin sanoen Pittsburghin huippukokouksen jälkeen?

Tämä vähentää tekemämme työn arvoa. Sen lisäksi me emme voi tyytyä siihen, että parlamentti toimii ainoastaan ajankohtaisten tapahtumien kommentoijana. Se ei ole meidän tehtävämme. Se on toimittajien tehtävä; he ovat sen alan ammattilaisia. Meidän on keskityttävä omiin tehtäviimme.

Kehitysmaat tarvitsevat meitä nyt enemmän kuin koskaan. Euroopan unionin kansalaiset ovat toki joutuneet kärsimään maailmanlaajuisesta talous- ja rahoituskriisistä. Kriisin vaikutukset ovat kuitenkin huomattavasti pitkäaikaisempia kehitysmaiden väestön keskuudessa. Rahoituslaitokset eivät ole kuitenkaan tehneet näistä ryhmistä hätälainojen tärkeimpiä edunsaajia, sillä vain harvat ryhmistä täyttävät lainanannon edellytykset.

Afrikan valtiot ovat näin ollen saaneet vain 1,6 prosenttia lainoista, joita Kansainvälinen valuuttarahasto on myöntänyt Lontoossa pidetyn viimeisimmän G20-kokouksen ja rahaston resurssien lisäämisen jälkeen. Muut lainat ovat menneet kehittyneille valtioille, erityisesti Euroopan maille.

Eurooppalaisen talousjärjestelmän ylläpitäminen oli tietenkin ehdottoman tärkeää, mutta me emme saa kuitenkaan sen vuoksi unohtaa Euroopan naapurimaita kalvavaa ääretöntä köyhyyttä, jota meidän aiheuttamamme kriisi pahentaa entisestään.

Julkista kehitysapua on lisättävä kiireesti. Useimmat jäsenvaltioista eivät täytä edes tällä hetkellä OECD:n jo 1970-luvulta lähtien ajamia edellytyksiä, ja me kohtaamme yhä uusia hätätilanteita saamatta kuitenkaan uusia varoja. Tämän vuoksi meidän on löydettävä uusia rahoituslähteitä ennen kaikkea uudistamalla nykyistä järjestelmää.

Kehitysyhteistyövaliokunta pyytää teitä ryhtymään toimiin veroparatiisien väärinkäytösten, veronkierron ja kehitysmaista tulevien laittomien pääomavirtojen torjumiseksi.

Kesäkuussa julkaistun norjalaisraportin mukaan kehitysmaista lähtevien laittomien virtojen arvo ylittää meidän kehitysapumme kymmenkertaisesti; raportin luvut on tarkistettu. Tämä osoittaa, kuinka suuresta asiasta on kysymys.

Meidän on laadittava uusi sitova rahoitussopimus, joka pakottaa ylikansalliset yhtiöt ilmoittamaan saamansa liikevoitot ja maksamansa verot maakohtaisesti, jotta niiden kussakin maassa suorittamat maksut tulevat yleiseen tietoon.

Lisäksi meidän on uudistettava nykyistä järjestelmää radikaalisti muun muassa sisällyttämällä siihen uusia kauppaa ja kansainvälisiä rahoitusjärjestelmiä koskevia demokraattisuutta ja avoimuutta edistäviä säännöksiä.

Velvollisuutemme ovat raskaat, haasteet ovat moninaiset ja tehtävä on vaikea. Siitä huolimatta Euroopan unionin on nyt enemmän kuin koskaan syytä astua etualalle ja ryhtyä johtamaan näitä uudistuksia.

Karel De Gucht, *komission jäsen*. – (EN) Arvoisa puhemies, komissio EU:n edustajana G20-kokouksissa sekä puheenjohtajavaltio kannattavat tuen lisäämistä alhaisen tulotason maille ja erityisesti köyhimmille maille yhtenä G20-maiden keskeisistä sitoumuksista.

Tässä yhteydessä on tärkeää, että alhaisen tulotason maat saavat asianmukaista rahoitusta, jonka avulla ne voivat vastata erityisesti rahoituskriisin vaikutuksista aiheutuviin tarpeisiin. Siksi me pyrimme tukemaan usein hallinnollisten valmiuksien puutteellisuudesta kärsivien köyhien ja vaikeassa asemassa olevien maiden mahdollisuuksia hyödyntää kansainvälisten rahoituslaitosten ja muiden lahjoittajien tarjoamia varoja ja lainoja.

Aion tukea tätä lähestymistapaa marraskuussa pidettävässä kehitysyhteistyön neuvostossa. Maailmanlaajuinen talouskriisi on tulevina viikkoina yksi poliittisista painopistealueistani. Toivon, että voin luottaa tukeen.

Haavoittuville maille tarkoitettu FLEX-järjestely on tässä yhteydessä erityisen keskeinen. Komissio on yhteistyössä Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston kanssa nimennyt kriisin kannalta kaikkein haavoittuvimmat valtiot ja täydentänyt Maailmanpankin ja valuuttarahaston myöntämää lainaan perustuvaa tukea haavoittuville maille tarkoitettun FLEX-järjestelyn mukaisilla oikea-aikaisilla ja tarkkaan suunnatuilla avustuksilla.

Niille AKT-maille, jotka pyytävät tukea keskeisiin julkisiin menoihin, kuten sosiaalialalle, myönnetään vuosina 2009–2010 yhteensä jopa 500 miljoonaa euroa. Talousarviotuen aikaistaminen haavoittuville maille tarkoitettun FLEX-järjestelyn kautta ei johda rahoitusaukkoihin niin kauan kun komissio käyttää korvamerkittyjä varoja.

Maat, jotka eivät ole oikeutettuja haavoittuville maille tarkoitettun FLEX-järjestelyn mukaiseen tukeen, voivat hyötyä muista komission huhtikuisessa tiedonannossa ehdotetuista toimenpiteistä, kuten väliaikaisista maa-arvioinneista ja aikaistetusta väliarvioinnista johtuvista uudelleen kohdentamisista, perinteisen FLEX-järjestelyn mukaisesta tuesta sekä aikaistamisesta, silloin kun se on mahdollista.

Talousarviotuen kohdentamisen huomioon ottaen olen vakuuttunut, että tälle välineelle ominainen joustavuus antaa jo sinällään vastaanottaville maille mahdollisuuden käyttää varat tavalla, jonka ne katsovat parhaaksi taloudellisten ja sosiaalisten ongelmien ratkaisemiseen.

Tämän ohella aikaistettu kymmenennen EKR:n väliarviointi antaa hyvän tilaisuuden tunnistaa uusia tarpeita ja arvioida voitaisiinko niihin parhaiten vastata yleisen vai alakohtaisen talousarviotuen avulla.

Aikaistettu väliarviointi antaa myös uuden tilaisuuden tarkastella kunkin AKT-maan talousarviotuen luonnetta sekä mahdollisia tarkistuksia, uudelleen kohdentamista tai lisävaroja.

Mitä tulee Bretton Woodsin instituutioiden uudistamiseen, meidän roolimme siinä tehtävässä on luonnollisesti rajattu. Ääniä ja edustusta koskevia kysymyksiä käsitellään Istanbulissa Kansainvälisen valuuttarahaston ja Maailmanpankin vuosittaisissa tapaamisissa, joihin osallistun yhdessä komission jäsen Almunian kanssa lokakuussa. Pidämme tervetulleena kolmannen paikan antamista Saharan eteläpuolisen Afrikan valtioille Maailmanpankin hallintoneuvostossa ja odotamme mielenkiinnolla myös muita uudistusehdotuksia.

Laittomien rahavirtojen osalta haluan kertoa jäsen Jolylle, että olen jo kehottanut komission yksiköitä tutkimaan tapoja, joilla verotuksen ja rahoituksen valvontaa voitaisiin kehitysmaissa parantaa laittomien rahavirtojen tyrehdyttämiseksi. Nykyinen kriisi on osoittanut myös, että meidän on parannettava julkisen kehitysavun myöntämisyjärjestelyjä.

Pariisin julkilausumaan kuuluva kehitysavun tuloksellisuutta koskeva kansainvälinen ohjelma sekä Accran toimintasuunnitelma ovat nyt entistäkin tärkeämpiä. Meillä on näinä taloudellisesti vaikeina aikoina erityinen vastuu maailman köyhistä ja siitä, että varmistamme kehitysavun tehokkaan kanavoinnin.

Komissio korosti 8. huhtikuuta antamassaan tiedonannossa myös sitä, että innovatiiviset rahoitusjärjestelmät voivat täydentää julkista kehitysapua ja nämä voivat tukea toinen toisiaan. Me olemme kehottaneet jäsenvaltioita käyttämään kaikkia käytössään olevia välineitä ja tukemaan muuta kuin julkista kehitysapua julkisella kehitysavulla esimerkiksi korottamalla olemassa olevia vapaaehtoisia solidaarisuuteen perustuvia maksuja, kuten lentolippuveroja, terveysohjelmien rahoittamiseksi. Tästä aiheesta tullaan käymään korkean tason keskustelua muun muassa Ranskan vuonna 2010 järjestämässä konferenssissa, jossa komissio on osallisena jo ennalta käsin.

Enrique Guerrero Salom, *S&D-ryhmän puolesta*. – (ES) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen, rahoituslaitos Lehman Brothers romahti päivälleen vuosi sitten. Asiantuntijoiden mukaan rahoitusala oli tuolloin romahduksen partaalla, ja me olimme uuden raskaan laman kynnyksellä.

Rahoituskriisi kasvoi ja laajeni reaalityalouden puolelle, sittemmin talouden kasvu on hidastunut ja työpaikkoja on menetetty.

Kehittyneet maat ovat kuitenkin vähitellen toipumassa kriisistä. Ranska ja Saksa ovat esimerkiksi jo toipuneet, ja komission tänään esittelemän talousennusteen mukaan Euroopan unioni selviää taantumasta vuoden toisella puoliskolla.

Vähemmän kehittyneet maat ovat sen sijaan yhä pahimmassa kriisivaiheessa, joka tulee jatkumaan vielä pitkään. Ne eivät aiheuttaneet kriisiä, mutta ne kärsivät sen seurauksista enemmän kuin kukaan muu. Kriisin seurauksena kehitysmaiden talouden kasvu on hidastunut, työllisyys lähtenyt nopeaan nousuun, suorat investoinnit ovat vähentyneet, ulkomaanluotto on vähentynyt, maasta muuttaneiden takaisin lähettämät rahasummat ovat pienentyneet, julkinen kehitysapu on vähentynyt ja kaupan rajoitukset ovat tietenkin lisääntyneet.

Kehittyneissä maissa vakaus ja vauraus kärsivät kriisistä vain rajoitetun ajan. Kehitysmaat saattavat sen sijaan joutua taistelemaan köyhyyttä vastaan kokonaisen vuosikymmenen ajan, mikä merkitsee kokonaisen sukupolven menettämistä.

Me voimme auttaa kehitysmaita monin tavoin. Haluan tarkastella erityisesti protektionismin torjumista. Komissio esitteli viime viikolla neljännen kertomuksensa kauppaa rajoittavista toimenpiteistä. Kertomuksesta käy ilmi, että monet maat ottavat käyttöön uusia rajoittavia toimenpiteitä, mikä on kehitysmaiden kannalta tuhoisaa.

Näin ollen monet kehittyneet maat eivät täytä velvollisuuttaan antaa julkista kehitysapua hetkellä, jolloin me tarvitsisimme tämän vakavan kriisin hillitsemiseen uusia resursseja enemmän kuin koskaan.

Ehdotankin sen vuoksi, että me lisäämme tämän kehitysavun koordinoitua lahjoittajamaiden, rahoituslaitosten ja kumppaneiden välisellä kattavammalla sopimuksella ja hoidamme koordinoitua tehokkaammin ja avoimemmin, jotta siitä ei aiheudu kuluja eikä hallinnollista taakkaa.

Kehotan komissiota ja komission jäsentä panemaan täytäntöön meille esittelemänsä suunnitelman. Olen varma, että komission jäsen Almunia on tästä kanssani yhtä mieltä.

Louis Michel, *ALDE-ryhmän puolesta*. – (FR) Arvoisa puhemies, arvoisa komission jäsen De Gucht, hyvä jäsen Joly, olen toki tietoinen, että tämänkaltaisessa keskustelussa joutuu aina kuulemaan useita samansisältöisiä puheenvuoroja. En pidä sitä kuitenkaan huonona asiana. Mielestäni on tärkeää tuoda yhä uudestaan esiin Euroopan parlamentin kannan yhtenäisyys, yksimielisyyt, jota parlamentilla on velvollisuus rakentaa yhdessä komission kanssa. Aiemmin asiantuntijat arvioivat, että rahoituskriisi vaikuttaisi kehitysmaihin vain vähän. Nyt he ovat kuitenkin yksimielisiä siitä, että rahoituskriisin seuraukset ovat useimmille kehitysmaille päinvastoin tuhoisia.

Köyhien maiden koko sosiaaliala joutuu kohtaamaan erityisesti sosiaalisten tarpeiden ja palveluiden kysynnän selvän lisääntymisen sekä talouden kasvun selvän hidastumisen. Pidän tässä yhteydessä tervetulleena komission jäsenen viittausta siihen, että näitä ongelmia olisi käsiteltävä paljon aiempaa joustavammalla tavalla. Tiedätte varmaankin, että olen aina kannattanut valtion tukea ja suoraa tukea, joko suoraa tai alakohtaista tukea, mutta talousarviotukea joka tapauksessa, aina silloin kun se on ollut mahdollista ja riittävä valvonta on saatu järjestettyä. Uskon, että tämä voi saada aikaan omivan vaikutuksen ja ennen kaikkea kunnioitusta, joka tuo jäsenvaltioille vaikutusvaltaa.

Tästä kaikesta huolimatta joudun toteamaan, että G20-maat eivät ole saaneet aikaan kansainvälisten rahoituslaitosten uudistusta – tarkoitan Kansainvälistä valuuttarahastoa ja Maailmanpankkia – etelän köyhien maiden etujen edistämiseksi.

Kuten jäsen Joly totesi, 80 prosenttia Kansainvälisen valuuttarahaston viimeaikaisista lainoista on myönnetty Euroopan maille, kun esimerkiksi Afrikan maille on niistä myönnetty vain 1,6 prosenttia. G20-paketissa kehitysmaille luvutut varat eivät riitä – myös me olemme tästä tietoisia –, eikä niitä suunnata riittävästi heikoimmassa asemassa oleville maille. Mikä pahinta, näitä varoja ei saada käyttöön tarpeeksi pian.

Todellinen haaste, kuten olette varmasti huomannut, arvoisa komission jäsen, on pakottaa jäsenvaltiot noudattamaan vuonna 2005 tekemiään sitoumuksia. Mikään ei oikeuta julkisen kehitysavun leikkaamista.

Monet Euroopan valtiot ovat kuitenkin ilmoittaneet huomattavista leikkauksista, kuten on jo todettu. Tarkoitan Irlantia (-10 %), Italiaa (-50 %) ja Latviaa (-100 %). Tällaista suhtautumista ei voida hyväksyä. Tällainen on kaiken lisäksi vastuutonta.

Haluaisin kuulla näkemyksenne useista seikoista. Panin merkille myönteisen reaktionne, joka koski Maailmanpankin ehdottamaa haavoittuville maille tarkoitettua rahastoa. Te myös ilmoititte kannattavanne veroparatiisien kitkemistä. Etelän maat menettävät vuosittain 1 000 miljardia Yhdysvaltain dollaria pohjoiseen suuntautuvien laittomien varainsiirtojen vuoksi. Näistä 350 miljardia kulkee veroparatiisien kautta.

Kansainvälisestä valvonnasta on jo keskusteltu.

Toinen aihe, joka mielestäni tulisi ottaa esiin, on tietenkin kauppaan liittyvä tuki. Olen talouskumppanuussopimusten innokas kannattaja, vaikka tiedän, että kaikki eivät suinkaan jaa tätä innostusta. Talouskumppanuussopimuksissa on kuitenkin huomioitava kulloinenkin erityistilanne ja tarvittavat siirtymäkaudet sekä varmistettava, että jäsenvaltiot noudattavat sitoumustaan tarjota vuosittain se kuuluisa 1 miljardin euron summa kaupan tukemiseen. Tämä on ehdottoman tärkeää, kuten aiemmat puhujat ovat jo todenneet.

Meidän täytyy nyt tuomita niiden jäsenvaltioiden kaksinaamainen toiminta, jotka puhuvat kehitysmaista ylistävästi ja antavat suuria lupauksia, mutta samaan aikaan leikkaavat kyynisesti julkista kehitysapuaan.

Gabriele Zimmer, *GUE/NGL-ryhmän puolesta*. – (DE) Arvoisa puhemies, jäsen Jolyn kehitysyhteistyövaliokunnan puolesta esittämä kysymys pakottaa meidät pohtimaan sitä, mitä me kehitysyhteistyöpolitiikan päättäjinä yritämme oikein saavuttaa tällä keskustelulla.

Viimeisimpien G8- ja G20-huippukokousten lupaukset ovat jääneet toteutumatta. Ne jäävät niiden lupausten joukkoon, joita esitetään jatkuvasti, mutta jotka eivät ole koskaan johda asianmukaiseen, konkreettiseen tukeen. Näin ollen en todellakaan ymmärrä, miksi me emme pyri luomaan tarvittavaa poliittista painetta keskustelemalla parlamentin päätöslauselmasta ennen Pittsburghin kokousta. Komission jäsenen osuvan analyysin ja jäsen Michelin huomioiden valossa vaikuttaa selvältä, että me tunnemme tilanteen vakavuuden. Me emme kuitenkaan voi luoda poliittista painetta, jolla pakottaisimme jäsenvaltiot pakottamiseksi hylkäämään ”hyväntekeväisyys alkaa kotona” -periaatteen. Pittsburghin kokousta ajatellen se on mielestäni suurin vaara. Jos me emme onnistu luomaan painetta ja tekemään selväksi, että me tarvitsemme uusia instituutioita nimenomaisesti maailman köyhimpien maiden tukemiseksi, niin me voimme jatkaa tätä keskustelua vielä Pittsburghin kokouksen jälkeenkin ja todeta, että mikään ei ole muuttunut.

Osoitan tämän pyynnön teille, arvoisa komission jäsen. Pyydän teitä nyt tässä istuntosalissa kommentoimaan yksityiskohtaisesti saatuja tuloksia ja kertomaan, mitä voidaan todellisuudessa vaatia minkä jäsenvaltion tuella ja missä määrin me olemme tosiasiallisesti edistyneet tässä asiassa.

Me tarvitsemme nopeita ja tehokkaita toimia, sillä ihmisiä kuolee joka hetki meidän aikaansaamiemme olosuhteiden vuoksi. Meidän on toimittava yhdessä.

Corina Crețu (S&D). – (EN) Arvoisa puhemies, kuten tiedätte, hätärahastojen köyhimmässä maissa vallitsevien humanitääristen kriisien hillitsemiseen tarkoitettut varat supistuivat 4,8 miljardilla eurolla. Tarvittavien varojen ja lahjoittajahallituksilta kerättyjen varojen välinen erotus ei ole koskaan ennen ollut näin suuri. Näitä lukuja tarkastellessa ei voi olla ajattelemaan pankkien pelastamiseen käytettyjä valtavia rahasummia.

Kukin hallitus on vastuussa oman maansa ongelmien ratkaisemisesta, mutta samalla on epäoikeudenmukaista ja kohtuutonta jättää huomiotta se seikka, että talouskriisi koettelee kovimmin kehitysmaita, jotka ovat kriisistä vähiten vastuussa.

Muu maailma kehottaa meitä olemaan odottamatta liikojä humanitäärisiltä vetoomuksilta, etenkin taantuman aikoina. Haluan sen vuoksi muistuttaa teitä, että jättämällä kehitysmaat oman onnensa nojaan ja edistämällä köyhyyttä saamme aikaan bumerangiefektin: talousongelmista aiheutuu kehitysmaissa sisäisiä jännitteitä, verisiä konflikteja, humanitäärisiä tragedioita ja lopulta massiivista maastamuuttoa, jota kehittyneet maat joutuvat taas käsittelemään. Olosuhteet huomioon ottaen uskon, että velvollisuuksiemme täyttämiseksi meidän on toimittava yhdenmukaisella tavalla. Meidän on lisättävä kansainvälistä tukea ja tehostettava kehitysapua.

Uskon myös, että meidän olisi keskityttävä vähentämään tiettyjen tuensaajien riippuvuutta humanitäärisestä avusta. Haluaisin lisäksi kysyä komission jäseneltä, aikooko hän esittää asiasta Istanbulin huippukokouksessa

ehdotuksen ottaen huomioon entisen komission jäsen Michelin toteamuksen, jonka mukaan Maailmanpankin ja Kansainvälisen valuuttarahaston sitoutuneisuutta pitäisi lisätä.

Haluan puheenvuoroni päätteeksi onnitella teitä hyvin alkaneesta virkakaudestanne. Ajattelen erityisesti Yhdysvaltojen ja Etelä-Afrikan huippukokousta, Zimbabween tämän viikon lopulla tekemäänne vierailua sekä Länsi-Afrikan tulvien 100 000 uhrille viime päivinä myönnettyä hätäapua. Haluan kuitenkin samalla muistuttaa, että Burkina Faso ei ole ainoa luonnonmullistuksia kokenut valtio, vaan myös Nigeria tarvitsee kansainvälistä tukea. Ihmisten henkeä eivät vaaranna vain tulvat, vaan myös salakavala ja jatkuva kuivuuden uhka. Arvostan myös sitä, että kohdensitte viime viikolla 53 miljoonaa euroa Saharan eteläpuolisen Afrikan valtioita vaivaavan kuivuuden lievittämiseen. Nämä ovat kannustavia merkkejä, joiden toivon vaikuttavan Pittsburghissa pidettävän G20-kokouksen ja Kööpenhaminan konferenssin keskusteluihin, sillä nämä tapaamiset ovat ratkaisevan tärkeitä nyt, kun vuosituhannen kehitystavoitteet ovat suuressa vaarassa jäädä toteutumatta.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Arvoisa komission jäsen, olen aiempien puhujien tavoin pettynyt siihen, että G20-maiden lupaukset köyhimpien maiden auttamisesta talouskriisin aikana eivät selvästikään olleet luotettavia. Tosiasia on se, että Kansainvälisen valuuttarahaston tuki on tähän mennessä ollut miltei olematonta. Haluan myös kehottaa uudistamaan päätöksentekomenettelyä siten, että köyhimmat maat saavat enemmän sananvaltaa erityisesti Bretton Woods -järjestelmän puitteissa. Samalla haluan kysyä teiltä, arvoisa komission jäsen, onko AKT-valtioissa pystytty pitämään erityisesti terveysalan tuki ja koulutus vähintäänkin kriisiä edeltäneellä tasolla? Kysyn tätä, koska AKT-valtioille myönnettävää taloudellista tukea on leikattu huomattavasti monissa maissa, myös Euroopan maissa. Arvoisa komission jäsen, toivotan teille menestystä uudessa tehtävässänne.

Anna Záborská (PPE). – (SK) Arvoisa komission jäsen, käsittelemämme aihe on erittäin tärkeä ja ajankohtainen, ei ainoastaan sen vuoksi, että EU:n täytyy tällä hetkellä muodostaa selkeä käsitys kehitysyhteistyöpolitiikasta, vaan myös siksi, että meidän on selitettävä politiikkamme selkeästi ja ymmärrettävästi kansalaisille. Kehitysavun määrällä voidaan nyt enemmän kuin koskaan vaikuttaa laittomaan maahanmuuttoon, yleiseen järjestykseen, epidemioiden leviämiseen ja myös – kuten Kansainvälinen valuuttarahasto on todennut – yksityisen sektorin velkaantumiseen kehitysmaissa.

Haluan korostaa, että sekä lahjoittajien että vastaanottajien on valvottava varoja säännöllisesti. Me elämme omilla maissamme ja saamme kuulla EU:n kehitysyhteistyöpolitiikkaan kohdistuvaa arvostelua. Euroopan parlamentin sisäinen yksimielisyys, josta jäsen Michel puhui, ei ole aina yhtä ilmeistä EU:n jäsenvaltioissa. Me voimme saada kansalaiset vakuuttuneiksi kehitysavun tarpeellisuudesta ja hillitä leikkauksia vain takaamalla avun tehokkuuden ja avoimuuden.

Sari Essayah (PPE). – (FI) Arvoisa puhemies, on äärimmäisen tärkeää, että tässä vaiheessa Eurooppa näyttää moraalista johtajuuttaan, ja jäsenvaltioiden tulee pitää kiinni kaikista sitoumuksistaan ja myös näistä vuosituhattavoitteista. Meillä toki kärsitään tämän taloudellisen taantuman aikana suhteellisesta köyhyydestä, mutta on muistettava, että kehitysmaissa kärsitään absoluuttisesta köyhyydestä, jossa ihmiset kuolevat nälkään ja tauteihin. Yli kymmenen jäsenvaltiota unionin alueella on kuitenkin ilmoittanut leikkaavansa kehitysyhteistyövaroja tai hidastavansa niiden nostovauhtia. Tietysti on muistettava, että yhtä tärkeää kuin on lisätä varoja on huolehtia niiden tehokkaasta käytöstä nykyistä paremmin. Tähän avun koordinointiin on jo olemassa erilaisia työkaluja, kuten ODAmoz-tietokoneohjelma, jota on kokeiltu hyvin menestyksellisesti Mosambikissa, ja toivonkin, että tähän koordinointiin erityisesti panostetaan. Meidän on hyvin helppo tällä tavoin tehostaa tuloksellisuutta tässä tilanteessa, kun avun määrä on vähenemässä.

Karel De Gucht, komission jäsen. – (EN) Arvoisa puhemies, talouskriisi todella koettelee köyhimpiä maita kovimmin, emmekä me voi tehdä asialle paljoakaan. Me voimme ainoastaan keskustella keinoista, joilla kehitysmaat voitaisiin saada takaisin jaloilleen. Toipumiseen menee luonnollisesti kehitysmaissa pidempään kuin kehittyneissä maissa, sillä kehitysmaiden järjestelmät uuden talouskasvun luomiseksi ovat heikommin kehittyneitä.

Useat jäsenet ovat tuoneet esiin sen, että monet jäsenvaltioista ovat luopumassa virallista kehitysapua koskevasta sitoumuksistaan. EU:n jäsenvaltiot sopivat vuonna 2005 tuen vähimmäistavoitteista. 15 jäsenvaltion EU:lle asetettiin tavoitteeksi 0,51 prosenttia ja 12 jäsenvaltion EU:lle 0,17 prosenttia, joka uusien jäsenvaltioiden on saavutettava vuoteen 2010 mennessä. Vuoden 2015 tavoitteiksi asetettiin vastaavasti 0,7 prosenttia ja 0,33 prosenttia.

Maat, jotka olivat jo ylittäneet nämä tavoitearvot, lupasivat säilyttää kehitysapunsa samalla tasolla. Näiden tavoitearvojen ja joidenkin valtioiden korkeampien arvojen perusteella EU:n virallisen kehitysavun pitäisi vuoteen 2010 mennessä nousta 0,56 prosenttiin.

Uskon, ettei talouskriisiä tule pitää tekosyynä lahjoittajien avustulus lupausten vesittämiseksi, ja vaadin myös muita lahjoituksiin sitoutuneita sekä EU:n jäsenvaltioita että muita lahjoittajamaita toimittamaan lupaamansa avun.

EU:n virallinen kehitysapu oli noussut vuonna 2008 noin 4 miljardilla eurolla 0,40 prosenttiin ja EU:n yhteisen virallisen kehitysavun odotetaan jatkavan nousuaan.

Jäsenvaltioilta kerättyjen tietojen perusteella EU:n yhteisen virallisen kehitysavun ennustetaan vuonna 2009 nousevan 53,4 miljardiin euroon, toisin sanoen 0,44 prosenttiin. Vuoden 2010 kehitysavuksi on arvioitu 58,7 miljardia ja 0,48 prosenttia.

Tämä tarkoittaa sitä, että jos jäsenvaltiot eivät ryhdy lisätoimenpiteisiin omien tavoitteidensa saavuttamiseksi, vuoden 2010 yhteiset tavoitteet jäävät toteutumatta. EU:n virallisen kehitysavun nousevaa trendiä kuvastavat ennusteet nojautuvat niihin jäsenvaltioihin, jotka pyrkivät pitämään kiinni sitoumuksistaan. Kaikkien jäsenvaltioiden panosta kuitenkin tarvitaan, ja aion myös jatkossa korostaa tätä asianomaisille jäsenvaltioille. Se on niiden velvollisuus. Ne ovat tehneet lupauksen, eikä talouskriisiä tule käyttää tekosyynä lupausten vesittämiseen. Sanoisin, että tilanne on pikemminkin päinvastoin.

Monet jäsenet ovat korostaneet myös kansainvälisten rahoituslaitosten uudistamista. Kannatan tätä tavoitetta koko sydämestäni. G20-maat ovat laatineet Bretton Woodsin instituutioiden hallinnollisille uudistuksille tarkan aikataulun, joka patistaa niitä nopeuttamaan niiden omien, ennen Lontoon huippukokousta tehtyjen uudistussuunnitelmien täytäntöönpanoa. Ensimmäiset tulokset ovat odotettavissa niinkin pian kuin ensi huhtikuussa, ja olen vakuuttunut siitä, että selvittämättömiin ongelmiin löydetään ratkaisuja.

Kansainvälisen valuuttarahaston uudistukset saivat vauhtia G20-kokouksesta. Sen johdosta komissio korostaa uudistuksen toisen vaiheen edistämistä Maailmanpankissa uudistuksen loppuun viemiseksi kevääseen 2010 mennessä.

2. huhtikuuta 2009 järjestetty Lontoon huippukokous jää G20-maiden historiaan huippukokouksena, jossa kehitysyhteistyötä käsiteltiin itsenäisenä aiheena ja kehitysmaiden edustajien läsnä ollessa. Seuraavaa G20-kokousta valmisteltaessa seurannasta vastaava elin on toiminut viime kuukausina hyvin aktiivisesti.

Kansainvälisen valuuttarahaston hallintoneuvosto hyväksyi elokuussa 250 miljardin Yhdysvaltain dollarin suuruisen valuuttarahaston erityisten nosto-oikeuksien yleisen kohdentamisen, josta 18 miljardia dollaria suunnataan alhaisen tulotason maille, ja Kansainvälistä valuuttarahastoa pyydetään Pittsburghissa esittämään selvitys muista alhaisen maille tarkoitetuista toimenpiteistä. Tässä on siis nähdäkseni kyse myönteisestä kehityksestä.

Edeltäjäni Louis Michel korosti myös joustavuutta väittäen, että talousarviotukijärjestelmä on joustavin järjestelmämme. Tämä on tietenkin totta, mutta tämä tarkoittaa luonnollisesti myös sitä, että me tarvitsemme kehitysmaista keskustelukumppanin ja meidän täytyy voida käydä poliittista keskustelua kehitysmaiden kanssa. Me tarvitsemme myös valvontajärjestelmiä, mikä edellyttää yhteistyötä kehitysmaiden taholta, mutta järjestelmän perustamisen jälkeen uskon myös, että erityisesti alakohtainen talousarviotuki voi olla varsin riittävä menettely.

En oikein ymmärrä, mistä syystä kehitysyhteistyövaliokunnan laatimasta ja Pittsburghin G20-kokousta koskevasta päätöslauselmasta ei äänestetä ennen G20-tapaamista. En käsitä sitä. Tähän löytyy varmaankin jonkinlainen tekninen selitys, mutta mielestäni se, että me keskustelemme päätöslauselmasta vasta Pittsburghin G20-kokouksen jälkeen, antaa tältä vastavalitulta parlamentilta vääränlaisen viestin. G20-kokous järjestetään muistaakseni 22.–24. syyskuuta, toisin sanoen ennen parlamentin seuraavaa istuntoa lokakuussa Strasbourgissa.

Tämä asia ei ole minun päätösvallassani, mutta haluan kuitenkin sanoa, että pidän tätä asiaa ajaneiden jäsenien tavoin erittäin valitettavana sitä, että tästä päätöslauselmasta ei ole voitu äänestää kuluvalle istuntojaksolla.

Puhemies. – (EN) Haluan vain mainita, että päätöksen äänestämisestä lokakuun ensimmäisellä istuntojaksolla teki puheenjohtajakokous. Perusteluna oli se, että samalla istuntojaksolla käydään myös keskustelu G20-kokouksesta. Tämä on minun vastaukseni kysymykseenne.

Keskustelu on päättynyt. Äänestys toimitetaan lokakuun ensimmäisen istuntojakson aikana.

24. Parlamentaarinen koskemattomuus: ks. pöytäkirja

25. Seuraavan istunnon esityslista: ks. pöytäkirja

26. Istunnon päättäminen

(Istunto päättyi klo 22.55.)